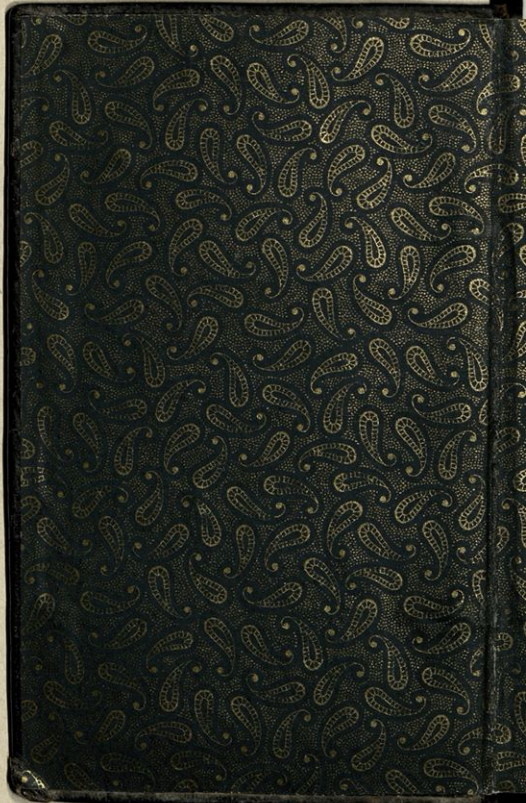

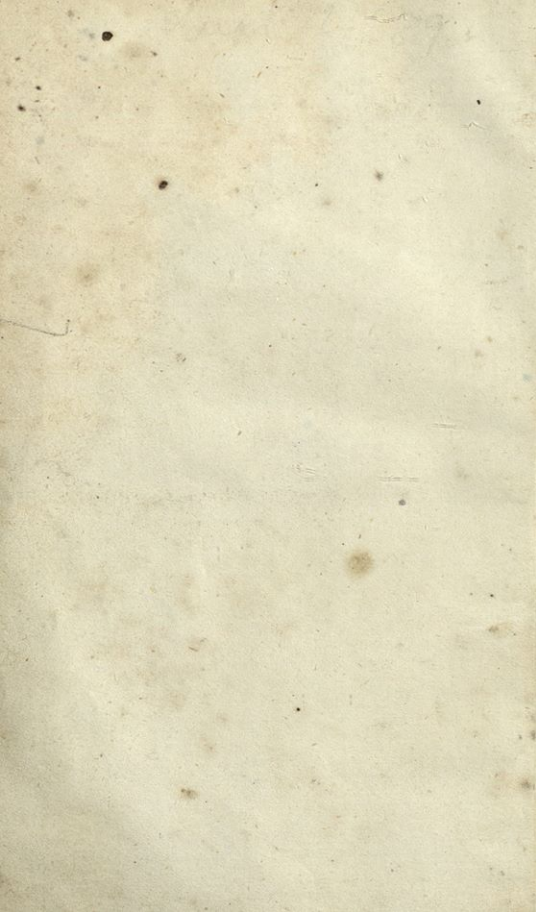
II

C. 27.289

c

*Očesce, kélih, krona, križ, sercé
 Vse bitje moje vlečejo na-se:
 Oxri se na-me, mladi Jexček moj!
 Na večno hočem biti-tvoj-le tvoj.*

Čast Bogú

na višavah in mir ljudem
na zemlji!

Kratek molitvenik

za vse stanove, posebno za šolsko
mladino.

Zbral in spisal

L. J.,

dúhoven ljubljanske škofije.

Z dovoljenjem Prečast. škofijstva Ljubljanskega.

V LJUBLJANI 1868.

Prodaja založnik Matija Gerber.

II e, 27.289, c

7. V.

(25. 4. 35.)

IV = 030000884

Natisnil Jožef Blaznik v Ljubljani.

Zjutranje opravilo.

Hitro vstani, urno se oblači in med tem utegneš moliti, kakor so te mati učili:

Naj bo priporočena moja molitev mojemu zvestemu angelcu varhu, ki si me varoval nocojšnjo noč, vari me še danes ta dan, kar bi imel škodovan biti na duši in na telesu.

Sladko ime Jezus, Marija in sveti Jožef: usmilite se mene zdaj in mojo zadnjo uro. Amen.

Umij se urno, potem poklekni in moli:

Angel Gospodov je Mariji oznanil, in spočela je od sv. Duha. Češena si Marija itd.

Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi. Češena si Marija itd.

In Beseda se je včlovečila in je med nami prebivala. Češena si Marija itd.

K temu prideni še kake očenaše in češenemarije, kakor so te starši učili in potlej dobro storiš, ako moreš saj nekoliko naslednjih molitev opraviti.

Molitvice.

Počeseenje Božje.

Svet, svet, svet Gospod, Bog vojskinih trum; polna je zemlja tvoje časti in hvale! *)

Darovanje.

O moj predobrotljivi Bog, Stvarnik, Odrešenik in Zveličar! tebi darujem ves ta dan, vse dela in opravila, misli, besede, djanje in nehanje. Vse naj bo tvoje in v tvojo veči čast in hvalo. Darujem ti tudi

*) Sto dni odpustkov se zadobi s to molitvico vsaki dan enkrat, ob nedeljah in v osmini sv. Trojice pa po trikrat na dan; in vsaki mesec enkrat popolnoma odpustek po vredni spovedi in sv. obhajilu, kdor jo vsaki dan moli. (Klemen XIV., 26. rož. 1770.)

samega sebe, le tebi želim živeti in umreti, tvoj biti živ in mertev.

Da bo pa tebi, o neskončna Svetost! ta dar dopadel, ga sklenem z zasluženjem svojega presladkega Jezusa, Device Matere Marije in vsih svetnikov, in želim, da bi bil ti, o Bog! s tem darom vekomaj moljen, neprenehoma hvaljen za vse dobrote. Tudi želim, da bi ta dar služil za nadomestovanje vsih grehov, in kakor prošnja za vse milosti in dobrote, katerih potrebujem sam, moji starši ali njih namestniki, redniki, učenci in dobrotniki. Darujem ti poslednjič ravno ta dar tudi za vse verne kristjane na zemlji in za vse uboge duše v vicah.

Vdanje v voljo Božjo.

Zgôdi se v vsih rečéh, ter bodi valjen a in vekomaj češena naj pravičniji, naj vikši in naj ljubeznjivši volja Božja! *)

*) Sto dni odpustkov enkrat na dan, popolnoma odpustek enkrat v letu in ob smertni uri z navadnimi pogodbami, ako se vsaki dan moli. (Pij VII., 19. vel. trav. 1818.)

K Marii.

O moja Gospá, o moja Mati! Tebi se popolnoma darujem. In da se ti čisto podverženega skazem, ti danes posvetim svoje oči, ušesa, usta in serce, in vsega, kar sem in kar imam. Ker sem tedaj tvoj, o dobra Mati, vari me, brani me, kakor svojo lastino in posest. Amen.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! Ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vsih nevarnost, o častitljiva in blažena Devica! Naša Gospá; naša Srednica; naša Besednica; naša Pomočnica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Stor' me vrednega, te hvaliti, posvečena Devica!

O. Daj mi moč zoper sovražnike svoje.

V. Hvaljen bodi Bog v svojih Svetnikih.

O. Amen.

V tvojo materno brambo in v tvojo posebno skerb se zročim to noč

z dušo in s telesom, in te priserčno prosim, obvari me vsega zalezovanja mojih sovražnikov, in vsih nevarnost. Amen.

Sladko ime Jezus, Marija in sv. Jožef: usmilite se me zdaj in mojo zadnjo uro. Amen.

Za uboge duše v vicah: Očenaš, Česena si Marija itd.

Gospod daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Amen. *)

K angelcu varhu.

Angelček Božji, varh si moj, — po višji dobroti sem varvanec tvoj; razsvetluj in varuj me, — vodi in vladaj me! Amen. **)

*) Kdor to klečé in pobožno moli, za more vsak dan 100 dni odpustkov zadobiti; enkrat v letu pa z navadnimi pogoji popolnoma odpustke, kdor vsak dan moli. Klemen XII., 14. vel. serp. 1706.

**) Vsakikrat 100 dni odpustkov, popolnoma odpustek v god angelov varhov, in enkrat v mesecu, kdor jo vsaki dan moli, po vredni spovedi, sv. obhajilu itd., in ob smertni

K sv. Alojziju.

O sv. Alojzij, ki si živel čisto in nedolžno, kakor angel, jest naj nevredniši tvojih častivcev tebi prav živo priporočim čistost svojega telesa in svoje duše. Prosim te pri tvoji angelski čistosti, ti me priporoči ne-omadežanemu Jagnjetu Jezusu Kristusu in njegovi presveti Materi, Devici vsih devic, in obvari me vsacega smertnega greha. Ne pripusti, da bi se s kakim nečistim madežem oskrunil, temuč ako me vidiš v skušnjavi ali v nevarnosti greha, odpravi mi (s svojo priprošnjo) iz serca vse nečiste misli in nagnjenja, ponovi takrat v meni spomin na večnost in na križanega Jezusa, ter vtisni mi globoko v serce čutilo strahú Božjega, vnemi me zopet z ognjem ljubezni Božje, da te posnemam na zemlji in s teboj vred tudi v nebesih Boga gledati zaslužim. Amen.

Oče naš, Češena si Marija itd. *)

uri. (Pij VI., 2. vinot. 1795. Pij VII., 15. vel. trav. 1821.)

*) Enkrat na dan 100 dni odpustkov. (Pij VII., 6. sušca 1802.)

Visoko češen in hvaljen bodi Jezus v naj svetejšem Zakramentu!*)

Večerno opravilo.

Moli angelovo češenje, ako ga še nisi, in druge navadne molitvice, opravi bratovšine, v ktere si zapisan.

Pri keršanskih hišah je lepa navada, da se o večerih moli tudi rožni venec. Tudi naslednje molitve so pripravne za večerno opravilo.

Molitvice.

Tebe, Kralja večne časti, tebe edinega Boga ponižno molim, častim in poveljučujem; tebi bodi slava od vekomaj do vekomaj. Amen.

*) Vsaki dan 100 dni odpustkov. (Pij VI., 24. vel. trav. 1776); ob četertkih pa na trikratno molitev 300 dni odpustkov, in enkrat v mescu z navadnimi pogoji popolnoma odpustek, ako se vsaki dan moli. Ravno tisti papež.

O moj predobrotljivi Bog, zahvalim te za vse dobrrote, ki si mi jih skazoval danes ta dan. V dolžno zahvalo ti darujem vse svoje opravila, vse misli, besede in djanja, in jih sklenem z neskončnim zasluženjem Jezusa Kristusa in z dobrimi deli tvojih izvoljenih. Sprejmi vse to, ponižno te prosim, kakor hvalni dar, ker si me danes tako po očetovsko ohranil, me na duši in na telesu tako ljubeznjivo varoval, mi dajal toliko pomočkov k mojemu posvečevanju.

Zdaj pa ponižno prosim, razsvetli me, o sv. Duh, da prav spoznam, v čem sem te danes razžalil. Vse svoje grehe in prestopke hočem serčno obžalovati, ako bi to noč umerl, da ne bom od tvojega presladkega obličja zaderžan ali celo vekomaj od tebe ločen.

Izprašaj svojo vest Potem obudi obžalovanje nad svojimi grehi, rekoč:

Bodi mi milostljiv, Oče usmiljenja in prizanašanja! Serčno žal mi je zavoljo vsih mojih grehov, ker sem z njimi tebe, čez vse naj vikši in naj ljubeznjivši Dobroto tolikanj in toli-

krat razžalil. Razžalil sem tebe, ki si moj Oče, moj Stvarnik in Odrešenik; ki si neskončna svetost in lepota, katero mora vsaka živa stvar ljubiti, ji služiti in iz vsega serca vdana biti. Trdno sklenem, s tvojo milostjo se poboljšati, in jutrišnji dan vsih grešnih priložnost se skerbno varovati. O presveta Trojica, v tvojo vse-mogočno brambo se zročim nocojšnjo noč. — O Marija, ti naj čistejši Devica! prosi za me, da na duši in na telesu vselej čist останem.

Sveti angel, bodi tudi to noč moj varh. Sveti moji pomočniki Božji, častite in hvalite to noč namesto mene dobrotljivega Boga, in kolikorkrat zasôpem, recite: svet, svet, svet je Gospod Bog!

Jezus, Marija, Jožef! vam se priporočim zdaj in za svojo smertno uro. —

O moj Bog, verujem v té, ker si večna resnica in neskončna modrost. Pomnoži mojo vero.

O moj Bog, upam v té, ker si neskončno zvest v svojih obljubah. Poterdi moje upanje.

O moj Bog, ljubim té čez vse, ker si naj vikši in naj ljubeznjivši dobrota; iz ljubezni do tebe ljubim tudi vse ljudi. —

O moj Jezus, tebi živim; o moj Jezus, tebi umerjem; o moj Jezus, tvoj sem živ in mertev. Amen.

O Marija, moja ljuba Mati, sv. Jožef, sv. I, moj pomočnik, vsi svetniki Božji, prosite za me!

Jezus, jest sem tvoj, ti si moj, bod' z menoj tud' nocoj!

O preljub' moj Jezus ti!
V petere svete rane mene skri;
Vedno hočem v njih živeti,
V njih živeti, v njih umreti.

O Marija, po svojem svetem devištvu in neomadežanem spočetji očisti moje serce, moje telo in mojo dušo. Amen.

Vsakdanja molitev.

O Jezus, ki duše ljubiš, prosim te zavoljo smertnih bolečin tvojega naj svetejšega serca in zavoljo britkost tvoje neomadežane Matere, omij

v svoji kervi grešnike vesoljnega svetá, kateri so zdaj v smertnih težavah in bodo nocoj umerli.

Serce Jezusovo, v smertne britkosti postavljeno, usmili se umirajočih. *)

*) Sto dni odpustkov, kolikorkrat se moli.

Opravilo pri visoki daritvi sv. maše.

*Kadar v cerkev prideš, daruj
Bogu sv. mašo in reci:*

U kako svet je letá kraj,
kjer se bo ravnokar nedolžno
Jagnje Božje darovalo tebi, o moj
nebeški Oče! Tukaj je hiša Božja,
tukaj se mi vrata v nebó odpi-
rajo, ako bom z Božjo milostjo
vredno pri daritvi sv. maše. Daj
mi k temu svojo pomoč in mi-
lost, o vsegamogočni Bog!

V ta namen ti darujem to
sv. mašo, o nebeški Oče! kakor
jo bo daroval tvoj mašnik na
altarji. Darujem ti jo s tistim
popolnoma namenom, s katerim
se naš Gospod Jezus Kristus sam
daruje. Darujem ti jo v tvojo
naj vikši čast in hvalo, v zahvalo

za vse prejete dobrote, v zado-
stenje za vse grehe in žaljenja,
in v dosego vsih milost in darov,
kterih potrebujem jest in tisti vsi,
za ktere sem dolžan moliti ali
bom sploh molil pri ti sv. maši.
Dodeli mi milost, o moj dobrot-
ljivi Bog! da bom pri tej toliki
daritvi z zbranim duhom molil
in premišljeval, se vse nespodob-
nosti obvaroval, ter se vdeležil
sadú te neskončne daritve za žive
in za mertve po Jezusu Kristusu,
Gospodu našem. Amen.

Pristop in začetek sv. maše.

*Mašnik moli pred altarjem očitno
spoved. Obtoži se tudi ti z resničnim
sercem pred Bogom svojih grehov in
reci:*

Vsegavedoči in neskončno
pravični Bog! ti v moje serce
vidiš in vse moje grehe in sla-
bosti véš. Spovém in obtožim
se jih pred teboj, o večni Bog!

Obtožim se tudi pred Marijo, vselej Devico, pred sv. Mihaelom arhangelom, sv. Janezom Kerstnikom, pred svetima aposteljnom Petrom in Pavlom in vsimi svetniki Božjimi, ker veliko sem grešil z mislimi, z besedami, z djanjem: moj greh, moj greh, moj prevélikí greh!*) Torej te prosim, o blažena Marija, vselej Devica, in vas, sv. Mihael, vikši angel, sv. Janez Kerstnik, sveta aposteljna Peter in Pavel, in vse svéte, s pričujočim mašnikom vred, prosite usmiljenja za me pri Gospodu našem Bogu, ker iz serca mi je žal za vse moje grehe, in terdno sklenem z Božjo pomočjo se poboljšati.

Odvzemi tedaj, o Bog! od mene vse moje grehe, da bom zamogel s čistim sercem nadalje moliti.

*) Se trikrat na persi vdari.

Gospod usmili se ali Kirje elejzon.

Gospod, usmili se nas! Kristus, usmili se nas! Gospod usmili se nas! Odpusti meni in vsim pričujočim naše grehe in slabosti.

Slava ali gloria.

Iz vse duše hvali in poveličuj Boga, ter reci:

Čast bodi Bogú na visókem, in mir ljudém na zemlji, ki so dobre volje. Hválimo te, částimo te, mólimo te, povišujemo, zahvalujemo te zavoljo tvoje velike části, Gospod, Bog, Kralj nebeški, Bog, vsegamogočni Oče! O prečešeni Gospod Jezus Kristus, ti edinorojeni Sin Božji, Gospod in Bog vsih rečí, ti Jagnje Božje, ki si prišel, grehe svetá odjemati, usmili, usmili se nas! Ozri se milostno na nas z nebés, kjer kraljuješ s svojim Očetom. Reši nas, o Gospod Jezus, ker ti sam si neskončno svet, ti sam si vse-

gamogočen, ti sam Božjega čenja vreden, Gospod Jezus Kristus, s svetim Duhom v veličastvu Boga Očeta. Amen.

Molitve.

Mašnik moli molitev godú ali praznika tistega dné. Skleni se tudi ti z njim v mislih, in moli:

O Bog, na prošnjo presvete Marije Device in vsih svetnikov, zlasti katerih god obhajamo, nam dodeli vse dobrote, darove in milosti, katerih te mašnik, tvoj služabnik, zase in za nas prosi. Sklenem se tudi jest z mašnikom in te ponižno molim zase in za vse tiste, ki sem dolžan zanje moliti. Prosim te priserčno, o Gospod! dodeli njim in meni vso dušno in telesno pomoč, ktera je nam potrebna, da v keršanskem miru sveto živimo in enkrat zveličanje dosežemo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Kadar je sveta maša z blagoslovom, moli tudi to-le molitev:

O Bog, ki si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, dodeli nam, prosimo, skrivnost tvojega Telesa in tvoje Kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v ediniosti sv. Duha, Bog vekomaj. Amen.

Duhoven bere list, ti pa moli:

O sveti Duh, ti si razsvetloval preroke in aposteljne, ti razsvetljuješ še zmiraj sveto Cerkev; razsvetli tudi mene, da bom sveto Cerkev serčno ljubil, njene nauke rad poslušal, dobro umel, in zvesto po njih živel. Dodeli mi, o sveti Duh, dar modrosti, da bom za dušo bolj skerbela, kakor za telo. Dodeli mi dar umnosti, da se bom vselej vedil

hudega ogniti in dobro storiti. Dodeli mi dar svéta, da bom tudi druge z besedo in zgledom k dobremu budil. Dodeli mi dar močí, da me skušnjave in slabi zgledi ne premagajo. Dodeli mi dar učenosti, da bom dobro razumel nauk zveličanja in našel pot, ki pelje v nebesa. Dodeli mi dar pobožnosti, da bom Boga čez vse in bližnjega kakor sam sebe ljubil in Jezusovo terpljenje rad in s pridom premišljeval. Dodeli mi dar strahú Božjega, da vselej rajši umerjem, kakor da bi Boga razžalil. Dodeli mi vse svoje darove, o sveti Duh!

Bukve se prenesó, mašnik gre brat sv. evangelij; ti pa stori sv. križ v znamenje, da si pripravljen sveto vero z besedo in v delih, pa tudi s svojim življenjem pričati, če bi bilo treba. Moli tako-le:

Sveti evangelij si ti učil, o usmiljeni Jezus! Sveti evangelij

so tvoji prelepi nauki in tvoje naj svetejši zapovedi, ki nas v nebesa peljejo. Daj mi moč, tvoje svete resnice radovoljno poslušati in jih prav spoznati, pa tudi se zanje poganjati in jih spoznavati pred vsim svetom. O usmiljeni Jezus! le samo po tvoji veri želim in hočem vselej živeti in enkrat tudi v nji umreti. Pomagaj mi k temu, o predobrotljivi Jezus. Amen.

Vera.

Moli apostoljsko vero, kadar jo mašnik moli (takrat namreč, kadar se mašnik ne oberne precej po evangelii k ljudstvu).

Darovanje.

Mašnik daruje Bogú kruh in vino, ti pa svoje misli, želje in molitve z mašnikom skleni, ter z njim daruj, rekoč:

O presveti Oče, vsega-mo-gočni Bog! sprejmi iz mašnikovih

rók neomadežani dar belega kruha, kateri se bo kmali spremenil v telo preljubega Božjega Sina Jezusa Kristusa. Sprejmi ga, o moj pravi živi Bog! za vse moje grehe, razžaljenja in zanikarnosti, sprejmi ga za-me in za vse pričujoče, pa tudi za vse verne kristjane, žive in mertve, da naj meni in njim tekne v večno življenje.

Kadar se kelih daruje.

Darujem ti z mašnikom vred tudi kelih zveličanja, o Gospod! in te ponižno prosim, naj ta dar kakor prijetno dišilo pride pred obličje tvojega božjega veličastva.

S ponižnim srcem in s potertim duhom te prosim, o milostljivi Bog! sprejmi v prijeten dar tudi mojo dušo in moje telo, moje misli, besede, želje in vse moje djanje in nehanje. Vse naj bo v tvojo vikši čast in hvalo,

in stóri, da bo ta naša daritev
tebi vse skozi dopadljiva.

Pri umivanji rók.

Umij me, o Gospod moj Bog!
in očisti me vsih mojih grehov
s svojo sveto Rešnjo kervjo, da
bom brez madeža molil, z maš-
nikom vred daroval in tvoje pre-
sveto ime hvalil in poveličeval.

**Kadar je sv. Rešnje telo izpo-
stavljeno.**

O Gospod, naš milostljivi
Bog! zavoljo presvetega zakra-
menta na altarji dodeli svoji sveti
cerkvi mir, edinost, in pa moč,
da naj se ona naglo in veselo
po vsem svetu razširja. Amen.

Predglasje.

*Mašnik z nebeškimi angeli in
močmi vred Boga na glas hvali in
poveličuje. Tudi ti reci:*

O véliki, vsegamogočni Bog!
kako sveta in zveličavna dolžnost

je, da tebe zmiraj in povsod hvalimo in povišujemo. Ti si z edinorojenim Sinom in sv. Duhom en Bog, en Gospod. Z vsimi angeli in svetniki, z vsimi nebeškimi prebivavci in z vsimi stvarmi torej tvojemu nezmernemu veličastvu kličemo: Svet, svet, svet, Gospod, Bog nebeških trum! Nebo in zemlja je polno tvoje slave. Čast bodi Očetu, in Sinu, in sv. Duhu. Kakor je bilo v začetku, zdaj in vekomaj. Amen.

Tihe molitve.

O nebeški Oče! po Jezusu Kristusu te ponižno prosimo, naj ti bode prijeten ta dar, katerega ti darujemo za tvojo sveto katoliško cerkev, za našega papeža I., za našega škofa I., za našega cesarja I., in za vse verne kristjane. — Usmili se še posebno mojih staršev, sorodnikov, dobrotnikov in prijatlov in vsih

tistih, za ktere sem posebno dolžan moliti. Ozri se milostno na vse tukaj pričujoče, dodeli vsakemu, kar te prosi, in reši nas vsih dušnih in telesnih težav in stisk. Dodeli nam živi spomin na Kristusovo terpljenje in serčno pobožnost pri bližnjem povzdigovanji.

Med povzdigovanjem sv. Rešnjega telesa.

O Jezus, ki si bil zame na križ povzdignjen, v tebe verujem, v tebe upam, tebe ljubim iz vsega serca, usmili se me in odpusti mi moje grehe!

Med povzdigovanjem sv. Rešnje kervi.

O Jezus, ki si zame

presveto Rešnjo kri pre-
lil, tebi živim, tebi u-
merjem, tvoj hočem biti
živ in mertev! Daj, da
tvoja predraga kri ne
bo nad menoj zgubljena!

Po povzdigovanji.

O večni nebeški Oče! oživi
nam spomin na Kristusa, svojega
preljubega Sina, in na njegovo
terpljenje na križu, na njegovo
od smerti vstajenje, pa tudi na
njegov častitljivi vnebohod, in
dodeli nam v naj večji obilnosti
sad njegovega odrešenja. Sprejmi
po mašnikovih rokah za naše
grehe in slabosti ta čisti dar, ta
sveti dar, ta neomadežani dar,
sveti Kruh večnega življenja in
Kelih vednega zveličanja.

O Jezus! ki si zame na Olj-

ski gori kervavi pot potil; dodeli mi serčno obžalovanje mojih grehov.

O Jezus! ki si se dal za moje grehe sovražnikom vjeti; reši me mojih grehov in hudih nagnjenj.

O Jezus! ki si bil zame pred sodbo postavljen; dodeli mi milostljivo sodbo.

O Jezus! ti si bil za mojo mehkužnost in nečimernost s ternjem kronan; dodeli mi čisto in ponižno serce.

O Jezus! ti si bil zame k smerti obsojen; ne daj, da bi se jest vekomaj pogubil. Ti si za mojo lenobo križ nesel; dodeli mi, da bom goreč in stanoviten v vsem dobrem. Ti si se zame dal križati; dodeli mi poterpežljivost v težavah in sprejmi moje serce v dar za to nezmerno ljubezen do mene.

Usmili se, o Gospod! tudi vsih tistih svojih služabnikov in služabnic, kateri so šli pred nami v večnost, in zlasti tistih, za ktere sem posebno dolžan moliti. *(Imenuj ranjce, ktere želiš božjemu usmiljenju posebno priporočiti.)*

Usmili se, o dobrotljivi Bog! njih in tudi nas grešnikov, ki v tvojo milost zaupamo. Dodeli nam po Jezusu Kristusu in na prošnjo vsih svetnikov in svetnic tukaj v prijaznosti Božji živeti in enkrat med družbo izvoljenih se brez konca veseliti.

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas! Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas! Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; dodeli nam mir!

Pred mašnikovim obhajilom.

Gospod Jezus Kristus, ki si mir prinesel na svet; odpusti nam

vse naše grehe, usmili se nas in svoje svete cerkve, in daj nam v miru živeti na zemlji.

Gospod Jezus Kristus, pravi Božji Sin, na altarji pričujoč, daj nam moč, da moremo vselej po tvojih zapovedih živeti, in ne dopusti, da bi se kdaj ločili od tebe.

Gospod Jezus Kristus, iz globočine žal mi je za vse moje grehe, očisti me popolnoma, da bom vreden se v duhu s teboj skleniti, kar iz celega svojega serca želim.

O zavživanji.

Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le besedo, in ozdravljena bo moja duša. (*Trikrat.*)

O Jezus, ti lepota mojih oči, — ti ljubezen mojega serca, ti sladkost moje duše! O da bi bil vreden te prejeti v svoje serce!

Po tebi koperni moja duša. Kakor hrepení jelen po bistri vodi, tako moje serce po tebi, o predobrotljivi Jezus! Pridi saj v duhu k meni, o prelepo Božje Jagnje, skleni se z mojim srcem, da останem vekomaj tvoj, in ti moj na vekomaj. — O predraga kri mojega Zveličarja! porosi pušavo mojega serca, da se ozeleni in razcvete, da obrodi cvetlice vsih čednost in dobrih déł. Stori, da smem tudi jest reči z aposteljnóm: „Živim, pa ne že jest, temuč Kristus živi v meni“.

H koncu sv. maše.

O presveta Trojica, trojedini Bog! prosim, naj ti bo prijetna ta dolžna služba; stori, da bo ta daritev v večno življenje vsim pričujočim, v mir in spravo vsim, za ktere je bila darovana, in v rešenje za vse duše v vicah.

Kadar je sv. Rešnje Telo izpostavljeno, moli še to le molitev:

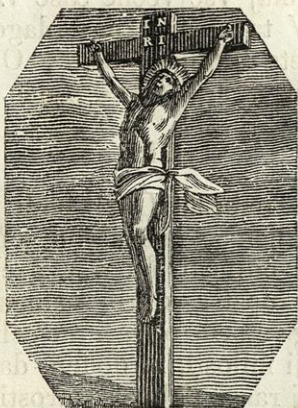
Stori, o milostljivi Jezus, da te bomo tukaj v naj svetejšem Zakramentu vselej vredno molili, in tamkaj vse večne čase vživali.

V ta namen nas blagoslovi presveta Trojica: Bog † Oče, † Sin, in † sv. Duh. Amen.

Sklep.

O nebeški Oče! bodi češen in hvaljen za nezmerno ceno sv. maše; odpusti mi vse grehe in zanikarnosti, katerih sem se deležnega storil, obvari me celi dan v svoji milosti, in dodeli, da bom zmiraj rasel, kakor v starosti, tako tudi v milosti in prijetnosti pred Bogom in pred ljudmi. Amen.

Dopolnjeno je.

Jan. 19, 30.

Druge molitve

in

premišljevanja pri sv. maši.

(Za bolj odrašene in izučene, s posebnimi pomočki prav s pridom pri sv. maši biti. Po arabskem, kakor se v Jeruzalemu moli.)

Kadar mašnik iz sakristije pred altar gre, takrat premišljuje, kako je šel Jezus iz obednice zadnje večerje, ter se podal v vert Getsemani s tremi učenci Petrom, Janezom in Jakopom molit.

Molitev.

Ljubeznjivi Jezus, dodeli mojemu duhu vedno stanovitnost v molitvi, daj da ga v nji podpira trojna moč: spomin, um in volja; to troje v edinosti naj daruje čast in hvalo tvojemu Božjemu veličastvu.

Kadar se mašnik zaznamnja s svetim križem in začne moliti, misli, kako je Jezus začel moliti v Getsemanu in je daroval samega sebe kakor ceno za odkupilo naših duš. Te-le molitve moli mašnik s strežnikom vred. Ker strežnik odgovarja namesti ljudstva, moli tudi ti z njim.

*) V imenu Boga † Očeta, ino † Sina, ino † sv. Duha. Amen.

Mašnik. Stopil bom pred altar Božji.

Strežnik. Pred Boga, kateri razveseljuje mojo mladost.

M. Sodi me, o Bog! in razsodi mojo pravdo zoper nesveto ljudstvo; krivičnega in zapeljivega človeka me reši.

S. Ker ti, o Bog! si moja moč; za-

*) *In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Amen.*

S. Introibo ad altare Dei.

M. Ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

S. Judica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso erue me.

M. Quia tu es, Deus, fortitudo mea: quare me repulisti, et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

kaj si me zaverigel in zakaj hodim žalosten, ko me stiska sovražnik?

M. Pošlji svojo luč in svojo resnico, naj me pelje in pripelje na tvojo sveto goro, in v tvoje šotorje.

S. In stopil bom pred Božji altar, pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

M. Hvalil te bom s citrami, o Bog, moj Bog: čimú si žalostna, moja duša, in čimu me motiš?

S. Zaupaj v Boga; še le ga bom hvalil, on je moja pomoč in moj Bog.

M. Čast bodi Očetu, in Sinu in sv. Duhu.

S. Emitte lucem tuam, et veritatem tuam: ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

M. Et introibo ad altare Dei: ad Deum qui laetificat juventutem meam.

S. Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus meus: quare tristis es anima mea et quare conturbas me?

M. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: Salutare vultus mei, et Deus meus.

S. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

S. Kakor je bilo v začetku, naj bo sedaj, in vselej, in na vekomaj. Amen.

M. Stopil bom pred altar Božji.

S. Pred Boga, kateri razveseljuje mojo mladost.

M. Naša pomoč je v imenu Gospodovem.

S. Kteri je stvaril nebo in zemljo.

Kadar se mašnik globoko prikloni in moli očitno spoved, premišljuje, kako je bil Jezus obložen z vsimi našimi grehi, z obrazom na zemljo sklonjen, ter je molil in kervavi pot potil.

Molitev.

O moj ljubljeni Jezus, stori da bo moja molitev vselej zedinjena z ljubeznijo do bližnjega. Amen.

M. *Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum.*
Amen.

S. *Introibo ad altare Dei.*

M. *Ad Deum, qui laetificat juventutem meam.*

S. *Adjutorium nostrum in nomine Domini.*

M. *Qui fecit coelum et terram.*

S. *Confiteor etc.*

*Ko mašnik odmoli očitno spoved,
reče strežnik v imenu ljudstva.*

*) *S. Usmili se te vsegamogočni Bog,
in po odpušenih tvojih grehih te
pripelji v večno življenje.*

M. Amen.

*S. Spovem se Bogu vsegamogočnemu,
sveti Marii vselej Devici, svetemu
Mihelu, vikšemu angelu, sv. Ja-
nezu Kerstniku, svetima apostelj-
noma Petru in Pavlu, vsim svetni-
kom, in tebi oče, ker obilno sem
grešil, z mislijo, z besedo in z
djanjem: o moj greh, moj greh,
moj preveliki greh! Zató prosim
sveto Marijo vselej Devico, sv. Mi-*

*) *M. Misereatur tui omnipotens Deus,
et dimissis peccatis tuis, perducatur
te ad vitam aeternam.*

S. Amen.

*M. Confiteor Deo omnipotenti, beatæ
Mariæ semper virginî, beato Michaëli
Archangelo, beato Joanni Baptistæ,
sanctis Apostolis Petro et Paulo,
omnibus sanctis, et tibi Pater, quia
peccavi nimis, cogitatione, verbo
et opere: mea culpa, mea culpa, mea
maxima culpa. Ideo precor beatam*

hela vikšega angela, sv. Janeza Kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike, in tebe oče, molite za-me k Bogu vsegamogočnemu.

M. Usmili se vas vsegamogočni Bog in po odpušenih vaših grehah vas pripelji v večno življenje.

S. Amen.

Kadar mašnik moli: Misereatur (usmili se), premišluj, kako je Jezus opominjal spijoče učence na vertu Getsemanu.

Molitev.

O moj ljubi Jezus! kako bi jaz ne premišljeval in ne studil svojih neštevilnih grehov, kateri

Mariam semper virginem, beatum Michaëlem Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes sanctos, et te Pater, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

S. *Misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris, perducatur vos ad vitam aeternam.*

M. Amen.

so bili prvi vzrok tvojih presilnih
britkost?

*) *M. Prizanese, odveže in odpusti naj
nam naše grehe vsegamogočni in
usmiljeni Gospod.*

S. Amen.

*M. Bog, obrni se k nam in poživi
nas.*

*S. In tvoje ljudstvo se bo v tebi ve-
selilo.*

*M. Gospod, skaži nam svoje usmi-
ljenje.*

S. In daj nam svoje zveličanje.

M. Gospod, usliši mojo molitev.

S. In moj klic naj do tebe pride.

*) *S. Indulgentiam, absolutionem et
remissionem peccatorum nostrorum
tribuat nobis omnipotens et misericors
Dominus.*

M. Amen.

S. Deus, tu conversus vivificabis nos.

M. Et plebs tua laetabitur in te.

*S. Ostende nobis, Domine, misericor-
diam tuam.*

M. Et salutare tuum da nobis.

S. Domine, exaudi orationem meam.

M. Et clamor meus ad te veniat.

M. Gospod, bodi z vami.
S. In s tvojim duhom.

Kadar mašnik gre k altarju in ga poljubi, takrat premišluj, kako je bil Juda izdal Zveličarja s poljubljejem.

Molitev.

O moj Gospod Jezus Kristus, ponižno te prosim, nikar ne dopusti, da bi te kdaj nevredno prejel v skrivnosti sv. Rešnjega Telesa, ter ne daj, da bi storil po Iškarjotovo.

Kadar mašnik gre na stran altarja, premišluj, kako so judje Jezusa zvezali in ga peljali v hišo Anovo.

Molitev.

O moj preljubi Jezus! prosim te, nikoli nikar ne dopusti, da bi me kdaj zvezale vezi hudega poželenja in me odvrčevale od tvoje svete službe.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

Mašnik se verne v sredo altarja in moli Kirje elejzon (usmili se nas); premišljuje, kako je bil Jezus v sredi judov in ga je Peter zatajil, ko je bil med njimi in se grel pri ognji, rekoč: „Ne poznam ga!“

Molitev.

Kakor Iškarjot sem tudi jaz tebe zatajil, o moj ljubi Jezus! kadar sem se pridružil tovaršii hudobnih; sklenem pa od sedaj za vselej ogibati se vsake pohujšljive tovaršije.

*) *M. Gospod, usmili se.*

S. Gospod, usmili se.

M. Gospod, usmili se.

S. Kriste, usmili se.

M. Kriste, usmili se.

S. Kriste, usmili se.

M. Gospod, usmili se.

*) *S. Kyrie, eleison.*

M. Kyrie, eleison.

S. Kyrie, eleison.

M. Christe, eleison.

S. Christe, eleison.

M. Christe, eleison.

S. Kyrie, eleison.

S. Gospod, usmili se.

M. Gospod, usmili se.

Kadar mašnik moli „Glorijo“, premišljuj veselje pobožnih izmed judov, ko je bil Jezus med njimi, pa tudi veselje kristjanov, ker je terpljenje Kristusovo odrešenje sveta.

Čast bodi Bogú na višavah, in mir ljudém na zemlji, ki so dobre volje. Hvalimo te, blagoslovljamo te, mólimo te, povišujemo te, zahvalo ti naznanujemo zavoljo tvoje velike časti, Gospod Bog, nebeški Kralj, Bog vsegamogočni Oče! Gospod edinorojeni Sin, Jezus Kristus. Gospod Bog, Jagnje Božje, Sin Očev; ki grehe sveta odjemlješ, usmili

M. Kyrie, eleison.

S. Kyrie, eleison.

S. Gloria in excelsis Deo: et in terra pax hominibus bonae voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam: Domine Deus, Rex coelestis, Deus Pater omnipotens. Domine Fili unigenite, Jesu Christe: Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris: Qui tollis

se nas! Ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo molitev! Ki sediš ob desnici Očetu, usmili se nas! Ker ti sam si svet; ti sam Gospod; ti sam Najvikši, Jezus Kristus, s sv. Duhom v časti Boga Očeta. Amen.

Mašnik se oberne k ljudstvu in reče: Gospod bodi z vami; ti pa misli, kako se je Gospod Jezus Kristus milo ozerl na Petra in s pogledom ga je ginil in spreobernal.

M. Gospod bodi z vami.

S. In s tvojim duhom.

Molitev.

Prosim te, o preljubi Jezus! ozri se milostno tudi name z ena-

peccata mundi, miserere nobis. Qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis. Quoniam tu solus Sanctus; Tu solus Dominus; Tu solus Altissimus, Jesu Christe; cum sancto Spiritu, in gloria Dei Patris. Amen.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

kim pogledom, da se s prav resničnim srcem k tebi spreobrnem.

Kadar mašnik list bere, takrat premišljuje, kako so judje Kristusa pred Pilatom obdajali in ga krivo tožili.

Molitev.

O moj Jezus! stori me vrednega, kadar bom po nedolžno tožen, da si tega ne štejem v hudo, ampak še celo v čast.

Po prebranji lista reče strežnik Deo gratias — Bog bodi zahvaljen! — Prenesenje mašnih bukev z leve na desno stran nam pomeni zaméno stare zaveze z novo zavezo po našem Gospodu Jezusu Kristusu. — In ko mašnik pred evangelijem v sredi altarja moli: Munda cor meum — očisti moje serce itd., takrat premišljuje, kako je bil Jezus poslan k Herodu, in mu ni odgovoril besede, ko ga je izpraševal.

Molitev.

Dodeli mi milostno, o preljubi Jezus! da bom molčal, kadar ni koristno govoriti.

Ko se evangelij bere, preišluj, kako je Herod Jezusa poslal k Pilatu.

Molitev.

O moj Zveličar! dodeli mi milost, da bom vselej pripravljen, z veseljem tvoj evangelij — tvoje zapovedi spolnovati in drugim oznanovati; voljan sem za vero in čednost vsak čas tudi svojo kri preliti.

*) *M. Gospod bodi z vami.*

S. In s tvojim duhom.

M. Besede sv. evangelija po evangelistu (Mateju, Marku, Luku, ali pa Joanu).

S. Čast ti bodi, o Gospod!

Po odbranem evangeliu:

**) *S. Hvala ti, o Kristus!*

Kadar se moli Credo — vera, preišluj, kako je Jezus naravnost

*) *S. Dominus vobiscum.*

M. Et cum spiritu tuo.

S. Sequentia s. Evangelii secundum N.

M. Gloria tibi, Domine.

**) *M. Laus tibi, Christe.*

razodel, učil in priterdil, da je Sin Božji, pa judje vanj niso verovali.

Molitev.

O moj Gospod Jezus Kristus! kolikor manj so judje v tebe verovali, toliko terdnejše verujem jaz v té, da si pravi Sin Božji, moj Bog, moj učenik in Zveličar.

*) Verujem v enega Boga, vsega-mogočnega Očeta, Stvarnika nebes in zemlje, vsih vidnih in nevidnih reči. In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, edinorojenega Sinú Božjega in iz Očeta rojenega pred vsim časom, ki je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga; rojen ne stvarjen, enega bitja z

*) *Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem coeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium. Et in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum. Et ex Patre natum ante omnia saecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum, non factum, consubstantialem Patri;*

Očetom, po katerem je vse stvarjeno; kateri je zavoljo nas ljudi in zavoljo našega zveličanja z nebes prišel; *) in se je včlovečil po sv. Duhu iz Marije Device; in je človek postal. Bil je tudi za nas križan pod Poncijem Pilatom, terpel in pokopan bil; in tretji dan je zopet vstal, kakor je bilo v pismih; in je šel v nebesa, sedi ob desnici Očetovi; in zopet bo prišel s častjo soditi žive in mertve, čigar kraljestva ne bo konca. In v sv. Duha Gospoda in poživljavca, kateri izhaja iz Očeta in Sina; kterega z Očetom in Sinom vred molimo in vred ča-

per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, et propter nostram salutem descendit de coelis. Et incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria Virgine: et Homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus et sepultus est; et resurrexit tertia die secundum Scripturas; et ascendit in coelum, sedet ad dexteram Patris: et iterum venturus est cum gloria judicare vivos et mortuos: cujus regni non erit

*) Tukaj se poklekne.

Čast Bogú.

stimo; kateri je govoril po prerokih. In eno sveto, katoliško in apostoljsko Cerkev. Spoznam edini kerst v odpušanje grehov in pričakujem vstajenje mertvih in prihodnjo življenje. Amen.

Ko se mašnik oberne in reče: „Gospod z vami!“ misli, kako je Pilat pred vsim ljudstvom spoznal, da je Jezus nedolžen!

M. Gospod bodi z vami.

S. In s tvojim duhom.

Molitev.

Jezus je bil nedolžen, jaz pa nisem nedolžen; ne Jezus,

finis. Et in Spiritum sanctum Dominum et vivificantem: qui ex Patre Filioque procedit; qui cum Patre et Filio simul adoratur, et conglorificatur: qui locutus est per Prophetas. Et unam sanctam, catholicam et apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum: et expecto resurrectionem mortuorum, et vitam venturi saeculi. Amen.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

ampak jaz sem zadolžen in smerti vredni hudodelnik.

Pri branji pred darovanjem pre-mišluj, kako je Pilat Jezusa sodil iz strahu pred judi.

Molitev.

O Jezus! dodeli mi, da nikdar kaj ne storim zoper tvojo voljo, da bi ljudem dopadel.

Kadar se kelih odkriva, misli, kako so Jezusa obleke obropali.

Molitev.

Oh! s svojimi grehi sem jaz slekel svojo dušo milosti Božje. O Jezus! dodeli mi, da se kaj takega nikdar več z menoj ne zgodi.

Ko mašnik vzame hostijo in daruje Bogu, skleni se tudi ti z njegovimi molitvami, in misli, kako je bil Jezus k stebru privezan zavoljo nas in je daroval samega sebe svojemu Očetu.

Molitev.

Tebi, o Jezus! darujem vse misli, besede, trude in opravila

duše in telesa, ker imam vse od tebe, pa ker sem te s svojimi grehi tolikrat žalil.

Kadar se vliva vino v kelih, premišluj, kako mnogotero so judje Jezusa zasramovali.

Molitev.

O da ne prenašam saj zaničevanj iz ljubezni do tebe, moj Jezus! Toda odsihdob bom vse preterpel iz ljubezni do tebe.

Kadar se kelih pokrije, premišluj, kako je bil Jezus s ternjem kronan.

Molitev.

O moj preljubi Jezus! ternje, ktero je tvojo glavo bodlo, so moje nečiste misli, moja prevzetnost in maševavnost, v čemur sem se brez števila velikrat pregrešil. O Jezus, usmili se me!

Pri umivanji rók premišluj, kako je Pilat roke umival in rekel, jaz sem nedolžen nad kervjó tega Pravičnega. In ti, o keršanski človek! kolikokrat umiješ roke, da bi jih več ne omade-

žal s tujim posestvom; potem se poverneš in jih zopet omadežaš.

Ko se mašnik k ljudstvu oberne rekoč: Molite bratje, premišluj, kako je Pilat Jezusa ven peljal vsega ranjenega in je rekel ljudstvu: „Glej človek!“ da bi jih nagnil k usmiljenju do Njega.

Ti pa, o kristjan, če tudi ga vidiš umirati na križu zavoljo tvojih grehov, ga vendar na novo križaš, ker se v grehe nazaj povračaš!

*) M. Molite bratje, da bo moja in vaša daritev dopadljiva pri Bogu Očetu vsegamogočnemu.

S. Naj sprejme Gospod daritev iz tvojih rok v hvalo in čast svojega imena, pa tudi v naš prid in v prid vse svoje svete cerkve.

Kadar mašnik tiho moli, premiš-

*) S. *Orate, fratres, ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem.*

M. *Suscipiat Dominus sacrificium de manibus tuis, ad laudem et gloriam nominis sui, ad utilitatem quoque nostram, totiusque Ecclesiae suae sanctae.*

ljuj, kako so judje na skrivnem odmenili Jezusa umoriti. Tudi ti, kadar daješ hudoben svet svojemu nedolžnemu bližnjemu, delaš tako, kakor so delali judje Jezusu Kristusu.

Kadar se predglasje bere, premišljuj, kako je Jezus poterpežljivo poslušal judovsko kričanje: „vzemite, križajte ga!“

M o l i t e v.

O preljubi Jezus, dodeli mi, prosim, da preišem vse svoje misli z reznim spraševanjem, in ako v njih najdem kaj razžaljenja zoper tebe, da se spovem in očistim s pokoro in obžalovanjem.

**) M. Na vse veke vekov.*

S. Amen.

M. Gospod bodi z vami!

S. In s tvojim duhom.

M. Povzdignimo serca!

**) S. Per omnia saecula saeculorum.*

M. Amen.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

S. Sursum corda.

S. Povzdignili smo jih k Gospodu.

M. Zahvalujmo Gospoda svojega Boga!

S. Spodobno in pravično je.

M. Zares, spodobno in pravično, dobro in zveličavno je, da ti vselej in povsod zahvalo dajemo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! po Kristusu Gospodu našem. Po katerem tvoje veličastvo hvalijo angeli, molijo gospostva, trepečejo pred njim oblasti; nebesa in moči nebeške, ter blaženi serafi z združenim veseljevanjem preslavljajo. Z njimi, prosimo, zapovej zediniti

M. Habemus ad Dominum.

S. Gratias agamus Domino Deo nostro.

M. Dignum et justum est.

S. Vere dignum et justum est, aequum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere, Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus: per Christum Dominum nostrum. Per quem Majestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates; coeli, coelorumque Virtutes, ac beata Seraphim, socia exultatione concelebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admitti jubeas deprecamur,

tudi naše glasove, ki te ponižno spoznavamo in kličemo: Svet, Svet, Svet Gospod Bog vojenstva! Nebo in zemlja je polno tvoje slave, hosana na višavah! Hvaljen bodi, kateri pride v imenu Gospodovem; hosana na višavah!

Kadar mašnik odpoje in reče: Svet, svet . . . , takrat premišljuje, kako je Jezus križ nesel in je od njegove teže pod njim padel.

Molitev.

O Jezus, moj Bog! moji grehi so tebe obteževali, kadar si križ nesel. Dodeli mi zato, o Jezus! da bom prav z dobro voljo in poterpežljivostjo prenašal vse žaljenja in britkosti v zadostenje za svoje grehe.

supplici confessione dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus sabbaoth. Pleni sunt coeli et terra gloria tua, hosanna in excelsis. Benedictus qui venit in nomine Domini, hosanna in excelsis.

Kadar mašnik stegne roke nad kelih, premišluj, kako je Jezus roke in noge podal, da je bil zanje na križ pribit.

Molitev.

Oh, moje dela so tiste hudo-
delnice, ki so na križ pribile ro-
ke in noge mojega Jezusa!

Kadar znamenja mašnik tri križe nad kelihom, premišluj Jezusa na križ pribijanega in pribitega, kako so ga judje zasramovali in zasmehovali.

Molitev.

Oh Jezus, moj Zveličar! za-
sramovanje, kterega si prenašal,
je bilo zavoljo mojih grehov!

*Kadar mašnik sv. Rešnje Telo povzdiguje, premišluj, kako so povzdig-
nili Kristusa na križ zasramovavši
ga in so zasadili križ v zemljo pred
vsim ljudstvom.*

Molitev.

O Jezus, dobrota moje
duše! ki so te judje križali,
te s križem vred tako ne-

usmiljeno povzdignili in ga v zemljo zasadili: prosim te, o moj Bog! po zasluženji tvojega terpljenja in tvoje smerti, povzdigni moje misli nad sladnosti svetá in njegove spačenosti, da jih ne bom drugam obračal, kakor le na tebe in na to, kar tebi dopade. Amen.

Kadar mašnik sv. Rešnjó kri povzdiguje, misli, kako je tekla kri iz Jezusovih rán, ko je na križu visel.

Molitev.

O Jezus Odrešenik! ki si pribit na križ točil predrago kri iz premnozih rán zavoljo našega odrešenja, in nam pridobil milost odkupljenja: prosim te, dodeli mi svoje varstvo, da bom po zaslu-

ženji tvojih svetih rán pre-
magoval grešne misli in jih
vselej iz spomina odbijal.
Amen.

*Med tihimi molitvami premišluj,
kako je vesoljna zemlja otemnela, ko
je umiral Zveličar in je bilo prena-
polnjeno z bolečinami vse njegovo telo,
pa kako so ga pričujoči zasramovali,
akoravno je solnce in luč svetá on, ki
je v smertnih težavah.*

Molitev.

O dobrotljivi Bog! mi hu-
dobni grešniki smo s tolikimi
grehi zapravili milost Gospoda
Jezusa, vender pa po svoji do-
broti in sladkosti nam dodeli po-
moč, da se povernemo k pravič-
nosti in svitlobi svoje pameti.

*Kadar mašnik reče: „Nobis quo-
que peccatoribus — tudi nam grešni-
kom“, premišluj, kako je Jezus des-
nemu vernemu razbojniku grehe odpu-
stil, ko ga je prosil: Spomni se na-me,
Gospod, kadar prideš v svoje kraljestvo!*

Molitev.

O Jezus, prizanesi tudi meni ubogemu grešniku, ker prav v resnici močno žal mi je za vse, karkoli sem te kdaj razžalil.

Mašnik moli Gospodovo molitev; to pomeni, kako je Zveličar Gospod prosil svojega Očeta za nas grešnike in za tiste, ki so ga križali, akoravno je bil sam v stanu smertnih britkost viseč na križu.

Molitev.

Res, o moj ljubi Jezus! prosi svojega Očeta za-me, da bom nasledoval tvoje stopinje in dobro delal iz ljubezni do tebe.

*) *M.* Na vse veke vekov.

S. Amen.

Molimo.

Po zveličavnih zapovedih opominjani in po božjem nauku podučeni, si prederznemo moliti:

*) *S.* *Per omnia saecula saeculorum.*
M. Amen.

Oremus.

S. *Praeceptis salutaribus moniti, et*

M. Oče naš, kateri si v nebesih! Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgôdi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh. In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpušamo svojim dolžnikom. In nas ne pelji v skušnjava.

S. Temuč reši nas hudega. Amen.

Ko mašnik sveto Hostijo lomi, premišljuje, kako se je Jezus ločil od Matere in ji je Janeza za sina izročil, njo pa nam vsim za mater.

Molitev.

O Jezus! stori, da se moje serce ne bode nikdar ločilo od

divina institutione formati, audemus dicere:

Pater noster, qui es in coelis, sanctificetur nomen tuum: adveniat regnum tuum: fiat voluntas tua, sicut in coelo et in terra: panem nostrum quotidianum da nobis hodie: et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris: et ne nos inducas in tentationem.

M. Sed libera nos a malo. Amen.

tebe, temuč da bo vedno s teboj sklenjeno, kakor je bilo serce tvoje svete Matere.

Kadar spusti mašnik kosec svete Hostije v kelih, naznanuje smert Zveličarjevo, in da je njegova duša šla pred pekel rešit svete očake.

Molitev.

Posveti, o moj Bog, v predpekel, v temoto mojega serca in prižgi v njem tisto nebeško luč, da prav spoznam svoje grehe in se jih očistim s čisto spovedjo.]

Ko reče mašnik: „Agnus Dei — Jagnje Božje“: premišljuje, kako so žalovale nad Jezusom Marija Devica, njegova Mati, in svete žene.

Molitev.

O moj Gospod Jezus Kristus! odpusti mi milostno, ker spoznam, da do sedaj nisem tako žaloval nad tvojim terpljenjem in ne nad svojimi grehi, kakor je dolžnost.

*) *M. Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas!*

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, dodeli nam mir!

Pripravljaj se sedaj k duhovnemu obhajilu: obudi vero na živo pričujočnost Jezusa Kristusa v naj svetjšem Zakramentu, preserčno obžalovanje grehov iz ljubezni do Boga, in pa gorečo željo, Jezusa z mašnikom vred prejeti. Prosi Zveličarja, naj milostno tvoje hrepenenje sprejme in se duhovno s teboj sklene.

Kadar mašnik reče: Domine, non sum dignus — Gospod, nisem vreden itd., spomni se, kako je Zveličar v svojem neskončnem usmiljenji spreobrnil Longina in tudi druge, kateri so skesani spoznali, da so grešili, in jim je dodelil milost, da so se na persi

*) *Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.*

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem.

terkali, spovedovaje, da Jezus Kristus je v resnici Sin Božji.

Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, temuč reci le besedo, in ozdravljena bo moja duša. (*Se reče trikrat.*)

Molitev.

O Jezus! zares žal mi je iz celega serca, da se dni svojega življenja nisem zadosti goreče skazoval za pravega kristjana. Odpusti mi vse moje mlačnosti in nehvaležnosti, ker resnično se hočem odsihmal poboljšati, in stori me z mašnikom vred deležnega sv. Rešnjega telesa in sv. Rešnje kervi.

Mašnik se obhaja: Kristus je s križa snet in v nov grob položen.

Molitev.

O presladki Jezus, kolikokrat sem te v svoje serce spre-

Domine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea.

jel, dasiravno to serce ni čisto, kakor je bil tvoj sveti grob, ampak slabega duha in polno nesnage.

Ko mašnik trikrat iz keliha pije, premišluj, kako je Kristus tri dni v grobu prebil.

Molitev.

O moj Gospod Jezus Kristus! sprejmi dar zahvale in povečevanja, s katerim sem preslavljal in preslavljam tvojo visokost; stori me deležnega vseh duhovnih in telesnih dobrot, ki jih deliš z visoko skrivnostjo sv. Rešnjega telesa in sv. Rešnje kervi, daj mi živo vero, terdno upanje, gorečo ljubezen, in ostani s svojo milostjo vedno v mojem sercu.

Kadar se kelih pokriva, premišluj, kako je bilo presveto telo Jezusovo zavito v čiste tančice.

Molitev.

O kdo mi dá serce tako čisto

in vredno, da bi mogel vanj zaviti Gospoda, svojega Odrešenika Jezusa Kristusa.

Pri zadnjih molitvah premišluj, s koliko častjo je Zveličar vstal od mrtvih.

Molitev.

O Bog, daj mi moč prestati britkosti ob dnevu, ko pride Jezus sodit z veliko močjo in častjo žive in mrtve.

Mašnik reče: Dominus vobiscum — Gospod z vami! To nas spominja na to, ko se je bil Zveličar apostelnom prikazal in rekel: Mir vam bodi!

Molitev.

Dodeli mi, o Bog, da bom svoje bližnje in drage vselej z vso priserčnostjo sprejemal, po besedah: „Mir bodi z vami!“ kakor se spodobi kristjanom.

Kadar se mašnik k ljudstvu obrne in reče: maša je minula, zaznava se s tem častitljivi vnebohod Kristusov z dušo in s telesom.

*) *M. Gospod bodi z vami.*

S. In tvojim duhom.

M. Maša je dokončana.

S. Bog bodi hvaljen!

Molitev.

O Gospod, reši me pogubljenja in dodeli mi, da po svoji smerti dosežem gledanje in uživanje tvojega veličastva v nebesih na vse večne čase!

Mašnik ljudstvo blagoslavlja; to pomeni poslanje sv. Duha nad zbrane aposteljne, s katerim so bili o njegovem božjem prihodu napolnjeni.

**) *M. Blagoslovi vas vsegamogočni Bog, Oče, in Sin, in sv. Duh.*

S. Amen.

*) *S. Dominus vobiscum.*

M. Et cum spiritu tuo.

S. Ite, Missa est.

M. Deo gratias!

**) *S. Benedicat vos omnipotens Deus, Pater, et Filius, et Spiritus sanctus.*

M. Amen.

Molitev.

Napolni tudi mene z blagoslovom svojih darov, Bog Oče, Sin, in sv. Duh!

*Med branjem poslednjega evangelija premišluj, kako je Jezus Kristus poslal sv. Duha nad učence, in kako so se razšli po svetu in so ozna-
novali sv. evangelij.*

*) *M. Gospod bodi z vami.*

S. In s tvojim duhom.

M. Začetek sv. evangelija po evangelistu Joanu.

S. Čast ti bodi, o Gospod!

Molitev.

O moj Bog! dodeli mi milost tako živeti, da bom o tvojem drugem prihodu družbi tvojih izvoljenih prištét.

*) *S. Dominus vobiscum.*

M. Et cum spiritu tuo.

S. Initium sancti Evangelii secundum Joannem.

M. Gloria tibi, Domine.

Ko mašnik v žagred gre, premišljuj, kako bo naš Gospod Jezus zopet prišel ob koncu časov sodit žive in mrtve.

Premišljevavni prevdarek po sv. maši.

O moja duša! kako bi zamogla še v smertni greh privoliti potem, ko veš, da je pekel in večni ogenj pripravljen zanj! In kako bi zamogla žaliti toliko veličastvo Božje, ko je naš Gospod Jezus Kristus v svojem terpljenji tolikanj britkost, toliko rán prestal za tvoje odrešenje, umerl na križu v zapušenji in zasramovanji zavoljo tvojega zveličanja. Spreoberni se, véрни človek! zapusti svoje grešne navade, premišljuj vsaki dan to božjo daritev, ki je postavljena v spomin terpljenja tvojega Odrešenika; premišljuj nezmerno ljubezen, s katero te ljubi v tej skrivnosti tvoj Stvarnik in Odre-

šenik; preišluj, kako se je ponižal priti pod revne podobi kruha zavoljo tvojega zveličanja ter kakor Bog in človek noč in dan biva v naših cerkvah, posluša in sprejema vse naše prošnje. O preljubi kristjan! pri svoji z božjo kervjo odkupljeni duši se tedaj vari, da se ne poverneš v greh. Ako vanj padeš, te opleni milosti Božje, te izroči v oblast satana, oslepi tvoje dušno oko, spači tvoje pravno čutilo. Kakor je Gospod Bog Kajna segnal spred svojega obličja, potem ko je bil svojega brata umoril, in je po samotah bégal in trepetal pred njegovo jezo in maševanjem; tako bega, kdor se v greh poverne in zgubi milost Božjo, pred njegovimi kaznimi, ki ga nasledvajo za njegove dela, dokler se k pokori ne oberne. Pribeži tedaj, o brat moj, k Bogu in k Marii Devici Božji porodnici, ker ona

je mati milosti Božje in ona vsakemu sprosi pomoč, kdor k nji pribeži.

Kadar se sv. Zakrament kadí, reci:

Kristus Jezus, darujem ti kadilo svoje molitve, kadilo svojega ponižanja, svojega obžalovanja, upanja in goreče ljubezni do tebe. Pripusti temu kadilu se kviško k tebi vzdigniti, in tvoje Božje serce zveseliti. Amen.

Kadar se blagoslov s sv. Rešnjim telesom daje, reci:

Bodi pozdravljen, o dobrotljivi Jezus, moj Bog in moj Gospod! Molim te, ljubim te, hvalim in povišujem te. Blagoslovi me, o Jezus, iz svoje Božje moči; odvzemi od mene grehe in prekletstvo, kterega sem si z njimi nakopal, in vtisni v moje serce svoj križ, da sovražnik nič ne bo premogel zoper mene.

Kadar se sv. Zakrament v tabernakelj deva, reci:

Preserčni Jezus! svoje serce jest k tebi in s teboj zaprem, da bo za zmiraj pri tebi ostalo pred tvojim svetim obličjem počivalo, in te brez konca z vsimi angeli molilo, častilo, ljubilo, prosilo, klicalo in tebi vso mogočo službo skazovalo. Amen.

Dopolnovanje Jezusove hvale.

O dobrotljivi Jezus! jest tebe hvalim, in kar ne morem dohvaliti, naj dohvalijo angeli za mene. O dobrotljivi Jezus, jest te častím, in kar ne morem dočastiti, naj dočasté vsi svetniki zá-me. O dobrotljivi Jezus! jest te ljubim, in kar ne morem preljubiti, naj preljubi tvoja presveta Mati za mene. O dobrotljivi Jezus, jest te prosim, in kar ne morem preprosiťi, naj dopolni tvoje naj

svetejši Serce za-me. O predobrotljivi Jezus! jest te povišujem, in kar ne morem dopolniti, to si dobrotno sam dopolni. Amen.

Spovedna pobožnost.

Poklekni najpred in moli nekoliko očenašev in češenamarij na čast sv. Duhu, da bi mogel vse svoje grehe spoznati, se jih prav skesati, terden sklep poboljšanja storiti, se čisto spovedati, in pokoro vredno dostati. Tudi Marii Devici, angelu varhu in svojemu patronu se priporoči za pomoč, da bi mogel spoved vredno opraviti. Vsakemu teh na čast utegneš moliti en očenaš in eno češenamarijo.

Uče, Sin, sv. Duh, trojedini Bog! prosim te, dodeli mi milost, da bom mogel svoje grehe in njih število prav spoznati, se jih serčno kesati, prav spovedati in resnično poboljšati. Pomagaj mi milostno, da se spomnim, kar sem te razžalil z mislimi, z željami. z govorjenjem, z gledanjem, s poslušanjem, z djanjem ali z zamudo dobrih del.

O usmiljena Mati Marija, pribežališe grešnikov, pomagaj mi zdaj, ko sem pomoči nar bolj potreben. Moj kerstni, birmski in drugi pomočniki, vsi svetniki in svetnice, prosite za-me, da ta presveti véliki zakrament vredno prejmem. In ti moj zvesti angel varh, spomni me vsih grehov, ki sem jih storil v tvoji pričujočnosti. Sprosi mi pri Bogu moč, da se jih bom brez napčne boječnosti čisto in odkritoserčno spovedal Božjemu namestniku. Teh milost prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Zdaj vest izprašuj.

Pomisli, če si kaj tacega mislil ali želim, kar je pregrešno. Posebno prevdari, če si imel napuhnjene, nevošljive, sovražljive, nespodobne misli ali tudi želje. Grešil si, če si jih rad imel in se nalaš v njih mudil, in če so bile hujši reči, hujši je bil greh.

Spomni se, če si morebiti z očmi,

z ušesi (s poslušanjem), z rokami itd. kaj Boga razžalil, če si v take kraje in družine hodil, kjer je bilo kaj slabega.

Z besedo si grešil, če si govoril kaj zaničljivega, zasmehovavnega, draživnega, in sploh žalivnega zoper kogar si bodi; če si rekel kaj nespodobnega, zapeljivega, ostudnega, lažnjivega; če si brez potrebe družih slabosti raznašal, ali kaj zaklel, se rotil, pridušal; če si godernjal, komu primke dajal, ljudem nagajal, in še veliko enacega.

Z djanjem, če si se pretepal, kamne metal, druge suval, bil do njih neprijazen, neusmiljen in terd, jim kar si bodi hudega storil. Bil nepokoren do staršev, duhovnov, učenikov; kaj ukradel, poškodoval, goljufal, s silo vzel; bil v porednih tovaršijah, nesramen, nezmeren ali kakor koli pohujšljiv in razuzdan.

Kako si se obnašal doma — zjutraj, podnevi, zvečer, kadar si bil sam, kadar si bil z drugimi? Kako v cerkvi? Ali si morebiti govoril, še druge v molitvi motil? Si hodil ob nedeljah in praznikih k sveti maši — in tudi k pridigi in h keršanskemu nauku? Ali nisi morebiti med opraviлом iz cerkve

šel in kacega poglavitnega dela sv. maše zamudil? Ali si se postil o postnih dnevih? Zamude pri molitvah, pri dolžnem delu, učenji; — učenec morebiti celo leto z lenobo zapravlil in s tim zoper svoj poklic in starše hudo grešil? Nedelje in praznike oskrunoval z napačnimi druščinami, z opuščanjem sv. zakramentov, — morebiti tudi še, kadar je bilo od spovednika ukazano itd.? Terdoba in neusmiljenje do revežev. Opuščenje dobrega namena zjutraj, v britkostih, v cerkvi pri glavnih delih sv. maše, razuzdanost med sv. nauki v šoli, v cerkvi.

Premisli sploh, naglavne, v nebovpijoče grehe; tudi grehe zoper sv. Duha; lastne in tuje grehe. Si morebiti druge po nedolžno tožil, kadar je bila dolžnost govoriti, pa k družih grehov molčal? Pri vsih hujših grehih skusi določiti število, kolikor moreš. Spomni se tudi, če si vse spolnil, kar ti je bilo pri zadnji spovedi rečeno, in če si zopet o pravem času k spovedi šel?

Kesanje ali obžalovanje.

Čez grehe moraš imeti serčno žalost, ker si z njimi Boga razžalil in

svojo dušo poškodoval. Brez kesanja ti Bog grehov ne bo odpustil. Ako si pa ne mara celo kak smertni greh storil, je nesreča še le veliko hujši, ker s tim si zapravil kerstno nedolžnost, posvečujočo gnado in prijaznost Božjo; nisi več otrok Božji in ne dedič nebeskega kraljestva, imaš pa zasluženno večno terpljenje. Oh kako si ti nesrečen! Ti si Bogá tako silno razžalil, ki je tvoj naj večí dobrotnik, in še več, ki je sam na sebi vreden vse časti in hvale, ki mu vsi angeli služijo in vekomaj svet, svet, svet prepevajo! Skesaj se tedaj! obljubi Bogú poboljšanje in moli:

O moj Bog, vsi moji storjeni grehi so mi iz serca žal, ker sem z njimi razžalil tebe svojega preljubeznjivega Boga, neskončno svetost in dobroto, ki te iz celega serca ljubim. Terdno sklenem, s tvojo gnado svoje življenje poboljšati in rajši vse preterpeti, tudi celo smert, kakor da bi še s kakim grehom več razžalil tebe svojega preljubeznji-

vega Boga, ki si vsa svetost in neskončna dobrotà. Daj mi gna- do, da bom mogel ta svoj sklep spolnovati, prosim te po neskonč- nem zasluženji tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Zveli- čarja Jezusa Kristusa. Amen.

O preljubeznjivi Jezus, moj Odrešenik, prijatelj in dobrotnik moje duše, ki si zanjo svojo pre- drago kri prelil; ozri se milostno name in omeči moje serce, da se v njem obudi resnično obža- lovanje vsih mojih grehov. Glej! jest sem tisti zgubljeni sin, ki sem zapravljajl tvoje premoženje; toda zdaj mi je iz serca žal za vso mojo nehvaležnost, s katero sem te tako silno žalil. Oh usmili se me še enkrat, pelje naj me tvoj angel k tvojemu namestniku, kateri bode ozdravil v tvojem ime- nu mojo bolno dušo in govoril besede hladila, mira in tolažbe nad menoj.

Ako je še čas, moli nektere očenaše za pravo obžalovanje, priporočuj se tudi Marii in svetnikom v ravno ta namen.

Sklep.

Da bo spoved veljavna, moraš terdno skleniti, da se res v greh ne boš več povernil. Še posebno moraš skleniti se večih grehov varovati, zakaj kolikor veči so grehi, toliko večji je razžaljenje Božje. K temu je ravno tako potrebno prav za stanovitno se odločiti, da se boš ogibal tistih ljudi, hiš ali krajev, kratkočasov itd., kjer bi zopet v greh zabredel, ako bi se jih ne varoval, pa da se boš hudemu nag-njenju ustavljal, storjeno škodo popravil, sovražnikom odpustil, dobro ime povernil. K temu pa je čez vse potreba Božje milosti, za katero moraš ponižno prositi. V ta namen ti utegne tudi ta-le molitvica nekoliko služiti:

Na novo spoznam, o Bog!
kako nesrečnega so me moji
grehi storili, iz celega serca mi
je žal, da sem tako nepremišljeno,

pa tudi hudovoljno tebe žalil. S tvojo pomočjo in milostjo prav za terdno sklenem, nikoli več od tebe se ne ločiti, rajši vse hudo terpeti, kakor še kterikrat v greh privoliti ali pa v nevarno priložnost greha se podati. Še zdaj mi pomagaj, o moj usmiljeni Odrešenik! da se čisto in skesano spovem in odvezo svojih grehov dosežem. Podpirajte pri Bogu to mojo ponižno prošnjo — Marija, moj angel varh, in vsi svetniki Božji, posebno pa vi imenitni spokorniki: Sv. Peter, sv. Marija Magdalena, sv. Avguštin; pa tudi vi prijatli nedolžnosti in mladosti: Sv. Alojzij, sv. Stanislav, sv. Katarina, sv. Barbara, sv. Neža. Oh prosite za-me, ker zdaj se bo godila moja sodba pred namestnikom Božjim.

Spoved.

Ako ti je treba na spoved čakati, se tačas zvesto pripravljaj. Bog ne
Čast Bogú. 7

daj pri spovednici žlobodrati, nespametno se posmehovati, ali kaj enacega nespodobnega. Kdor kaj takega počenja, ne vé, kaj je spoved, in njemu se bo taka prederznost grenko povračevala. Če si pa vse že opravil in se dobro pripravil, utegneš med tim moliti druge molitve, kake litanije, rožni venec itd. Kadar prideš na versto, reci klečé:

Prosim, duhovni Oče, svetega blagoslova, da bi se mogel svojih grehov prav in čisto spovedati. (*Tisti čas, ko te blagoslovjujejo, se pokrižaj in moli precej očitno spoved:*)

Jest ubogi grešnik se spovem Bogú Očetu vsegamogočnemu, Marii Materi Božji, vsim ljubim svetnikom in Vam častitljivi mašnik, namestnik Božji, da sem po svoji zadnji spovedi, ki sem jo opravil (*povej tukaj, kdaj*), velikokrat in obilno grešil z mislimi, z željami, z besedami, z djanjem, z zamudo do-

brih dél; posebno se pa obtožim, da sem — (zdaj se razločno in brez pomude spovej svojih grehov).

a) Vselej moraš pristaviti: 1. kdaj si bil zadnjič pri spovedi; 2. če si bil tudi odvezan in pri sv. Obhajilu.

b) Tiste grehe najprej povej, ki se ti naj hujši zdé in ne pozabi tudi števila grehov pristaviti. — Hujših grehov ne pravi tje poverhu, ampak razloči po okolišinah, kjer je treba. Manjih reči ni treba na dolgo razkladati, s tem se le čas gubi.

c) Spovednika se nikar ne boj, in ne zamolči nikoli nobenega greha, ko bi tudi naj večí in naj hujši bil! zakaj s tem bi sv. zakrament oskrunil in tvoje zadolženje bi bilo silno hudo, tvoja nesreča grozno velika. Ko bi te skušnjave motile kaj zamolčati, prosi sv. Duha za serčnost in ne hodi k spovednici, dokler nisi prav terdno sklenil čisto se spovedati.

d) Ako te spovednik kaj praša, moraš ob kratkem in razločno odgovoriti. Varuj se lagati, da boš to in to spolnil, ako v sercu drugač misliš, sicer bi bila tvoja spoved nevredna.

e) Dobro poslušaj, kar ti spovednik naloži, da boš spolnil, zakaj k temu te reza dolžnost veže.

f) Kadar spovednik odvezo moli, obudi obžalovanje ali grevengo, čez vse svoje grehe, in kadar mašnik križ čez tebe stori, pokrižaj se tudi ti.

g) Ako nisi odvezan, Bog ne daj k sv. Obhajilu hoditi, storil bi rop Božji. Opravljaj na tanko pokoro in gotovo moraš zopet ravno tisti čas k spovedi iti, ki ti ga je spovednik odkazal.

h) Po spovedi ne smeš nikoli naravnost iz cerkve iti; tako delajo le nar bolj prederzni nehvaležniki in divjaki. Poklekni na stran, zahvali s celim srcem Boga, ki ti je grehe odpustil, opravi molitve po spovedi, začni opravljati naloženo pokoro, ako je primerno.

Po spovedi.

Morebiti bo naj bolj primerno precej po spovedi moliti nektare oče naše in češenamarije: na čast sv. Trojici za zahvalo; na čast Kristusovemu terpljenju za nadomestovanje, ako bi

bilo po človeški slabosti kaj pomanjkljivega; na čast Materi Božji za pravo poboljšanje; na čast angelu varhu, da te varuje v nevarnost greha; na čast svojemu kerstnemu pomočniku za stanovitnost itd.; naloženo pokoro.

Molitev.

Hvali moja duša Gospoda, in vse, kar je v meni, naj povišuje njegovo sveto ime. Hvali moja duša Gospoda, in ne pozabi njegovega usmiljenja! On ti je milostno odpustil tvoje grehe, ozdravil te je tvojih slabost; tvoje življenje je otél pogube, skazal ti je svojo milost in usmiljenje. O Gospod, kako si ti prizanašljiv, milostljiv in usmiljen! Nisi z menoj delal po mojih grehih, nisi mi povračal po moji hudobii; temuč rešil si me zopet mojih grehov. Kakor se oče usmili svojih otrók, tako si se ti, o moj Bog! usmilil mene ubozega, kesanega grešnika. Iz ljubezni do

tebe, o predobrotljivi Bog! se bom zanaprej vsih grehov varoval, zares sem pripravljen rajši umreti, kakor tebe še s kakim grehom več razžaliti. Podeli mi k temu sklepu potrebno moč po Jezusu Kristusu, Gospodu in Zveličarju našem. Amen.

Sveta Marija, Mati Božja! ki si tolikim grešnikom sprosila spreobrnjenje, pokoro, pa tudi stanovitnost do konca: ozri se tudi name z milostnim očesom in sprosi mi to neprecenljivo milost od Jezusa Kristusa, našega Gospoda.

Sveti angel varh! vari me po vsih mojih potih; vsi svetniki in izvoljeni Božji! prosite za-me, da nikdar več ne zgrešim steze čednosti in zveličanja. Amen.

Sveto Obhajilo.

Ljubi mladeneč, vse svoje moči dobro zberi, da se vselej vredno in skerbno k sveti večerji Gospodovi pripraviš. Bati se je, da jih je zato tako malo stanovitnih, ker v mladosti preveč nepremišljeno k sv. Obhajilu hodijo. Skerbno se pripravi k tej pre-imenitni nebeški gostiji, da se vredno skleneš z večnim Ženinom svoje duše, kateri ima veselje sedež imeti v tvojem sercu, ako je čisto. Premisli preobilne dobrote, ki bo z njimi tvojo dušo obogatil. On ti bo 1. pomnožil posvečujočo milost ali gnado Božjo; 2. odpustil ti bo vse male grehe; 3. razsvetlil ti bo um; 4. volji tvoji moč dal, da se boš ložej hudega varoval; 5. oslabil in poterl tvoje hude nagnjenja in strasti; 6. vterdil tvojo stanovitnost v milosti Božji; 7. dal ti bo zastavo večnega življenja.

Vari se pa pred vsim nar bolj nevrednega Obhajila, katerega se tisti deležen storí, kateri z zamolčanim smertnim grehom to angelsko jed vžije, ali

pa je sploh terdovraten in brez vsega poboljšanja — v smertnem grehu. Tak nesrečen šlovek stori s samim nevrednim Obhajilom nov smertni greh, ki je večji, kakor vsi drugi, in on sam sebi sodbo in pogubljenje je, kakor apostelj pravi. Bog obvari vsakterega tolike nesreče!

Ne pozabi pred sv. Obhajilom opraviti, kar si se učil v keršanskem nauku. 1. Obudi vero, upanje in ljubezen; 2. moli ponižno presv. Rešnje telo; 3. hvaležno premišluj Jezusovo terpljenje in smert; 4. obuduj v sercu ponižnost, poterpežljivost, čistost in druge čednosti, posebno pa glej, da nisi s kom v sovraštvu, kadar imaš iti k večerji pohlevnega Božjega Jagnjeta. V taci djanjih imaš zlasti priložnost vaditi se o večerih, kadar greš drugi dan k sv. Obhajilu.

Djanje vére.

Moj Bog! verujem v tebe pravega živega Boga, edinega v natori in trojnega v osebah: Očeta, Sina in svetega Duha; verujem, da je Sin Božji, druga oseba

v sveti Trojici, za nas človek postal, terpel in umerl; da je tretji dan od smerti vstal, in da po svojem v nebohodu sedí ob desnici Boga Očeta in bo prišel soditi žive in mertve; verujem, da je Jezus Kristus svete zakramente postavil, da nobeden brez vere in kersta, in po tem, kadar v greh pade, brez pokore zveličan ne bode; verujem, da je gnada Božja vsem potrebna, verujem tudi, da ti, moj Bog! vse dobro z dobrim in vse hudo s hudim plačuješ, da nam naše zasluženje samo po tvojem zasluženji pomaga; verujem neumerjočnost človeške duše; verujem zadnjič tudi vse, kar si ti po svoji sveti katoliški cerkvi zapovedal verovati, in da zunaj taiste nobeden zveličan ne bode. Vse to pa za to verujem, ker si ti to razodel, kateri si večna modrost in resnica. V ti in zato katoliško vero želim

živeti in umreti. O moj Bog! poterdi me s svojo gnado v ti sveti veri.

Djanje upanja.

Moj Bog! terdno upam po zasluženji, terpljenji in smerti svojega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa zadobiti odpuščenje vsih svojih grehov; zaúpam s tvojo gnado in pomočjo tvojo voljo dopolniti, greha se varovati, in tako večno veselje in zveličanje doseči. In vse to upam zato, ker si ti, moj Bog, to obljubil, ki si vsegamogočen, neskončno dober in zvest v svojih obljubah, kateri ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. Moj Bog in Gospod, stori še večí to moje upanje.

Djanje ljubezni.

Ljubim tebe, moj Bog, iz celega serca in čez vse, za to,

ker si ti sam v sebi naj večí, vse ljubezni in časti vredna dobrota in lepota. Iz te ljubezni do tebe je meni močno žal za- voljo vsih grehov mojega celega življenja, ker sem z njimi tebe, svojega Boga, razžalil, in skle- nem od zdaj na dalje tebe, svo- jega Boga, nikoli več ne razža- liti; tebi samemu želim služiti, tebi v vsih rečéh dopasti, svo- jega bližnjega hočem zavoljo tebe kakor sam sebe ljubiti, in tako želim v ti ljubezni živeti in umreti. O Bog! vžgi v meni ogenj svoje ljubezni, da bom v sercu gorečo ljubezen do tvoje dobrote vedno ohranil. Amen.

Počesevanje.

O naj vikši Gospod nebés in zemlje! Tebe vse nebesa mo- lijo in trume nebeških duhov ti neprenehoma pojejo: Svét, svét, svét! Tudi jest te molim, troje-

dini Bog! molim te, o Gospod Jezus Kristus, pravi Bog in pravi človek! in spoznam, da si ti moj Odrešenik in Zveličar, moj poslednji cilj in konec. Ker je pa moja molitev in počeševanje vse preslabo in nevredno, torej darujem v molitev in češenje neskončnemu Bogú Jezusovo najsvetejši Serce, njegove rane in terpljenje, in sicer tako, kakor se to presveto Serce v tabernakelju samo neprenehoma daruje. Darujem ti tudi, o moj Bog! češenje preblažene Marije Device, vsih angelov, svetnikov in izvoljenih v nebesih in vsih vernih kristjanov na zemlji. Češen in hvaljen bodi, Bog Oče, ki si me stvaril; Bog Sin, ki si me odrešil in si iz ljubezni do nas v najsvetejšem zakramentu pričujoč; Bog sveti Duh, ki me v sv. zakramentih posvečuješ: češena moljena, hvaljena bodi presveta

Trojica, edini Bog, od ktere-
ga je vse, kar koli sem in kar koli
imam. Amen.

Obžalovanje in hrepenenje.

Bojim se, o Jezus! te k sebi
vabiti, ker spoznam svojo silno
slabost in neštivilne zanikarnosti.
Žal mi je iz celega serca in iz
cele duše zavoljo moje tolike
merzlote, neobčutljivosti, nehva-
ležnosti in tolikih vsakdanjih raz-
mišljenost in pregreškov, s kte-
rimi sem tvojo nezmerno ljube-
zen žalil, in strah me je pred te
se približati. Ker si pa sam ra-
zodel, da je tvoje veselje biti s
človeškimi otroci; zato te ponižno
prosim, nikar tudi mene ne za-
verzi, ki skesan in poboljšan k
tebi pridem in se želim skleniti
s teboj, s svojim pravim živim
Bogom. Pridi tedaj k meni, ka-
kor k Caheju in prinesi mi zve-
ličanje; ozri se name, kakor na

Petra, in odpusti mi; oberni se k meni, kakor k razbojniku na križu, in bodi mi milostljiv!

Prošnja.

Prosim te, o usmiljeni Jezus! nadomesti v meni, kar je pomanjkljivega, odpusti kar je grešnega; stori močno, kar je slabega; razsvetli kar je temnega; očisti, kar je premalo čistega; povzdigni, kar je nezaupnega, in stori, da se z dobro vestjo in z veselim srcem s teboj sklenem in na vekomaj tvoj ostanem. Amen.

O Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša. (*Reci trikrat.*)

Po sv. Obhajilu.

Čas po sv. Obhajilu je silno imeniten, torej se vari razmišljenja in te-le imenitne reči opravi: 1. Zahvali Jezusa; 2. moli ga v tvojem sercu pričujočega; 3. prosi ga za pomoč, da bi saj v noben smertni greh nikoli ne padel; 4. obljubi mu zvestobo do smerti, ko bi te imelo še toliko premagovanja stati; 5. obudi vero, upanje in ljubezen; 6. prosi ga pomoči tudi v telesnih težavah in potrebah.

Molitev sv. Ignacija. *)

Duša Kristusova posveti me;
Telo Kristusovo reši me; Kri
Kristusova napoji me; voda iz
strani očisti me. O dobrotljivi
Jezus, usliši me; v svoje svete
rane skrij me; ne dopusti mi lo-

*) S to molitvijo je sklenjeno 300 dni odpustkov, kolikorkrat se skesano moli; duhovni po maši in verniki po sv. Obhajilu pa zadobé z njo vsakrat 7 lét odpustkov; in kateri jo vsak dan pobožno molijo, zamorejo enkrat na mesec z navadnimi pogodbami popolnoma odpustek zadobiti. (Pij IX. 9. pros. 1854.)

čiti se od tebe, pred hudobnim sovražnikom brani me; ob smertni uri moji pokliči me; in zraven sebe posadi me, da z angeli bom hvalil te — vse večne čase. Amen.

Molitev sv. Bonaventura.

O presladki Gospod Jezus! presuni mojo dušo z naj ljubeznjivši in naj bolj zveličavno rano svoje ljubezni, s pravo, jasno in apostolsko naj svetejši ljubeznjivostjo, da bo vedno kopernela in se topila moja duša v sami ljubezni in hrepenenju po tebi. Tebe naj poželi, in koperní po tvoji veži; želí naj rešiti se in s teboj prebivati. Daj, da bo moja dušo žejalo po tebi, angelskem Kruhu, živežu svetih duš, našem vsakdanjem čeznatornem kruhu, ki ima v sebi vso sladkost, in sladnost, in veselje, in vse prijetnosti. Tebe, kterega angeli želé gledati, naj vedno zaželi in vživa

moje serce, in s tvojo preljubez-
 njivo sladkostjo naj se napolnuje
 vse znotranje moje duše. Po tebi
 naj vedno žeja, ki si studenec živ-
 ljenja, vir modrosti in učenosti,
 izvir večne luči, reka veselja,
 obilnost Božje hiše. Za teboj naj
 zmiraj hodi, tebe naj iše, tebe
 najde, za teboj hiti, k tebi pride,
 tebe naj premišljuje, od tebe go-
 vorí, in vse naj dela v čast in
 hvalo tvojega imena, s poniž-
 nostjo in razumnostjo, z ljubez-
 nijo in razveseljevanjem, z lah-
 koto in priserčnostjo, s stanovit-
 nostjo do konca. In ti sam bodi
 moje upanje, vsa moja zaneslji-
 vost, bogastvo moje, veselje moje,
 radost moja, moja prijetnost, moja
 dopadljivost, moj počitek in po-
 koj moj, moj mir, moja ljubez-
 njivost, moj lepi duh, moja slad-
 kost, moja jed, moje hladilo,
 moje pribežališe, moja pomoč,
 moja modrost, moj delež, moje

posestvo, in moj zaklad, v kterem naj bo moja misel in moje serce zmiraj stanovitno in vterjeno in vkoreninjeno, moja duša in moje serce. Amen.

Razni občutki po sv. Obhajilu.

O Jezus, večna moja dobrota, večno moje veselje! zdaj si moja posest, zdaj živiš v meni in jest v tebi. Vekomaj moljen, češen in hvaljen bodi za to nezmérno čast, ljubezen in dobroto! Ker se pa sam ne morem vredno zahvaliti, torej ti darujem v naj priserčniši zahvalo tvoje lastno serce z vsim tvojim neskončnim zasluženjem. Kličem tudi Marijo, vse angele, svetnike in izvoljene Božje, sklenite svojo ljubezen in zahvalo s slabo zahvalo mojega grešnega serca, in v edinosti z njimi te hočem vse večne čase v mislih, željah, besedah in djanjih poveličevati, ljubiti in hva-

liti za tvojo nezmerno dobroto. Oh zavoljo svojega preobilnega zasluženja sprejmi mojo zahvalo!

Iz ravno tega namena se ti zdaj in za vselej, o Jezus! popolnoma vdam, podveržem in izročim z vsim, kar sem in kar imam. Tebi hočem služiti, tebi delati, tebi počivati, tebi živeti, tebi umreti, tvoj na vekomaj biti. Daj mi, o Jezus! zares rajši umreti, kakor z grehom se od tebe ločiti. Dodeli mi, o usmiljeni Odrešenik! tako močno pomoč, da bom vsaki čas pripravljen rajši življenje dati, kakor pa tebe razžaliti. Poterjуй me v skušnjavah, tolaži me v bitkostih, podpiraj in povzdiguj me v obupljivosti, vari v sreči, vodi me v nesreči, bodi z menoj v bolezni, zveličaj me v smerti.

Obudi vero, upanje, ljubezen.

(Glej stran 104.)

Ljubezen k sercu Jezusovemu.

O naj slajši in naj svetejši moj Gospod Jezus! iz globočine svojega serca te ljubim, in iz serčne ljubezni do tebe poljubim rano tvojega Serca. Vse svoje dni si ti mene ljubil, me v svojem ljubijočem Sercu nosil, in na pripomočke mislil, kakó bi me k svoji Božji ljubezni pripe-ljal in zveličal. O dodeli, dodeli mi, moj Jezus, da bo ta tvoja močna ljubezen tudi mene nase potegnila in me z naj priserčniši ljubeznijo do tebe vnéla. O da bi te zamogel jest le saj nekoliko malo po spodobnosti in vredno-sti ljubiti! Le za eno samo kap-ljico iz morja tvoje neskončne ljubezni te prosim, naj ona kane v moje merzlo serce, in vnel se bo v njem ogenj prave, goreče in delavne ljubezni do tebe in do mojega bližnjega. O sladko Serce Jezusovo, ti Serce mojega serca,

ti zaklad moje duše, ti tolažilo
 mojega duha! tisuč in tisučkrat
 se ti zahvalim za silno veliko
 ljubezen, ktero imaš do mene, in
 želim in hrepenim jo poverniti
 s tem, da tudi jest tebe s hva-
 ležnim in ravnim srcem ljubim.
 Torej serčno ljubezen vnovič obu-
 dim do tebe; ljubim, ljubim te,
 o Jezus! le samega tebe želim
 ljubiti, v znamnje te svete lju-
 bezni te v svoje revno serce za-
 prem. Posveti, o posveti ga, in
 napolni ga s pravo, resnično in
 gorečo ljubeznijo. Amen.

Priporočenje v Serce Jezusovo.

Molim te, o Serce Jezusovo,
 iz cele moči svoje duše, in ti
 skazujem pravo božjo čast in
 poniževanje pred tvojim neskonč-
 nim veličastvom. Ker ti si naj-
 imenitniši zaklad, ki ga spoznam.
 Ti si prava skrinja mirú in sprave,
 v kateri Božja natóra počiva. Tebi

posvečujem in darujem svoje serce z vsimi mislimi, željami; besedami in deli, in naj bodo vse po tvojem božjem Sercu v večno čast ravno tega tvojega naj svetejšega Serca doprinašane. O ti prebodeno Serce Jezusovo! v tvojo globoko rano zaklenem jest svoje serce, tako terdno in globoko, da ga nobena sila več iztergati ne bo mogla, da bo moje serce tvojo ljubezen in moč iz tvojega Serca, o Jezus! zado- bilo, in vse svoje želje po volji tvojega Serca ravnalo. Amen.

Litanije

od svetega Rešnjega telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kristi, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešnji Bog!

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sami Bog,

Jezus, kateri si pri zadnji večerji
samega sebe svojim učencem
zavžiti dal,

Jezus, kateri si v presvetem Zakra-
mentu resnično pričujoč, z dušo
in s telesom, s kervjo in z me-
som, po Božji in človeški natori,

Jezus, živi kruh, kateri si z nebes
prišel,

Jezus, kruh angeljev,

Jezus, kruh izvoljenih,

Jezus, kruh močnih,

Jezus, kruh čeznatorni,

Jezus, skriti Bog in Zveličar,

usmili se nas!

Jezus, studenec vsih milost,
 Jezus, vedni in naj čistejši dar,
 Jezus, nekervavi dar nove zaveze,
 Jezus, nedolžno Jagnje Božje,
 Jezus, skrita mana,
 Jezus, Beseda, ktera je meso po-
 stala in vedno med nami prebiva,
 O naj svetejši Zakrament,
 Naj veči skrivnost Božja,
 Spomin naj večih čudežev Božjih,
 Prečudno znamenje naj veči lju-
 bezni Božje,
 Zakrament večne ljubezni,
 Skrivnost vere,
 Dar sprave za žive in mertve,
 Naj veči moč v skušnjavah,
 Naj močnejši orožje zoper hudob-
 nega sovražnika,
 Naj imenitnejši vsih darov Božjih,
 Presveti spomin Gospodovega terp-
 ljenja in njegove smerti,
 Presveta Gospodova večerja, pri
 kateri angelji strežejo,
 Naj veči veselje pobožnim dušam,
 Naj veči dobrota vernim krist-
 janom,
 Naj slajši živež našim dušam,
 Moč slabim,
 Tolažba žalostnim,
 Pomoč zapušenim,

usmili se nas!

Popotnica vsim, ki v večnost gredó,
usmili se nas!

Zastava večnega življenja, usmili se
nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o
Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Nevrednega prejemanja tega pre-
svetega zakramenta,

Poželenja mesa,

Poželenja oči,

Prevzetnosti življenja,

Vseh pregrešnih priložnost in ne-
varnost,

Skrivnih skušnjav in zalezovanja
hudobnega duha,

Vseh nesreč,

Nagle in neprevidene smerti,

Večne smerti,

Z ljubeznijo, s katero si ta za-
krament postavil,

Z ljubeznijo, s katero si pri zadnji
večerji svoje aposteljne obhajal,

Z ljubeznijo, s katero tudi nas s
svojim presvetim Rešnjim tele-
som poživljaš,

Z ljubeznijo, s katero se v tem presv.
zakramentu za nas daruješ,

reši nas, o Jezus!

Z ljubeznijo, s katero v tem daru
Božji pravici zadostuješ,

Z ljubeznijo, s katero nevrednim
kristjanom zanašaš,

Z ljubeznijo, s katero v tem za-
kramentu tolikanj nečasti terpiš,

Z ljubeznijo, s katero s stola svoje
milosti tako usmiljeno na nas
gledaš,

Z ljubeznijo, s katero nas tako
dobrotljivo poslušáš,

Z ljubeznijo, s katero v tem pre-
svetem zakramentu tolikanj
milost skazuješ,

Z ljubeznijo, s katero v tem pre-
svetem zakramentu do konca
sveta pri nas ostaneš,

Mi ubogi grešniki,

Da nam zanesesh,

Da nam vse naše grehe odpustiš,

Da nas v živi veri v ta presveti
zakrament poterdiš in obderžiš,

Da v naših sercih terdno zaupanje v
ta naj svetejši zakrament obudiš,

Da v naših sercih gorečo ljubezen
do tega naj svetejšega zakra-
menta pomnožiš,

Da naše češenje in našo pobož-
nost k temu presvetemu zakra-
mentu pomnožiš in ohraniš,

reši nas, o Jezus!

prosimo te, usliši nas, o Jezus!

Da nam gnado daš, vselej z do-
 bro pripravo k tvoji Božji mizi
 pristopiti,
 Da nam sad tega presvetega za-
 kramenta obilno dodeliš,
 Da resnično češenje tega naj ča-
 stitljivšega zakramenta med na-
 mi pomnožiš,
 Da vso nečast od te naj častitljivši
 skrivnosti Božje zavaruješ in
 odverneš,
 Da svojo sveto cerkev vladaš in
 ohraniš,
 Da vsim nevernikom luč prave
 vere dodeliš,
 Da naše misli k nebeškim željam
 povzdigneš,
 Da naše serca s svojim milostlji-
 vim obiskovanjem razveseliš in
 očistiš,
 Da nam vselej veselje nad tim
 presvetim zakramentom daš,
 Da vedno v nas ostaneš in mi v tebi,
 Da nas konec našega življenja s
 to nebeško popotnico previdiš
 in oveseliš,
 Da nas poslednji dan k večnemu
 življenju obudiš,
 Da vsim dušam večni mir in po-
 koj dodeliš,

prosimo te, usliši nas, o Jezus!

Da nas na sedežu svoje milosti do-
brotno uslišiš, prosimo te, usliši
nas, o Jezus!

Jezus, Sin Božji, prosimo te, usliši
nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ, zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ, usliši nas, o Jezus,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ, usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Očenaš. Češena si Marija.

V. Dobrotljivi in usmiljeni Gospod
je spomin svojih čudežev storil.

O. Dal je hrano njim, ki se ga bojé.

V. Kruh z nebes si nam dodelil.

O. Ki vse razveseljenje v sebi ima.

V. S tvojega altarja, o Gospod, pre-
jemamo Kristusa.

O. Nad katerim se razveseljujete naša
duša in naše telo.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o.

O Bog, kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Gospod Jezus Kristus, Sin Božji, ki si po volji Očetovi s pripomočjo sv. Duha svet poživil, reši nas po strahoviti skrivnosti svojega Telesa in svoje Kervi vsih naših pregreh in vsakterega zlega; dodeli nam, da se bomo vselej tvojih zapoved držali, in ne dopusti, da bi se kdaj od tebe ločili.

Bog, ki si njim, ki te ljubijo, nevidne dobrote pripravil; vlij v naše serca ogenj svoje ljubezni, da bomo tebe v vsem in čez vse ljubili, in tvoje obljube, ki vsake želje presežejo, srečno dosegli. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog vekomaj. Amen.

Obiskovanje sv. Rešnjega telesa.

(Iz starega slov. rokopisa.)

Le-tu se začne šest prav lepih poplevnih popotvanj k častitljivemu, čistemu tabernakeljnu, v katerem prebiva neomadežano Jagnje Božje, da zamoreš vsak dan k njemu popótovati in ga obiskati.

I.

Spoznaj veliko srečo, da imaš priložnost vsak dan s svojim Jezusom pod podobo kruha se pogovarjati. Poprašaj na poti, prejden v cerkev prideš, samega sebe, in reci: Kdo na tebe čaka v cerkvi? Odgovori si sam sebi: Na me čaka v tabernakeljnu Stvarnik nebés in zemlje; pred njim se pripogujejo vse kolena v nebesih in na zemlji. On je zadosti mogočen me varovati; on me hoče poslušati, on me hoče uslišati, on me hoče za svojega dediča sprejeti, on me hoče v nebesih pri sebi imeti; torej se sqodobi, da ga tudi jest na zemlji obiskujem. Oh sreča nad vse sreče! Ako ti iz ljubezni k njemu popotvaš, ti bodo vse stopinje

iz tvoje hiše do cerkve povernjene; angel varh jih šteje, in ti jih bo zadnjo uro v tvoje tolažilo prinesel.

Zdihovanje pred tabernakelnom.

1. O častitljivi, nikoli ne zadosti prehvaljeni Jezus! kdo sem jest, in kdo si ti? Jest sem nehvaležna, nevredna tvoja stvar; ti pa si Najvikši, pred katerim se angeli tresejo. O kolikošno ljubezen sem ti dolžan, da ti, moj Bog, Gospod večne slave, noč in dan med nami prebivaš!

2. O ljubi, o poterpežljivi Jezus! kakó daleč te je ljubezen prignala. Eno samo lučico za ljubo imaš, ena svetilka ti je zadosti, z lesenim tabernakelnom si zadovoljen. Noč in dan na altarju prebivaš, naj bo kdo pri tebi, ali nobeden. O ljubezen čez vse ljubezni! Ti ne išeš tukaj nič sam za-se; mene išeš, zavoljo mene tukaj prebivaš.

3. Zavoljo tvoje preobilne ljubezni hočem in moram po pravici tudi jest le tebe samega čez vse ljubiti. Iz serca vošim, da bi ti, ljubi Ženin moje duše! bil tolikanj ljubljén in tolikrat preljubljen, kolikor je kapljic v morju, kolikor cvetlic po zemlji,

kolikor je zvezd na nebu, kolikor vseh stvari na svetu; želim imeti vse serca tvojih služabnikov in vsih angelov, in tebe ž njimi ljubiti.

4. Oh ljubeznjivi Jezus! od kod vendar izhaja, da ti ljudje, kateri imajo um in pamet in znajo vse reči preceniti, vedó od vsih reči govoriti; vendar tebe ne spoznajo, tebe ne ljubijo, na te ne mislijo, od tebe ne znajo govoriti. Vse reči imajo prostor v njih sercih, tudi ljubezen do prijatlov ima v njih mesto; le samo ti in ljubezen tvoja nimata v njih prostora! Pa, kaj od drugih ljudi govorim, ker imam sam tako merzlo, tako neobčutljivo, tako terdo, tako nehvaležno serce do tebe! O Jezus! omeči nas, o Jezus, poboljšaj nas!

5. Vse moje misli, želje in nagnjenja se imajo v tebi sniti, tebe častiti, tebi služiti. Srečni so bili sveti trije Kralji, ki so te novorojenega obiskali, spoznali, ljubili in molili, ko so te v človeški natori vidili; pa srečen sem tudi jest, ker dasiravno te s telesnimi očmi ne vidim, te vendar z močjo svete vere vidim, v duhu govoriti slišim, ker te pred seboj pričujočega imam in z angeli častim in molim.

6. Sveti Avguštin govori: „Kjer je ljubezen, tam je vse lahko, nič ni težko“. Zdaj umém besede svetega očeta: kako z velikim veseljem si ti, moj Jezus! tekel in pri studencu Si-harji čakal na samarijansko ženo, da bi ž njo govoril, ter jo k pokori pripeljal in ji proti nebesom pot pokazal. Ravno zató tudi tukaj prebivaš, le tukaj na mene čakaš, da bi se z menoj pogovoril, me k pokori obudil, ljubezen v meni vnél in me v nebesa pripeljal.

7. Oh, naj svet ljubi, kar hoče; naj hlepí po blagu, po časti; naj se svet veseli pri gostarijah, pri godbi, plesu ali petju: jest se hočem samo v tebi veseliti, o moj Bog! vse nevarne posvetnosti pa se varovati in samemu tebi služiti, tebe, naj boljšega prijatla, v tabernakeljnu večkrat obiskovati. Meni je več, le pol ure pri tebi v premišljevanju biti, k tebi zdihovati, kakor celi dan pri gostarijah in posvetnih kratkočasih s svetom se veseliti.

8. Kdo bo meni pomagal tebe po vrednosti ljubiti, se pred teboj prav poniževati, te prositi, moliti in častiti! Vi letukaj pričujoči angeli!

pomagajte mi k pravi ljubezni, posodite mi goreče želje za pravo ljubezen. Sveti Janez Krizostom govori: „Kjer se znajde naj svetejši zakrament, tam je veliko tisuč čistih angelov. O vi tisučere trume čistih angelov, sprosrite mi očiščenje mojega grešnega serca, da bom z njim zamogel čisto Jagnje Božje v tabernakeljnu vredno moliti in ponižno častiti in poveličevati.

9. O da bi zamogel jest vselej na le-tem kraju ostati, te tukaj s tvojimi angeli uživati, ljubiti in moliti! Da bi pač mogel, kakor sveta Marta, tebi streči, ti v svojem sercu prijetno in ljubeznjivo gostovanje napraviti. O da bi mogel, kakor Marija, vselej pri tvojih svetih nogah sedeti in tvoj sveti glas poslušati: vse ure bi mi bile vesele in kratke, ker ti sam si pravo tolažilo in resnično veselje na svetu; o bodi tudi meni razveseljevanje in tolažnik. Ljubezen želi ljubljenega viditi, posesti in njegov glas poslušati: jest tebe ljubim, ali ne vidim te, ne slišim te; zato mi je težko in britko pri sercu, dokler te v nebesih ne bom vidil, o moj ljubi Oče! Ali je pa mogoče, da

bi moje oči — tako pregrešne — enkrat gledale tvojo neizmerno lepoto, da bi moje ušesa poslušale angeljsko petje, da bi jest, ki sem prah in pepél, smel pred tvoje sveto obličje priti? Ti, o Jezus, dobri Pastir, večna milost in dobrota, mi boš k temu pomagal; v tebe upam. Amen.

II.

Kdo čaka noč in dan na tebe v cerkvi? Odgovor. Na-me čaka naj lepši, naj blagši, naj svetejši Ženin moje duše. Le-tá je za-me umerl; le-tá se hoče z mano pogovoriti; le-tá mi ponuja perstan svoje prijaznosti: k njemu pojdem in svoje zdihovanje mu hočem naznaniti.

Zdihovanje.

1. V ti Božji veži, kjer te nebeški angelci časté in molijo, te tudi jest z njimi vred molim. Ko bi ti pač mogel vso čast poverniti, ktero ti odjemljejo grešniki po vesoljnem svetu, ko bi pač mogel vse krivice in oskrunovanja odverniti in ustaviti, ktere grešniki delajo. Ali da bi zamogel vso čast poverniti, ktero sem

ti odvzél in vse krivice popraviti, ktere sem ti storil. Veliko krivic in zasramovanja so ti storili ob času tvojega britkega terpljenja tvoji sovražniki, veliko zlega si preterpel v Kajfovi hiši; še več hudega se ti zgodi sedanje čase.

2. Ako pomislim nehvaležnost in pregrehe svetá, in pa nezmerjeno lepoto in svetost tvojega obličja, se mi zarés milo dela, ker ti, naj večí lepota, nisi ljubljén, ampak še zaničevan.

3. Iz serca želím vso čast in hvalo, vso ljubezen, moj Bog! tebi dati, kakoršno so ti od začetka sveta skazovali angeli in bogoljubni; ponovim vso ljubezen, ktero je prečista, brez vsega madeža vselej ohranjena Mati in Devica obudovala od perve minute svojega svetega življenja do svoje poslednje ure. Z le-to ljubeznijo te želim ljubiti, moj Bog! O da bi jo zamogel res imeti, o da bi mogel nadomestiti čast, ktero ti greh odjemlje!

4. Izbriši mi iz serca, moj Bog! vse prazne, nepotrebne, hude in nevarne misli, ker pred teboj klečim, pred solncem pravice, pred prihod-

njim sodnikom. Vse kar je tvojim svetim očém zopernega, vse kar je tvojim svetim očem žalivega, vse kar je hudega, preženi iz mojega serca, da te bom zamogel ljubiti s celim srcem.

5. Ti, o Bog! si me stvaril k temu cilju in koncu, da bi te spoznal, te ljubil, tvojo čast povikševal. O kakó vesel, kako srečen bi bil, ako bi mogel vse to prav dopolnovati, ako bi mogel samega sebe in vse druge čisto od greha zderžati in vse k ljubezni obuditi! Torej želim in hočem tvoje češenje in poveličevanje ponoviti. Kolikorkrat mi serce klépne, žilice trépnajo, oči mignejo, kolikor je na nébu zvezd, angelcev v nebesih: toliko milijonkrat bodi ti, moj Bog! pohvaljen, počešen, móljen in poveličevan v naj svetejšem zakramentu.

6. Ti, moj Bog! si me od vekomaj v svoji modrosti previdil, izvolil, me od vekomaj ljubil; in da bi mogel jest še bolj tvojo ljubezen umeti, spoznati, in si jo k sercu gnati, si se včlovečil, terpel, bil z ranami obdan, in si umerl. Znamnja teh svetih ran tudi pod podobo kruha v presve-

tem zakramentu ohraniš: o kdaj bom mogel zadosti častiti tvoje svete rane, kedaj ti bom mogel poverniti tvoje bolečine, ktere si za-me prestal?

7. Ako premislim še enkrat tvoje svete rane na rokah, nogah, v sercu, — o kako se moram sramovati! Sramovati se moram zavoljo svojih rók, nóg in serca, ker sem te počutke in moči tolikrat v greh obračal; nisem te stanovitno ljubil, kakor je bila moja dolžnost. O da bi mogel vse minute svojega življenja nazaj priklicati, da bi tiste mogel drugač in boljši obrniti.

8. O vi čisti angeli Božji, vi sveti duhovi! nikar ne menite, da je Kristus Jezus zavoljo vas pod podobo kruha; on je tukaj zavoljo mene, mene čaka, mene k sebi vabi; vendar, vi čisti duhovi, nikar ne nehajte mojega Boga častiti, ker moje češenje je omadežano, moje serce je grešno, moj glas velikrat s hudim govorjenjem zoper bližnjega okaljen; jest ne morem vedno na tem kraju biti, pa tudi vreden nisem, neomadežano Jagnje v tabernakeljnu častiti in poviševati. Vendar ti, o preusmiljeni Jezus!

stori tudi mene vrednega, se v tvojo hvalo k angelskim trumam pridružiti.

9. Ker si ti tedaj, o dobrotljivi Jezus! zavoljo mene v tabernakeljnu, se meni ponujaš, ki si zgolj tolažilo in pomoč, se meni dati hočeš; kaj ti bom jest revna stvar za to ljubezen mogel dati? Sveti Avguštin je zdihoval: „Moj Bog! vse sem tebi dolžan, ker ti si me stvaril“. Kaj ti bom dal jest zato, ker si me stvaril, ker si me odrešil? Ne vém, kaj ti naj dam, ker nimam serca svetega; hvallite ga noč in dan vi, sveti angeli; noč in dan mu s čistim glasom pojte: svet, svet, svet Gospod Bog sabaot! Tukaj pred tvojim tabernakeljnom so zarés nebeški preobčutki, o Jezus! O, ko bi se zdaj tabernakelj odperl, in bi se razgernile in zginile bele podobe kruha, in se ti, o Kralj večne časti, razodel, da bi jest vidil in vžival nezmerno lepoto Božjo, kakor jo vidite in uživajte, vi angeli! ker vaša jed je: gledati in ljubiti Boga.

III.

Kdo čaka v cerkvi noč in dan na tebe? Odgovor. Na-me čaka Jezus,

dobri Pastir moje duše, tri in trideset let me je iskal, zdaj me vabi k sebi in me želi zveličati.

Zdihovanje.

1. O moj ljubi, v tabernakeljnu pričujoči, vendar pa od ljudi, od kristjanov tako pozabljeni Bog in Oče! kaj si ti kristjanom storil, kaj si se tajistim zameril, da se takó malo na-te spominjajo, da tako malo k tebi prihajajo, da tako malo k tebi kličejo, da tako malo k tebi zdi-hujejo? In ako že tudi v cerkev pri-dejo, ne mislijo na-te, da si vpričo, ne povzdigujejo k tebi serc. To mene žali, me grozno teži, da ti, večna lepota, nisi spoznan in ljubljén. O, da bi imel jest vsih ljudi serca v svoji oblasti, da bi jih mogel v lju-bezni Božji vžgati, in z njimi tebe samega ljubiti! Ali kaj druge tožim, ker je moje lastno serce tako merzlo, tako vnémarno in nehvaležno, da me groza obhaja, kadar to nekoliko bolj spremislím! O, da bi mogel saj svoje lastno serce k pravi ljubezni do tebe vneti!

2. O ljubeznjivi Pastir moje duše! pripusti, da te za-se in za vse

nehvaležne in vnémarne kristjane počastim in ponižno mólim. Spoznam za veliko srečo, da te morem in smém tukaj obiskati in počastiti. Sprejmi dobrotno mojo slabo pobožnost, mojo majhno in merzlo ljubezen.

3. Sveti Bog, neskončni Bog! moja ljubezen je v resnici celó nič proti tvojemu veličanstvu. Ako kaplja v morje pade, vendar toliko zdá, da je ena kaplja več; ako pa jest tebe počastim, ne morem k tvoji svetosti nič pridjati, ta čast in hvala tebi nič ne pomaga, ampak se k meni poverne in je meni v prid. Zato se moja duša razveseljuje nad tvojo nezapopadljivo popolnamostjo, ker si tako neizmerjeno svét, lep in mogočen, in ne moreš od nikogar po vrednosti hvaljen in ljubljen biti. Celó angeli te ne morejo zadosti ljubiti, se te ne morejo nagledati zavoljo tvoje neizmerne lepote.

4. Verujem, da te tvoji angeli na tem svetem kraju noč in dan časté, te hvalijo in ti slavo ženó. O, da bi imel jest le samo nekoliko malo tega angeljskega občutka za tvoje čenjenje, molitev in poveličevanje! Vošil bi si slišati petje, kakor ga je sv. Ni-

kolaj Tolentinski slišal, morebiti bi se moje kamenitno serce saj začelo tajati in bi ti z angeli vred vredno hvalo pél.

5. Kako se vendar ponižaš, o zvesti Pastir naših duš! pod podobo kruha tukaj prebivati, ker vidiš tolikanj hudobnih ljudi pred seboj, kateri na te ne mislijo, od tebe govoriti nočejo, kateri namesti molitve v cerkvi govoré, drugam misli obračajo, se posmehujejo, ali še tudi nespodobne misli imajo? Ti pa vendar molčiš, prizanašaš in terpiš, kakor da bi za vse to ne vedil.

6. O poterpežljivi Jezus, kaj ti vendar dopade, da v ti sveti veži stanuješ! Koliko ur tega dneva si ti sam, in te nobeden v tvoji hiši ne moli in ne časti! Ti vse rediš in vse živiš, vendar le malokdo pride v cerkev, se ti za-to zahvalit, tebe častit in z angeli vred molit.

7. O Zveličar, moj zaklad! Ti si moje bogastvo; nobeden mi ne more serca vzeti, nobeden ga zderžati, da bi k tebi ne puhtelo. Moje serce ima tje hitéti in tam prebivati, kjer je moj zaklad; moj zaklad pa je neomadežano Jagnje v svetem ta-

bernakeljnu. Toraj, kadar bom jest domá pri delu, pri jedi, pri potrebnem govorjenji; hočem na tebe misliti, kakor da bi pred teboj v cerkvi klečal in molil. Perva misel zjutraj ima biti tebi zročena, in vse čez dan hočem tebi v čast delati in opravljati; nobena tebi nasprotna misel, nobena grešna beseda ali djanje ne smé prostora v mojem sercu imeti.

8. O moj ljubeznjivi Oče! moj Odrešenik. Ti si bil zvézan z vervmi, v vezéh vlečen pred sodnike, kakor nedolžno jagnje, in si se dal peljati od sodniša do sodniša; prosim te, zveži tudi mene s temi vervmi in vkleni me v té okove, da ne bom mogel več od tebe bežati, se ne več od tebe ločiti. Ako ravno se podám v hišo, ako grem na delo, ima moje serce pri tebi biti, in ti me vselej lahko nazaj potegneš; zakaj meni nikjer ni dobro, kakor le pri tebi v cerkvi, tam sem pred zmotami najbolj varen.

9. Oh, kakó pozno sem te spoznal, kakó vse prepozno sem za to tvoje prebivališče zvedil. Oh, kolikrat sem bil v cerkvi, in si nisem do serca gnal, da ti v tabernakeljnu prebivaš;

sem prišel v cerkev morebiti med smehom, norčijami s tovarši, in sem zopet iz cerkve šel v šumu, v gnječi, brez vsih svetih misel. Dodeli mi milost, da bom zamujeno češenje in molitev nadomestoval in vso svojo zanikarnost z grenkimi solzami izmival.

IV.

Kdo na te čaka v cerkvi, kdo te k sebi vabi? Mene čaka in k sebi vabi moj Jezus, moj ljubi Oče, on mi hoče moje solzne oči obrisati, hoče mene žalostnega potolažiti.

Zdihovanje.

1. O Bog vse ljubezni! Spoznam dobro, da ti mene dobrotljivo k sebi vabiš, naj gredó drugi za veseljem tega svetá; naj si gredó zveseljevat ušesa, oči, roke in noge; meni nikjer ni všeč, kakor pri tebi ostati, moj Gospod! pri tvojih nogah klečati, se s teboj v molitvi in premišljevanji pogovarjati in tvojo prijaznost uživati. O Gospod, stori me vrednega.

2. Želim slišati tvoj glas, zvediti tvojo voljo, kar ti meni govoriš,

kar ti želiš od mene. Vém, da ti celo moje serce hočeš imeti, in ti ga tudi rad dám; v mojem sercu ne smé nič prebivati, kakor le sam ti in tvoja ljubezen.

3. Zatorej jest tvoje sveto prebodeno in od ljubezni ranjeno serce pod podobo kruha počastim, in te ponižno zahvalim za tajisto ljubezen, ktera je izvirala iz tvojega serca, in bo na vekomaj tekla za vse izvoljene. O, da bi bil jest z Magdaleno pod križem stal, kjer je bilo tvoje serce iz ljubezni proti meni prebodeno, kako bi se móгло moje kamenitno serce omečiti! S to rano svojega serca si ti hotel hudobne misli iz mojega serca pregnati ter zamoriti.

4. Zdaj pa se hočem obrniti k tvoji desni roki. Spominjam se, s koliko silo je bila tvoja desna roka na križ pribijana. Ako se jest le z iglo zbodem, kako me zabolí, kako se hitro umaknem; kakšna je mogla še le tvoja bolečina v tem terpljenji biti! Za to bodi ponižno zahvaljen, in serčno častim sveto rano tvoje desne roke, iz ktere prejemanam vse dobrote na duši.

5. Od desne roke se obrnem k tvoji levi roki, in počastim tvojo sveto rano, ki ti je bila usekana, ko je bila tvoja leva roka na križ pribijana. Bodi mi zahvaljen za vso pomoč, za vse polajšanje in tolažilo, ki ga v nadlogah iz tvojih dobrotnih rok prejémam.

6. Častim in hvalim tudi rano tvoje desne noge, in se ti zahvalim za veliko gorečnost in trud, ki si ga imel za moje zveličanje. To si pokazal, kadar si v opoldanski vročini govoril pri siharskem vodnjaku s samarijansko ženo, ji pregrehe očital, ter jo k pokori napravil, kakor nam sveti evangelij o nekem postnem petku pripoveduje.

7. Ako pa še dalje premišljujem sveto rano tvoje leve noge, me svét strah obide, ker ne čutim dosti moči, te hvaliti, in ti ne morem poverniti tvojih svetih, trudnih stopinj, ktere si na svetu storil skoz tri in trideset let zavoljo mojega zveličanja. Koliokrat si padel, ko so te judje vlekli iz Getsemana in čez potok Cedron, pa zopet pod križem na potu na Kalvarijo, ter si si svete svoje kolena razbil in ranil.

8. Pred teboj klečim, o Jezus! in častim tvoje svete noge, ktere so bile na križ pribite. Oh, ko bi jest mogel prav spoznati, zakaj si bil ti tako ranjen na nogah in na rokah, kako bi se zavedil dolžnega, da naj svoje noge krotim, jih zderžujem grešnih potov, dolgo klečim, jih z zatajevanjem vežem, kakor sv. Frančišek Ksaverjan, kateri si je terdo noge zvezal in tolikanj milj daleč v takem zatajevanji popotval zavoljo nekega plesa.

9. Zdaj tedaj jest z zdihovanjem svojega serca pribežim k tvojim peterim ranam, pri njih pomoči išem, in se vanje skrijem, da naj mi bodo poslednji dan v tolažilo in zveličanje, in ne v sramoto in pogubo, kakor hudobnim.

V.

Kdo čaka na te v cerkvi? kdo te želi pred seboj imeti? Na-me čaka Jezus, moj prihodnji sodnik. V njegovih rokah je moja večna sreča, ali pa večna nesreča; on sam me zamore z dobrotami nasititi na tem in na unem svetu.

Zdihovanje.

1. O ljubi Oče! Oče ljubezni! Oče lepe ljubezni! ti si od vekomaj previdil, da boš mene stvaril in me na svetu pustil. Ti si tudi previdil, kako nehvaležen bom jest proti tebi. Vendar si si v presvetem zakramentu tukaj prebivališče zvolil, da bi mene poživiljal s svojim svetim telesom. Ako-ravno je moja nehvaležnost velika, je vendar tvoja ljubezen še večji, ker pregleduješ mojo nehvaležnost, ter išeš le mojega zveličanja, kakor go-voriš pri preroku Ecehielu: „Nočem smerti grešnika, temuč da se spokori in živi“.

2. Ako bi ti meni angela poslal, me potolažit in razveselit, mi na serce govorit in me učiti; koliko čast, ljubezen in hvalo bi ti bil za to dol-žan. Ker pa ti sam iz nebes prideš, ki si stvarnik nebes in zemlje, moj prihodnji sodnik in ojstri in pravični povračnik, in v svetem zakramentu pred me stopiš, se mene nasitovati ponižaš, je to zares velika, nezapo-padljiva ljubezen, ki je ne morem nikoli prehvaliti, še manj poverniti.

3. Veliko milost je imela sveta Ana, ker je tebe v človeški natóri in

podobi vidila, ali ona ni dočakala, da bi tebe pod podobo kruha v pre-svetem zakramentu prejela in v svoje serce hranila. O, koliko veliko sem pa jest tebi dolžan, ker tebe vidim z očmi svete vere, tebe molim, tebe, svojega prihodnjega sodnika, celo prejemem in v svojem sercu ohraniti zamorem.

4. Zatorej ponižno pred teboj klečim, in odpušenja prosim zavoljo svojih pogreškov in vnémarnost v prejemanji svetega zakramenta. Sveti angeli, čisti duhovi nebeški, trepečejo pred tvojim obličjem; zakrivajo si obličja zavoljo tvoje neizmerne svetosti in mogočnosti, ker vendar tebe nikoli razžalili niso; jest pa, nevredna, nehvaležna stvar, sem se tolikrat zoper tebe sperl.

5. Zdaj ti v tem svetem zakramentu prebivaš, molčiš, kakor da bi za moje pregrehe ne vedil, kakor da bi ti moja hudoba ne bila očitna. Tako me z ljubeznijo in s pohlevnostjo k sebi vabiš in se mi še celó vživati daješ; ali prišel bo čas, da boš ti svojo pravico razodel, me po vsih mojih delih na tanko sodil, in ti bom mogel čist odgovor dati, kaj sem tebe

od začetka tvojega življenja stal, in kako sem tvoje velike darove obračal. Komaj si bil rojen, si že terpel, — oh, koliko zaničevanja, tepenja, zasramovanja — v bičanji, v kronanji si ti prestal zavoljo mene.

6. Ko si na svetu živel, si imel občutljivo človeško natóro, si občutil vse terpljenje in bolečine tako silno, da bi bil mogel umreti, ako bi te božja natóra ne bila zderževala; zdaj se pa tukaj v podobi kruha z ravno tistim, presvitljenim in častitljivim telesom znajdeš, da me opominjaš, kaj in koliko si zame storil in preterpel. O, da bi zamogel tvoje sveto terpljenje v resnici tudi jest v svojem sercu prav čutiti, kar si prestal na svoji sveti glavi, na očéh, na persih, na svoji sveti duši. Sveti Frančišek je iz živega premišljevanja tvojega terpljenja in iz ljubeznjivosti proti tebi zadobil pet ran, na rokah, na nogah in na strani; kdo tudi meni dá enako ljubezen, kdo me vname z ognjem te gorečnosti!

7. Oh, ljubi Oče moj! jest sem tajisti, zavoljo ktereга si prestal toliko terpljenja, toliko rán. O kako grenko mi bo pri sodbi zavoljo mo-

jih oči, zavoljo toliko radovidnih pogledov, zavoljo poslušanja nečimernih pesem, zavoljo nespodobnega govorjenja, zavoljo mojega nezderžnega jezika! Kako bi bil srečen, ko bi bil velikrat raji molčal, ali le malo govoril! Oh, ko bi zdaj noč in dan zamogel biti pri tebi, s svetimi angeli tvojo čast peti, in objokovati svoje grehe! Nikoli ni zadosti greh objokan, nikoli zadosti moj Bog ljubljén!

VI.

Kdo čaka na te v cerkvi? Na-me čaka moj dobrotljivi Zveličar. On kaže pravo življenje; daje mi spoznati, kako prazno je vse časno, dopoveduje mi, koliko in kaj je na njegovi milosti ali gnadi ležeče.

Zdihovanje.

1. O dobrotljivi Jezus, ti edino tolažilo, ti veselje angelov, ti popolnoma plačilo izvoljenih v nebesih; o da bi te smel jest prašati, ali bom tebe kdaj obličje v obličje gledal, ki te ne vidim in nisem vreden te gledati?

2. Sveta Mehtilda je velikonočno sredo pri sveti maši slišala besede,

kakor se tudi sveta maša začne: „Pridite vi, izvoljeni, posedite kraljestvo mojega Očeta“. Na to je zdihovala: O da bi jest tako srečna bila in enkrat te zveličavne besede slišala: pridite izvoljeni k meni! In ti, o Zveličar, ki si ji take želje obudil, si jo v prikazni srečno imenoval, ji svoje serce zastavil, in ji tudi res o smerti, kakor je v življenji želela, sladke besede slišati dal: „Pridi, ti izvoljena mojega Očeta!“ Dodeli, o moj Zveličar! da se tudi moja serčna želja enkrat spolni, ter pridem v kraljestvo svojega Očeta.

3. Ali kako daleč sem jest še od te tvoje velike prijateljice, kakó nevreden sem tega, kar si ti pripravil tistim, kateri tebi služijo in tebe ljubijo, ker ti sam si govoril, da se bodo pravični svetili kakor solnce. O kako drago ti plačuješ svoje služabnike za njih službo!

4. O sreča presreča, ako jest, moj ljubi Jezus! po tvoji milosti v nebesa pridem. Svetil se bom kakor lepo, svítlo, čisto solnce; svetile se bodo moje oči, moje ušesa, moje lica, in vse moje truplo. Ako bom med izvoljenimi, ne bo nobene skušnjave

več, ne bo ne mraza ne vročine, in tudi nobene težave na sercu, se ne bom bal ne smerti, ne pekla; temuč vekomaj bom srečen.

5. Ti si zvest v svojem govorjenji, stanoviten v obljubah; desnemu razbojniku si bil sveti raj obljubil, in si ga mu res dal: „Resnično ti povem, še dans boš z menoj v raju“, si mu rekel, in zgodilo se je. O moj dobrotljivi Jezus! kako močno tvoje veliko usmiljenje poterjuje moje upanje; tudi jest sem s svojimi grehi zaslužil od tebe ločen biti, pa ker zdaj s celim svojim srcem greh sovražim, in želim vse hudo popraviti, se zanesem na tvoje besede: kakor hitro bo grešnik pokoro storil, ga hočem sprejeti. Bodi hvaljen vekomaj za to veliko usmiljenje s spokornimi grešniki! —

Litanije

od presvete Trojice.

Gospod, usmili se nas.
 Kriste, usmili se nas,
 Gospod, usmili se nas;
 O blažena Trojica, sliši nas,
 O prečešena Edinost, usliši nas.
 Oče, nebeški Bog,
 Sin, vsega sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sami Bog,
 Pravo in eno Trojstvo,
 Eno in najvišje Trojstvo,
 Sveta in neločena Edinost,
 Edinost v bistvu in Trojnost v
 osebah,
 Ena in enaka Mogočnost,
 Eno in sovečno Véličastvo,
 Ena in enaka Slava,
 Ena in Božja Trojnost,
 Oče Stvarnik,
 Sin Odkupnik,
 Sveti Duh Tolažnik,
 Bog edini v bistvu, in trojni v
 osebah,
 Oče nerojeni,

usmili se nas!

Sin edinorojeni,
 Sv. Duh iz obéh izhajoči,
 Ena sveta stvarna in vladavna
 vsih reči Trojica,
 Neskončno večnega Očeta Mo-
 gočnost,
 Neiznašljiva Božjega Sina Modrost,
 Naj rodovitniši sv. Duha Dobrota,
 Eno in prosto Božanstvo,
 Sveti, Sveti, Sveti, Gospod Bog
 vjenstev,
 Sveti Bog, Sveti Močni, Sveti
 Neumerljivi,
 V katerem živimo, se giblremo in
 smo,
 Iz kterega, v katerem, in po kte-
 rem je vse,
 Kralj vekov, neumerljivi in nevidni,
 Bog Abrahamov, Bog Izakov, in
 Bog Jakopov,
 Ki si bil, ki si, in ki prideš,
 Oče, Beseda, in sv. Duh, en Bog,
 Bodi nam milostljiv. Zanesi nam, o
 presv. Trojica.
 Bodi nam milostljiv. Usliši nas, o
 presv. Trojica.
 Vsega hudega,
 Vsega greha,
 Vsega napuha in
 terdovratnosti,

usmili se nas!

reši nas, presveta
Trojica.

Vse lakomnosti in poželjivosti,
 Požrešnosti in ljubezni svetá,
 Vse nevošljivosti in sovražljivosti,
 Jeze in vse hude volje,
 Vse nečistosti in omadežanja,
 Vse lenobe in maloserčnosti,
 Večnega prekletstva,
 Po moči svoje vsegamogočnosti,
 Po veličanstvu svoje slave,
 Po množtvu svojega usmiljenja,
 Po obilnosti svoje dobrote,
 Po velikosti svoje ljubezni,
 Po globočini svojih sodb,
 Po visokosti svoje modrosti in
 znanja,
 Po bogastvu svoje blaženosti,
 V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 Da naj tebe Gospoda svojega
 Boga molimo in tebi samemu
 služimo,
 Da naj tvojega svetega imena po
 nemarno ne imenujemo,
 Da naj praznike svete Cerkve
 praznujemo in posvečujemo,
 Da naj svoje starše in višji s pokor-
 šino in podpiranjem spoštujemo,
 Da naj ne z djanjem, ne s sveto-
 vanjem nikogar ne ubijemo in
 ne poškodvamo,

reši nas, presveta Trojica!

te prosimo, usliši nas!

Da naj ne po duhu ne po telesu
 nikoli v nečistost ne pademo,
 Da naj ne krademo in nikogar
 pravice ne žalimo,
 Da naj nikoli zoper bližnjega po
 krivem ne pričujemo in laži ne
 govorimo,
 Da bližnjega dobrót nikoli ne po-
 želimo in mu jih ne zavidujemo,
 Da naj iz celega serca, iz cele
 duše, in iz vse moči tebe ljubimo,
 Da nas do gledanja svoje slave
 usmiljeno pripelješ,
 Da naj bližnjega zavoljo tebe,
 kakor sami sebe, odkritoserčno
 ljubimo,
 Bog rojenik, Bog rojeni, Bog iz
 obeh izhajóci,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ. — Daj, da se nas Oče usmili.
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ. — Usmili se nas grešnikov.
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ. — Dodeli nam sv. Duha.
 O blažena Trojica, sliši nas.
 O prečešena Ēdinost, usliši nas.
 Gospod, usmili se nas,
 Kriste, usmili se nas,
 Gospod, usmili se nas.
 Oče naš.

te prosimo, usliši nas!

V. In nas ne vpelji v skušnjava.

O. Temuč reši nas hudega.

V. Češen bodi Gospod Bog naših očetov.

O. In hvaljen in poveličevan na veke.

V. Češen bodi Gospod Bog na nebni terdnjavi.

O. Hvaljen, poveličevan in čez vse poviševan na veke.

V. Časté naj te vsi angeli in svetniki.

O. In hvalijo in preslavljaajo naj te na veke.

V. Častimo Očeta in Sina in sv. Duha.

O. Hvalimo in povišujmo ga na veke.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moj klic naj do tebe pride.

M o l i m o.

Bog, ki vernih misli v eno voljo zedinjaš, dodeli nam, po prečudni skrivnosti sv. Trojice, da bomo to ljubili, kar zapoveduješ, po tem koperneli, kar obetaš, ter bodo med človeškimi nestanovitnostmi tamkaj naše serca, kjer je pravo veselje.

Bog moči, edini v božanstvu, in trojni v osebah! vsadi v naše serca popolnoma ljubezen, ki naj jo imamo do tebe, in pomnoži nam vero, ter poživljaj, kar je dobrega, in ohrani

s prizadevo za pobožnost, kar je poživljenega.

Po sami svoji milosti nas stori vselej stanovitne v veri in v dobrih delih rodovitne, da s pravo vero in vere vrednimi deli po tvojem usmiljenji pridemo v večno življenje. Dodeli, da tamkaj gledamo tvojo slavo, kakor je, molimo tvoje veličanstvo, in stori nas vredno, da povišujemo tvojo častitljivost in kličemo: Čast bodi Očetu, ki nas je stvaril; čast Sinu, ki nas je odrešil, čast sv. Duhu, ki nas je posvetil. Čast previsoki in nedeljeni Trojici, ktere dela so neločljive, ktere kraljestvo ostane brez konca.

Tebi se spodobi hvala, tebi slovesno petje, tebi gre vsa čast, tebi preslavljanje, tebi češenje, tebi zahvala, tebi častitljivost, krepost in moč, našemu Bogu na veke vekov. Amen.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moj klic naj do tebe pride.

V. Častimo Gospoda.

O. Bogu bodi hvala.

V. In vernih duše naj po milosti Božji v miru počivajo.

O. Amen.

Vsakdanja molitev k sv. Trojici.

Jest te hvalim, o neprehvaljena sveta Trojica! v zedinjenju s tisto hvalo, s katero te vsi angeli in svetniki hvalijo, in od tebe nasprotno pozdravljanje dobivajo. Častim te, o častitljiva sveta Trojica! v zedinjenju s tisto častjo, s katero te Jožef in Marija častita, in od tebe veselo nasprotno počeševanje dobivata. Ljubim te, o preljubeznjiva sveta Trojica! v zedinjenju s tisto ljubeznijo, s katero se te tri Božje osebe med seboj ljubijo. Molim te v vsi ponižnosti, o Božja sveta Trojica! s tisto molitvijo, s katero te vsi angeli, svetniki in izvoljeni, in vsi dobri kristjani na zemlji molijo. Oh dodeli, da te bom tudi v nebesih zamogel hvaliti, častiti, ljubiti in moliti vekomaj. Amen.

Serčno premišljevanje od svete Trojice.

(Iz starega slov. rokopisa.)

O neskončno veličanstvo Božje, presv. Trojica! z naj večji ponižnostjo te molim, in globoko priklonjen ti skazujem pravo Božjo čast in hvalo.

Terdno verujem vse, kar si ti, trojedini Bog! v svetem pismu razodel, in po sveti katoliški Cerkvi verovati zapovedal. V ti pravi veri želim živeti in umreti in sem pripravljen telo in življenje zánjo dati. V tebe, o neskončna dobrota, stavim vse svoje zaupanje, in dasiravno nisem celó nič dobrega vreden, vendar zaupam po tvoji neskončni milosti vse darí in gnade, ter večno življenje doseči. Ljubim te, o neizmerna dobrota! iz celega svojega serca, iz cele svoje duše, iz cele svoje močí, in želim in hrepenim te tako serčno ljubiti, kakor te vsi angeli in svetniki v nebesih, in vse bogoljubne duše na zemlji ljubijo. Tudi svojega bližnjega zavoljo tebe kakor sebe ljubim, in zavoljo tebe iz serca odpustim vsim, kateri so me razžalili.

Serčno se zveselim nad tvojo neskončno visokostjo in častjó, in moje serce od veselja poskakuje zavoljo slave in službe, ktero tebi vsi nebeški duhovi in vsi izvoljeni neprenehoma skazujejo. Za terdno tudi jest sklenem tebi, Gospodu svojemu Bogu, véрно služiti, in tvojo čast po vsih svojih močéh povikševati; vse

svoje trude in dela hočem na to obračati, sebe z vsim, kar imam, darovati, da bi se grešniki spokorili in k tvoji službi povernili.

Zahvalim se ti, o preusmiljena dobrota! za vse gnade in dobrote, ktere si meni in vsim ljudém kedaj skazala, in v nar veči zahvalo ti darujem vso hvalo, ktero je Kristus, Sin človekov, tebi skazoval na zemlji, in jo skazuje pri vsih svetih mašah. S to daritvijo sklenem in tebi darujem vse svoje misli, želje, besede in djanja, z vsimi križi in terpljenjem; in da bodo tebi toliko dopadljivši in meni toliko bolj zaslužljive, naj bodo z rožnato kervjo Jezusovo pokropljene, in z mislimi, djanjem, hrepenenjem in trudom vsih svetnikov očišene.

Tebi, močni Bog! se zročim v tvojo presveto voljo; ti z menoj zdaj in na vekomaj delaj, kakor je tebi dopadljivo. Vsi moji storjeni grehi so mi iz serca žal, zlasti zato, ker sem ž njimi tvojo nar veči visokost in nezmérno dobroto razžalil, in svojega Jezusa vnovič križal. Vem, da sam ne morem zadostiti za svoje grehe, toraj darujem v zadostenje tvoji neskončni pravici grenko smert in pre-

lito rožnato kri svojega Jezusa; pa tudi vse zasluženje Marije in svetnikov, in vse, kar mi je na zemlji še storiti in preterpeti. Trdno sklenem, nadalje ne več grešiti; pred tvojim božjim sedežem zaterdim, da nočem nikoli privoliti v nobeno reč, s katero bi bila žaljena tvoja visokost. Daj mi k temu svojo vsegamogočno gnado, o trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! Amen.

Hvala sveti Trojici.

O naj častitljivši sveta Božja Trojica! ker si me zato stvarila, da bi te ljubil, častil in molil; za to te iz vsih moči svoje duše, z vsimi angeli in svetniki častim, hvalim, molim in poveljučujem, in želim vse svoje dni v tvoji ljubezni, hvali, časti in službi biti in ostati. Ker pa je ta hvala in čast tvojemu neskončnemu veličastvu premajhna, za to ti darujem, o Bog! vso tisto hvalo, čast in službo, katero ti je Kristus od svojega rojstva do svojega vnebohoda skazoval, in tudi po tém v vsaki sveti maši skazuje, in do konca sveta skazoval bode. Ta čast in hvala preseže

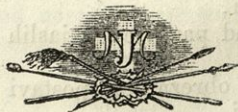
vse češenje angelov in svetnikov, in je tako imenitna, da tvoja visokost nobene večji časti ne more ne vošiti, ne imeti. Toraj blagovoli si v tem visokem daru popolnoma dopasti, in tajistega v zadostenje tiste hvale sprejeti, ktero smo jest in vse stvari zamudili.

Obudovanje ljubezni do Boga.

(Iz slov. rokopisa.)

O ljubezen mojega serca, pre-dobrotljivi Bog! ljubim te in te želim ljubiti na vekomaj. Ljubim te, kolikor te ljubiti premorem, pa še le ne toliko, kolikor bi te mógel in želel ljubiti; ako bi te mogel, kolikor bi te rad, ljubiti, bi te ljubil, kakor te ljubijo serafini, in kakor te ljubi Kraljica nebés Marija. O ljubeznjivi Bog! o naj slajši Bog! o preserčni Bog! — O Bog, kako si ti dober! o Bog, kako si ti sladek! o Bog, kako si ti lép. — Ti si neskončna lepôta; ti si neskončna sladkost; ti neskončna dobrota! Ti si meni ljubši, kakor nebó in zemlja, ti si meni ljubši, kakor telo in življenje; ti si meni ljubši, kakor moje lastno serce. Ti si moj

naj ljubši prijatelj, ti si moj naj boljši
 ženin, ti si moj izvoljeni ljubljeneec.
 Z ljubeznijo si ti moje serce ranil,
 o naj ljubši ljubljeni! Z ljubeznijo si
 ti moje serce ranil preserčni ljubljeni!
 Zato te ljubim iz celega serca, iz cele
 duše, iz cele moči, in čez vse v ne-
 besih in na zemlji, ljubim te, ker si
 ti tako ljubeznjiv, tako sladek, tako
 lep, tako imeniten Bog. O ti ljubi
 Bog, kako si ti meni ljubeznjiv, in
 kako sladko je tebe ljubiti; nič slaj-
 šega ni, ne na nebu, ne na zemlji,
 kakor tebe ljubiti in od tebe zopet
 ljubljenemu biti. Zato želim, hrepe-
 nim in hočem se bolj in še bolj v
 tebe zaljubiti, tvojo ljubezen v svoje
 serce vcépití, in celo svoje serce v
 tebe vsaditi, da le v tvoji ljubezni
 živim, v tvoji ljubezni umerjem, v
 tvoji ljubezni ostanem večne čase.
 Amen.

Litanije

o življenji in terpljenji Gospo-
dovem.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kristi, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sami Bog,

Jezus, večna Modrost,

Jezus, od Marije Device rojeni,

Jezus, od svoje Porodnice moljeni,

Jezus, v plenice poviti,

Jezus, v jasli položeni,

Jezus, od Marije Device nahra-
njevani,

Jezus, od pastirjev v jasliah spo-
znani,

Jezus, z obrezanjem postavi pod-
verženi,

Jezus, od Modrih moljeni,

Jezus, v tempeljnu darovani,

usmili se nas!

Jezus, v Egipt prineseni,
 Jezus, od Heroda za smert iskani,
 Jezus, v Nazaretu odrejevani,
 Jezus, v tempeljnu najdeni,
 Jezus, staršem pokorni,
 Jezus, od Janeza keršeni,
 Jezus, v pušavi skušani,
 Jezus, z ljudmi v tovaršii,
 Jezus, brez vzroka sovraženi,
 Jezus, z zasramovanjem terpinčeni,
 Jezus, na gori pričo očakov spre-
 menjeni,
 Jezus, pohlevni kralj v Jeruzalem
 prijezdil,
 Jezus, za trideset srebernikov
 prodani,
 Jezus, učencem k nogam sklonjeni,
 Jezus, v molitvi klečeči,
 Jezus, v smertnih težavah s ker-
 vavim potom okropljeni,
 Jezus, s poljubljejem od Juda
 izdani,
 Jezus, od beričev zvezani,
 Jezus, od učencev zapušeni,
 Jezus, pred Ana in Kajfa postav-
 ljeni,
 Jezus, s pestjo od hlapca vdar-
 jeni,
 Jezus, od krivih prič toženi,
 Jezus, smerti vreden cenjeni,

usmili se nas!

Jezus, v obličje zapljuvani,
 Jezus, na očeh zagernjeni,
 Jezus, od Petra trikrat zatajeni,
 Jezus, zvezan Pilatu izdani,
 Jezus, od Heroda zaničevani in
 zasramovani,

Jezus, z belim oblačilom oblečeni,
 Jezus, za Barabom postavljeni,
 Jezus bičani,

Jezus, zavoljo naših pregréh po-
 terti,

Jezus, za gobovega cenjeni,
 Jezus, s škerlatastim plajšem
 ogernjeni,

Jezus, s ternjem kronani,

Jezus, s terstom tolčeni,

Jezus, od Judov na križ tirjani,

Jezus, v naj sramotniši smert ob-
 sojeni,

Jezus, volji judov izročeni,

Jezus, s težo križa obloženi,

Jezus, kakor jagnje v zaklanje
 peljani,

Jezus, oblačil slečeni,

Jezus, z žeblji na križu prebodeni,

Jezus, zavoljo naših hudobij ra-
 njeni,

Jezus, ki si Očeta prosil za so-
 vražnike,

Jezus, med hudobne prišteti,

usmili se nas!

Jezus, na križu preklinjani in
 zasramovani,
 Jezus, od razbojnika s preklinje-
 vanjem nadlegani,
 Jezus, ki si skesanemu razbojniku
 raj obljubil,
 Jezus, ki si Janeza svoji Materi
 za sina izročil,
 Jezus, ki si naznanil, da te je
 Oče zapustil,
 Jezus, z žolčem in kisom v žeji
 napajani,
 Jezus, ki si vse, kar je bilo o
 tebi pisano, dopolnil,
 Jezus, ki si dušo v roke Očetu
 izročil,
 Jezus, ki si se do smerti na križu
 pokornega storil,
 Jezus, s sulico prebodeni,
 Jezus, ki si se za nas spravo
 storil,
 Jezus, s križa sneti,
 Jezus, častitljiv vstal od smerti,
 Jezus, v nebesa se povzdignil,
 Jezus, naš besednik pri Očetu,
 Jezus, ki si sv. Duha tolažnika
 poslal učencem,
 Jezus, ki si Mater nad zbore an-
 gelske povzdignil,
 Jezus, ki boš sodil žive in mertve,

usmili se nas!

Bodi nam milostljiv. — Zanesi nam,
o Gospod!

Bodi nam milostljiv. — Usliši nas, o
Gospod!

Vsega hudega,
Jeze, sovraštva in vse hude volje,
Kuge, lakote in vojske,
Vsih dušnih in telesnih nevarnost,
Večne smerti,
Po svojem naj čistejšem spočetju,
Po svojem prečudnem rojstvu,
Po ponižnem svojem obrezovanju,
Po kerstu svojem in svetem postu,
Po svojih trudi in čuvanjih,
Po bolečem svojem bičanju in
kronanju,
Po svoji žeji, solzah in nagoti,
Po predragi svoji smerti na križu,
Po častitljivem svojem vstajenju
in vnebohodu,
V dan sodbe,

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,
Da nam zanesesh,
Da nam odpustiš,
Da nas k pravi pokori milostno
pripelješ,
Da milost sv. Duha v naše serca
dobrotno vlti blagovoliš,
Da družbe, v tvojem svetem

te prosimo, usliši
nas!

imenu zbrane, ohraniti in pom-
 nožiti blagovoliš,
 Da nam pravi mir, ponižnost in
 ljubezen dodeliti blagovoliš,
 Da nam stanovitnost v milosti in
 v svoji sveti službi dati blago-
 voliš,
 Da nas nečistih misel, skušnjav
 hudobnih duhov, in večnega
 pogubljenja rešiti blagovoliš,
 Da nas zboru svojih svetnikov
 pridružiti blagovoliš,
 Da nas milostno uslišiš,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ. — Zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ. — Usliši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ. — Usmili se nas, o Gospod!

te prosimo, usliši nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš.

V. In nas ne vpelji v skušnjava.

O. Temuč reši nas hudega.

V. Molimo te, o Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moj klic naj do tebe pride.

M o l i m o.

O moj Bog, ki si bil za odrešenje sveta milostno rojen, obrezan, od judov zaveržen, od Juda s poljubljajem izdan, zvezan, kakor nedolžno jagnje na morišče peljan; in ki si se ponižal pred Ana, Kajfa, Pilata in Heroda v zasramovanje nespodobno postavljen, od krivih prič tožen, z biči in pestmi udarjan biti, ki si z očitANJI nadlegovan, zapljuvan, s ternjem kronan, s terstom tolčen hotel biti, ki si dopustil obličje si zakriti, obleko sleči, na križ se pustil z žebliji pribiti, na križ povzdigniti, med razbojnike prišteti, z žolčem in kisom napajati, in s sulico prebosti: Ti, o moj Gospod! zavoljo tega presvetega terpljenja, ki ga jaz nevreden premišljujem, in po svojem presvetem križu in smerti svoji me reši peklen-skih kazni, in milostno me pripelji, kamor si pripeljal razbojnika, ki je bil s teboj križan.

Gospod Jezus Kristus, ki si še-
sto uro za rešenje svetá stopil na lés
sv. križa, in si svojo predrago kri
prelival za odpušanje naših grehov;
ponižno te prosimo, dovoli, da bomo
po svojem ločenji s tega svetá veseli
šli skoz rajske vrata v tvoje kraljestvo.

K peterim kervavim ranam.

Prosim te, o Gospod, moj Jezus,
po tistih zveličavnih ranah, ki si jih
terpel na križu za naše zveličanje, iz
kterih je tekla predraga tista kri, ktera
nas je odrešila: rani to mojo pre-
grešno dušo, ki si se za njo celo umreti
ponižal, rani jo z ognjeno in naj
močnejši pšico svoje ljubezni. Pre-
suni moje serce s sulico svoje ljubezni,
da bo tebi moja duša govorila: s
tvojo ljubeznijo sem ranjena tako, da
iz same rane do tvoje ljubezni noč in
dan lijejo naj gostejši solze. Udari,
o Gospod! udari, prosim, to moje
preterdo serce; udari ga z milostno
in močno sulico svoje ljubezni, in
globokeje do naj znotranjšega prederi
s silo svoje moči. Ki živiš in kraljuješ z
Bogom Očetom, v edinosti sv. Duha,
Bog vekomaj. Amen.

Zahvala k Kristusu.

Za neskončno veliko ljubezen in za dobrote, ktere si mi skazal in mi jih skazuješ, o dobrotljivi Jezus! ti ne morem družega poverniti, kakor da se večkrat vsega tega spomnim, in se ti zavoljo tega serčno zahvaljujem. Ako bi tega ne storil, bi v greh nehvaležnosti padel in se vsih teh dobrot nevrednega storil. Zahvalim se ti tedaj, o Jezus! da si me z Očetom vred s svojo vsegamogočnostjo stvaril, s svojim britkim terpljenjem odrešil, s svojim svetim Duhom posvétel, s svojo gnado k pravi veri poklical, me velicih nesreč obvaroval, mi v mojih grehih prizanašal, me z velicimi gnadami obsipal zdaj pri sv. maši, in mi toliko dobrega skazal, da nisem v stanu ne sošteti, ne se vsega zmisliti. Ti sam vse to narbolje véš in boš sodnji dan pred vsim svetom razodel. Za vse te neizmerne dobrote se tebi iz vsih moči duše in telesa zahvalim, in prosim vse angele in svetnike, da bi te z menoj hvalili. Kar ne morem na zemlji, hočem in želim v nebesih dopolniti, in te z vsimi izvoljenimi častiti, povikševati,

moliti in ti slavo peti večne čase.
Amen.

Ljubezen k Jezusu.

O ljubljeneč nebeškega Očeta, kakó velika je tvoja ljubezen proti meni, koliko si ti za me storil in terpel, da bi me k svoji ljubezni nagnil. Nimam nobenega zvestejšega prijatla ne na nebu, ne na zemlji, kakor ravno tebe, svojega naj ljubeznjivšega Jezusa. Zato tudi nočem nobenega tako zlo ljubiti, kakor ravno tebe, tebe ljubljence svojega serca. O da bi te zamogel iz globočine svojega serca ljubiti, se od žive ljubezni vneti in goreti. O da bi se moje serce s srcem Marije Device zedinilo, da bi te zamogel ljubiti, kakor te tvoja Mati ljubi. O da bi se moje serce s tvojim srcem stopilo, da bi te s tvojim srcem zamogel prav ljubiti. Te moje želje sprejmi, o Ljubeznjivi mojega serca! in ker te ne morem zadosti ljubiti, ljubi tedaj ti sam sebe za-me, toliko, kolikor si vreden ljubljen biti. Amen.

Zdihovanje k Kristusu.

O moj dobrotljivi Jezus, moj sladki Jezus, moj serčni Jezus! iz globočine svojega serca k tebi zdihujem, in potožim ti vse svoje reve in težave. Ker ne vém nobenega zvestejšega prijatla na nebu in na zemlji; tudi ne morem nikjer boljšega tolažila najti, kakor pri tebi. Ti, o moj naj svetejši Jezus! ti spoznaš naj bolj mojo veliko ubožnost, in si pripravljen mi pomagati in me tolažiti. Za to ne pričakujem človeškega tolažila, in le tebi potožim zaupljivo vse svoje težave, posebno pa téle... Skaži mi pomoč, o predobrotljivi! oh skaži mi pomoč, ne daj me na sramoti ostati. Zlasti pa ne pripusti meni v tvojem sovraštvu živeti in v tvojem serdu umreti; temuč zavoljo ljubezni, s katero si me tako drago odkupil, mi dodeli gnado, bogoljubno živeti in zveličano umreti. Amen.

Vdajanje v voljo božjo.

Tavler pravi, ako bi se umirajoč popolnoma v voljo Božjo vdal, bi zamogel brez vic v nebesa priti; toraj moli to molitev s pobožnostjo in resnico.

Molitev.

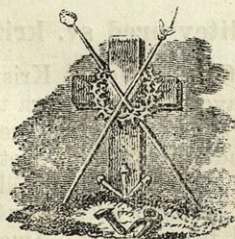
Naj svetejši Jezus! ki si se na Oljski gori popolnoma v Očetovo voljo vdal, glej po tvojem zgledu se vdam popolnoma v tvojo sveto voljo in v pravične Božje sodbe. Za takrat postavim zdaj svojo grešno dušo med tvojo pravico k večni smerti, in med tvojo milost k večnemu življenju. Kadar boš nad menoj, naj večim grešnikom, skazoval svojo pravico, kakor sem zaslužil s svojimi velikimi grehi: naj se zgodi tvoja volja, ker le po tvoji volji želim živeti in umreti. Ako bi jest morebiti te vdanosti v tvojo sveto voljo v zadnji uri ne mogel opraviti, te ponižno prosim, blagovoli to mojo sedanjo pobožnost tako sprejeti, kakor da bi jo jest tačas takó opravljal. Amen.

Molitev pred sv. križem.

O Gospod Jezus Kristus! prosim te zavoljo pregrenkega terpljenja, katerega si na sv. križu prestal, posebno kadar se je tvoja sveta duša od tvojega češenega telesa ločila: usmili se mene in moje grešne duše, kadar se bo od telesa ločila. Amen.

K vsim ranam Jezusovim.

O ranjeni Jezus! spomnim te vsih ran, ktere si od začetka do konca svojega terpljenja prejel. S serčnim usmiljenjem premišlujem, koliko britkih ran si na svojo glavo, na svoj obraz, na svoje rame, na svoje persi, na svoj herbet, na svoje roke in noge prejel, in kako grozno in neusmiljeno so te terpinčili. Za vse in za vsako rano te ponižno molim, za vse se ti zahvalim. O ranjeni Jezus, ker si vse le-té rane zavoljo mene grešnika prejel; daj mi, da mi bodo teknile v zveličanje ter ne bodo nad menoj zgubljene. Oh dodeli, da bodo zveličanske rane mojo bolno in ranjeno dušo ozdravile, in jo novih ran obvarovale. Amen.

Litanije

k svetemu Duhu.

Gospod, usmili se nas.
 Kriste, usmili se nas,
 Gospod, usmili se nas;
 Sveti Duh, sliši nas.
 Sveti Duh tolažnik, usliši nas.

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
 Sin, vsega sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sami Bog,
 Duh resnice,
 Duh modrosti,
 Duh umnosti,
 Duh moči,
 Duh pobožnosti,
 Duh sveta,
 Duh učenosti,
 Duh svetega strahu,
 Duh ljubezni,
 Duh veselja,
 Duh miru,
 Duh poterpežljivosti,
 Duh miloserčnosti,
 Duh dobrote,
 Duh prizanašljivosti,

usmili se nas!

Duh pohlevnosti,
 Duh vere in upanja,
 Duh spodobnosti,
 Duh zderžnosti,
 Duh čistosti,
 Duh ponižnosti,
 Duh previdnosti,
 Duh življenja in zveličanja,
 Duh vsih čednosti,
 Duh mnogoterne milosti,
 Duh posinovljanja otrok Božjih,
 Očiševavec naših duš,
 Katoliške Cerkve posvečevavec in
 vladavec,
 Bog sere in znotranjih moči pre-
 iskovavec,
 Nebeških darov delivec,
 Znanec serčnih misel in namenov,
 Varno pribežališe v vsaki nasprot-
 nosti,
 Sladkost v tvoji službi začetnikov,
 Moč v tebi rastečih,
 Krona doveršenih,
 Veselje angelov,
 Razsvitljenje očakov,
 Navdihanje prerokov,
 Usta in modrost aposteljnov,
 Zmaga mučenikov,
 Učenost spoznovavcev,
 Čistost devic,

usmili se nas!

Mazilo vsih svetnikov, usmili se nas!
Bodi nam milostljiv. — Zanesi nam,
sv. Duh!

Bodi nam milostljiv. — Usliši nas,
sv. Duh!

Vsega hudega,
Vsega greha,
Vsih skušnjav in zalezovanj hudobnega duha,
Vse prederznosti in obupnosti,
Napadanja spoznane resnice,
Nevošljivosti zavoljo od bližnjega prejete milosti,
Vse terdovratnosti in nespokornosti,
Vse lenobe in dušne mlačnosti,
Vse dušne in telesne nečistosti,
Krivoverstva in vsakterih zmót,
Vsega hudega duha,
Nesrečne in večne smerti,
Po svojem večnem izhodu iz Očeta in Sina,
Po prečudnem spočetji Sinu Božjega,
Po svojem prihodu nad Kristusa keršenega,
Po svojem prikazanju o sprememljenji Gospodovem,
Po svojem prihodu nad učence Kristusove,
Čast Bogú.

reši nas, sv. Duh!

V dan sodbe, reši nas, sv. Duh.
 Mi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da vse ude Cerkve poživljati in
 posvečevati blagovoliš,
 Da vse ljudstva v edinosti kato-
 liške vere zbrati blagovoliš,
 Da nas s svojo sveto in djansko
 milostjo povsod preteči, sprem-
 ljati in nasledovati blagovoliš,
 Da nam dar prave pobožnosti,
 zbranosti in molitve podeliti
 blagovoliš,
 Da vse naše misli, besede in
 djanja ti k sebi ravnati in po-
 svečevati blagovoliš,
 Da prizadevanje za duhovno ubo-
 šтво v nas povikšati blagovoliš,
 Da dar pohlevne poterpežljivosti
 v nas zasaditi blagovoliš,
 Da nam dar solz podeliti blagovoliš,
 Da nam po resnični pravičnosti
 vedno koperneti dodeliš,
 Da nam ravnoserčno hrepenenje
 do usmiljenosti in ljubezni vdih-
 niti blagovoliš,
 Da v nas novega duha in čisto
 serce stvariti blagovoliš,
 Da nam pravi mir in pokoj serca
 dodeliti blagovoliš,

te prosimo, usliši nas!

Da nas k prenašanju preganjanj
 zavoljo pravice vredne in močne
 storiš,
 Da nas v svoji milosti poterdati
 blagovoliš,
 Da nas v število svojih izvoljenih
 sprejmeš,
 Da nas milostljivo uslišiš,
 Duh Božji,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ. — Izlij v nas sv. Duha.
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ. — Pošlji v nas obljubljenega
 sv. Duha.

te prosimo, usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ. — Daj nam dobrega Duha.

Sv. Duh, sliši nas!

Duh tolažnik, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . .

V. In nas ne vpelji v skušnjava.

O. Temuč reši nas hudega.

V. Pošlji svojega Duha, in bo vse
 storjeno.

O. In obnovil boš obličje zemlje.

V. Čisto serce v meni, o Bog, stvari.

O. In pravega duha obnovi v mojem
 oserčji.

V. Ne zaverzi me spred svojega obličja.

O. In svojega sv. Duha mi ne odvzemi.

V. Poverni mi veselje svojega zveličanja.

O. In s knežjim Duhom me poterdi.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moj klic naj do tebe pride.

M o l i m o .

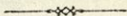
Prosimo, o Gospod! vlij dobrotljivo v naše serca svojega sv. Duha, čigar modrost nas je stvarila, in čigar previdnost nas vlada.

Prosimo, Gospod, naj sv. Duh naše serca obnovi s presvetimi zakramenti, ker on odpuša vse grehe.

Vžgi nam z ognjem sv. Duha ledja in serce, da ti bomo s čistim telesom služili in z očišnim srcem dopadli.

Bog mirú in ljubezni ljubivec in varh, daj vsim našim sovražnikom mir in pravo ljubezen, in dodeli jim odpušenje vsih grehov; nas pa njih zalezovanja mogočno odreši.

Vsegamogočni in predobrotljivi Bog, oziraj se usmiljen na naše prošnje, in reši naše serca skušnjav hudih misel, da bomo vredni biti dostojno stanovanje sv. Duha.

Lavretanske litanije.

Gospod usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni

Bog,

Sin vsega sveta rešnji Bog,

Sveti duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sami Bog,

Sveta Marija,

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna,

Mati našega Stvarnika,

Mati našega Odrešenika,

Devica modra,

Devica častitljiva,

usmili
se nas!

za nas Boga pros!

Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostelnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,

za nas Boga prosil!

Kraljica brez madeža izvirnega greha
spočeta, za nas Boga prosi!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Očenaš . . Češenasimarija . .

M o l i t v e.

1. K presvetemu Rešnjemu telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh iz nebes si jim dodelil,

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog, kteri si nam v prečud-
nem Zakramentu spomin svojega terp-
ljenja zapustil, daj nam, te prosimo,
svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje
Kervi tako častiti, da sad tvojega
odrešenja vedno v sebi čutimo.

2. K sveti Devici, materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vsih nevarnost. O častitljiva in blažena devica; naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi; svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica!
O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo; in da bomo po častitih prošnjah pre-svete device Marije vselej sedanje žalosti rešeni, in večnega veselja deležni.

3. K sveti Devici, materi Mariji.

Od 1. adventne nedelje do Božiča.

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati: ti, ki si svojega Stvarnika prečudno rodila, devica pred in

potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Angelj Gospodov je oznanil Mariji.

O. In je spočela od svetega Duha.

M o l i m o.

Svojo milost, prosimo Gospod! v naše serca vlij, da, ki smo po angelovem oznanjenju včlovečenje Kristusa, tvojega Sina, spoznali, po njega terpljenju in križu častitljivo vstajenje dosežemo.

Od Božiča do Svečnice.

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati: ti, ki si svojega Stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si Devica čista ostala.

O. Prosi za nas, Božja porodnica.

M o l i m o.

Bog, kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večnega zveličanja dodelil; daj, prosimo, da njo za nas prositi občutimo, po kateri nam je sreča došla

prejeti življenja začetnika, Gospoda našega Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

Od Svečnice do velikega četrtega.

Bodi češena, nebes Kraljica, češena angelov gospá; češena korenina; češena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, Devica častita, memo vsih lepa; bodi pozdravljena, prelubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

V. Naj te hvalimo, Devica presveta!
O. Daj nam moč zoper sovražnike svoje.

M o l i m o.

Dodeli, milostljivi Bog! brambo naši slabosti, da, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

Od velike sabote do 1. nedelje po Binkoštih.

Veseli se, Kraljica nebeška, aleluja! Kterega si zaslužila nositi, aleluja! je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Vesêli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

O. Ker je res vstal Gospod! aleluja!

M o l i m o .

O Bog! ki si po vstajenju svojega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa, svet razveselil; dodeli, prosimo, da po njegovi Materi Devici Mariji dosežemo večnega življenja veselje.

Od 1. nedelje po Binkoštih do 1. adventne nedelje.

Češena bodi Kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh obern timer, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas; in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blaženi sad svojega telesa! o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija! V. Prosi nas, sveta Božja porodnica! O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i t e v .

Vsegamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite Device Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetega Duha pripravil, daj, da bomo,

ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, ktereга je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! za služenje ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene Matere, ljube Device Marije in vsih svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje;

odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje, daj nam zdravo vreme in dobro letino; skaži milost našim prijatlom in neprijatlom, in obvaruj to faro z vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsim vernim keršnikom, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega svetlega cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi iz nebes doli na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojemu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomej. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Očenaš . . Češenasimarija . . (petkrat).

Molitev,

s katero se Marija v mater izvoli za varstvo čistosti.

O Marija, Kraljica devic, preljuba moja Mati! glej, predobrotljivi

tvoj deviški Sin je deviškega Janeza, in mene prenevrednega, tebi Devici za sina izročil. Prosim te tedaj pri ljubezni, kervi in smerti njegovi, sprejmi me za sina, ker tvojega Sina in tebe iz vsega serca ljubim in te v Mater izvolim; in še več, ako je tebi dopadljivo, izvolim te z Bernardinom in Edmundom za nevesto svoje duše. Hočem namreč rajši umreti, kakor pa se z mislijo, z besedo ali v djanji kakoršne koli nedopušene ljubezni oskruniti. Tebe kopernim nasledvati, in Jezusa Jagnje, kamor koli pojde, na vekomaj; v družbi svojega angela varha želim angelsko čistost po svojem stanu ohraniti na veke. Sprejmi in ohrani mene, o pre-sladka Mati! moje serce, mojo dušo in moje telo, kar ti iz vsega serca posvetim na vekomaj. Amen.

Molitev sv. Bernarda ali Memorare.

Spomni se, o preusmiljena Devica Marija! še nikdar ni bilo slišati, da bi kdo zapušen bil, kdorkoli je pod tvojo obrambo pribežal, tebe pomoči prosil, in se tvoji prošnji pri

Bogu priporočal. S tim zaupanjem navdan hitim k tebi, o devic Devica, kraljica angelov, in Mati našega Gospoda Jezusa Kristusa! K tebi, o zvezda na morju! zdihujem; k tebi pritečem, k tebi pribežim, pred teboj grešnik zdihovaje klečim: ne zaverzi mojih besedí, o mati večne Besede; temveč milostno me sliši in usliši. Amen.

Očenaš . . . Češenasimarija . . .

Molitev,

s ktero se preblazena Devica Marija v varhinjo ali patrono izvoli.

O presveta Devica Marija! jaz I. sem sicer ves nevreden, da bi bil sprejet v število tvojih služabnikov. Opiram pa se na tvojo prečudno dobroto, in preserčno želim tebi služiti, in te danes vpričo naj čistejšega tvojega ženina, sv. Jožefa, in vpričo svojega angela varha in vsega nebeškega dvora za svojo posebno Gospó, Patrono in Mater izvolim. Terdno sklenem, da hočem zanaprej tebe nasledvati, tebi služiti, pa tudi druge služabnike ti pridobivati. Pri sveti rešnji Kervi, ki jo je tvoj Sin Jezus

Kristus za nas prelival, te tedaj ponižno prosim, dopusti me v število svojih otrók, in sprosi mi od Boga milost, da se bom v vsih svojih mislih, besedah in djanjih tako obnašal, da ne bo nikoli v njih kaj takega, kar bi bilo zoperno Božjim in tvojim očém. Ozri se toraj na-me, o Marija! in ne pozabi me v življenji in ob smertni uri. Amen.

Imenitna zaveza z Marijo.

Nar ljubeznjiviši Devica Marija! ti veš, da te serčno ljubim, in še pri-serčniše ljubiti želim. Ker pa te ljubezni zavoljo slabosti in zavoljo svoje mlačnosti dovoljno dopolniti ne morem, zato hočem s teboj terdno zavezo narediti, ktera se ne smé nikoli razdreti, namreč: Kolikorkrat moje žilice trepnile bodo, tolikrat želim svojega Boga zahvaliti, in vse angele in svetnike prositi, da naj z menoj vred Boga hvalijo za veliko milost, ktero je on meni skazal, ker je tebe med vsimi ženami za svojo mater izvolil, tebe tudi meni mater dal, in ti še družih dobrot več dodelil, kakor vsim angelom in svetnikom.

Kolikorkrat bode moje serce udarilo, tolikrat te počastim, in prosim vse angele in svetnike, da bi te oni z menoj vred, kakor Kraljico nebés in zemlje, po vrednosti častili, ljubili, povikševali, da bi tebi namesto mene služili, dopadli in zavoljo tvoje lepote ti srečo vošili.

Kolikorkrat bom zasopel, tolikrat ti želim ljubezen skazati, in te s tisto ljubeznijo ljubiti, s kakoršno te je ljubil sveti Jožef, tvoji sveti starši in vsi tvoji prijatli; želim te ljubiti z enako čeznatorno ljubeznijo, s kakoršno te je Jezus Kristus, tvoj Sin, ljubil in te ljubi. Ravno tolikrat prosim tudi angele in svetnike, da naj oni tebi za mojo slabo ljubezen pravo in gorečo ljubezen skazujejo in tudi mene k priserčni ljubezni vnamejo.

Kolikorkrat se v meni kak ud premakne, tolikrat ti priporočim svoje telo in dušo, svoje dela in opravila, življenje in smert. In tolikokrat te prosim, da bi me svojemu Sinu priporočila, mi pravo obžalovanje pridobila, poboljšanje sprosila, in mi zadnjo uro, kakor zvesta mati svojemu otroku, na strani stala. To zavezo,

o preljuba Mati Marija! dobrotno sprejmi, da naj se ona nikdar ne razdere, temuč vsako minuto ponovi in poterdi. Amen.

Počešenje

brezmadežnega spočetja Marije Device za obvarovanje pred nečistimi mislimi.

O naj čistejši in brez madeža spočeta Devica Marija! s priserčno gorečnostjo počastim tvoje neomadežano spočetje, in se razveselim, da je tebe samo ta čez vse velika milost došla. Iz vsih dušnih in telesnih moči Bogá hvalim, da te je pred vsimi Adamovimi otroci v tvojem spočetju brez madeža ohranil, in te ves čas tvojega življenja tako obvaroval, da v noben greh nisi privolila, in svoje duše tudi z naj manjšim pogreškom nisi omadežala. Hvalim Boga, da je vsako uro gnado Božjo v tvojem sercu zvikšal, in tvojo dušo neprenehoma z novimi lepotami zaljšal. Ker pa jest sam tvojega Boga in tebe za to neprecenjeno dobroto nikdar zadosti zahvaliti ne morem; zato se njemu jest s teboj vred zahvalim, in prosim vso nebeško družino, naj bi oni Bogú za-

voljo tvojega brezmadežnega spočetja hvalo in čast dajali. Jest ubogi grešnik pa tebi, o prečista Devica! potožim svoje veliko uboštvo in nagnjenje k grehu, prosijoč po tvojem brezmadežnem spočetju, da bi ti mene nečistih misel obvarovala, me z gnjušenjem do greha navdala, pred nevarnostmi svarila, in peklenškega satana z vsimi njegovimi skušnjavami od mene odganjala. Amen.

Molitev,

s katero se Marija milijonkrat počasti.

Vse hvale in časti vredna Devica Marija! v imenu vsih angelov in arhangelov, v imenu vsih kerubinov in serafinov, v imenu vsih patriarhov in prerokov, v imenu vsih apostelnov in evangelistov, v imenu vsih mučencev in spoznovavcev, v imenu vsih devic in vdóv, v imenu moči presvete Trojice, po presladkem Sercu Jezusovem, te pozdravim, hvalim, častim in poveljučujem. Kolikor je peska v morji, kapljic v vodah, pérja na drevesih, cvetlic po travnikih, zvézd na nebu, angelcev v nebesih: toliko milijonkrat bodi poče-

šena, pohvaljena in pozdravljena. To pozdravljenje želim vsako minuto ponoviti, ter z arhangelom Gabrielom, s sveto Elizabeto in z materjo sveto katoliško cerkvijo, kolikor se naj ljubeznivše more, reči: Češena Marija, milosti polna: Gospod je s teboj; blagoslovljena si med ženami, in blagoslovljen je sad tvojega telesa, Jezus. Sveta Marija, Mati Božja! prosi za nas grešnike, zdaj in našo smertno uro. Amen.

Zaveza z Marijo.

Vsih milost polna Devica in češena Mati Božja, Marija! ker jest zavoljo svojega grešnega življenja nisem vreden tvoj otrok imenovan biti; zato iz ljubezni do tebe ponovim ljubeznjivo zavezo s teboj, in te prosim, naj te smem vnovič svojo Mater imenovati. Res, zvolim te svojo Mater tako za terdno, kakor te je kaka bogoljubna duša zvolila, ali te zvoliti in se s teboj skleniti more. Tebi se jest zdaj za tvojega lastnega služabnika vdam, tebi zapišem svoje telo in svojo dušo, tebi svojo lastno kri, tako, da me nobena moč od tebe ne

bo več ločiti mogla. Naj ti, o Marija! dopade ta zaveza, sprejmi me za svojega otroka in zapri me v svoje materno Serce, da bom v vsih svojih revah varno pribežališe k tebi imel, in enkrat v tvojih rokah, kakor otrok na maternem naročji, svojo dušo Bogu izročil. Amen.

Ljubezen k Marii.

Kako lepa in ljubeznjiva si ti v svojem sijanju, o Marija! Ti si nebeška slava, ti angelsko veselje! Tvoja čistost razsvitluje sveti raj; tebe gledajo nebeške trume, in se nad tvojo lepoto razveseljujejo. Vsi angeli in svetniki te ljubijo, ljubi te Bog sam čez vse stvari. Tudi jest te ljubim, o Marija! ker ti si ljubeznjiva Devica. Ljubim te, o Marija! ker si ti tako sveta Mati. Ljubim te, o Marija! ker si tako mogočna besednica. Ljubim te iz globočine svojega serca; in ker te ne morem zadosti ljubiti, pa prosim vse angele in svetnike, naj te oni za mene ljubijo; prosim tudi tvojega ljubega Sina, naj On tebe za mene ljubi. O naj ljubeznjivši Mati! v vsih nadlogah pri-

bežim k tebi z velikim zaupanjem, ker terdno se zanesem, da me zavoljo te serčne ljubezni, ki jo do tebe imam in želim imeti, ne bodeš zapustila, ampak me kakor svojega otroka v svojem sercu zaklenjenega imela, in mi vedno svojo materno ljubezen in zvestobo skazovala. Amen.

Molitev

k Marii za srečno zadnjo uro.

Preusmiljena Devica, ti Kraljica angelov in Besednica za ljudi pri Bogu! ker ti nobenega ne sovražiš in ne zaničuješ, kateri k tebi s spokornim srcem pride; oh ne zaverzi tudi mene nikar zavoljo mojih velikih grehov. Prizadevaj si, večnega pogubljenja obvarovati mojo dušo, za katero je tvoj Sin svoje življenje dal, in svojo sveto kri prelil. S tako ljubeznijo in zvestobo, s kakoršno je on, na križu visijoč, tebe svetemu Janezu priporočil, te zlasti za svojo zadnjo uro tudi jest prosim, da bi ti meni takrat na strani stala, kakor si stala poleg križa svojega ljubeznivega Sina. S svojo mogočno prošnjo mi sprosi takrat Božje usmiljenje; in

s svojim zasluženjem nadomesti, kar bo meni primanjkovalo dobrih del. Oh, ne odreci mi te ponižne prošnje, sicer bo moja duša v veliki nevarnosti pogubljenja. Ker kako sem v stanu v toliko smertnih nadlogah obstati, če tebe ni pri meni. Kako bi mogel k tako ostri sodbi iti, ako bi me ti ne spremila; in kako bi mi bilo moč od tolicih in tolikošnih pregreh odgovor dajati, ako bi ti meni za tajiste odpušenja ne sprosila. Spomni se takrat te moje goreče molitve, in daj mi ob tisti grenki uri skusiti, da te nisem zastonj prosil, o Marija!

K Marii za srečno zadnjo uro.

Naj svetejši Mati Marija! zavoljo britkih solz in neizmernih bolečin tvojega svetega Sina, ktere si ti terpela, te prosim, blagovoli pristopiti k meni revnemu v poslednjih mojih težavah, kadar bodo moje moči opešale, kadar moj jezik tebe ne bo več mogel na pomoč klicati, kadar moje oči tvoje svete podobe ne bodo mogle več gledati, ne moje ušesa tvojega svetega imena slišati. O res, moja preserčna, naj ljubeznjivši Mati! postavi tačas

med moje grehe in svojega Sina eno kapljico solz, zmed tistih veliko tisuč, ktere si prelila, in en sam zdihljaj svojega užaljenega serca, da bom v ti svoji naj večji težavi dosegel tolažilo, in od ojistrega sodnika milostljivo sodbo zadobil. Amen.

K sv. Katarini Senenški za srečno smert.

O ti posebna besednica v smertnih težavah, sveta Katarina Senenška, ki si od svojega nebeškega Ženina toliko milost imela, da si marsikteremu terdovratnemu grešniku na njegovi smertni postelji zadobila pravo obžalovanje in spokorjenje; prosim te za voljo priserčne ljubezni, ktero je Kristus do tebe, in si jo ti do njega imela, da bi ti meni pred mojo smertjo pravo spoznanje in obžalovanje mojih grehov sprosila, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Litanije

k ss. angelom varhom.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče, nebeški Bog,

Sin, vsega sveta rešnji Bog, } usmili

Sveti Duh, resnični Bog, } se nas!

Sveta Trojica, en sami Bog, }

Sveta Marija, kraljica angelska, }

Sveti Mihael,

Sveti Gabriel,

Sveti Rafael,

Sveti angel varh,

Sveti Serafi,

Sveti Kerubi,

Sveti Sedeži,

Svete Gospóstva,

Svete Kreposti,

Svete Moči,

Svete Poglavarstva,

Sveti Višji angeli,

Sveti Angeli,

Ki sedite nad Božjim preimenit-

nim in zvišanim sedežem,

usmili se
nas!

za nas Boga prosite!

Ki neprenehoma Bogu sveti, sveti,
 sveti prepevate,
 Ki teme preganjate in naš um
 razsvitljuje,
 Ki ljudem božje reči naznanujete,
 Ki ste varstvo ljudi od Boga pre-
 jeli,
 Ki vedno obličje Očeta, ki je v
 nebesih, gledate,
 Ki se nad grešnikom, ki pokoro
 stori, razveseljujete,
 Ki ste Lota izmed grešnikov od-
 peljali,
 Ki ste po lestvi Jakopovi gori in
 doli hodili,
 Ki ste na gori Sinaju božjo po-
 stavo Mozesu izročili,
 Ki ste o Kristusovem rojstvu lju-
 dem veselje oznanovali,
 Ki ste Kristusu v pušavi stregli,
 Ki ste Lazarja v naročje Abra-
 hamovo nesli,
 Ki ste ob Kristusovem grobu v
 belih oblačilih sedeli,
 Ki ste se ob Kristusovem vnebo-
 hodu učencem prikazali,
 Ki pred Kristusom ob sodbi pri-
 dete,
 Ki imate izvoljene ob koncu ča-
 sov zbirati,

za nas Boga prosite!

Ki bote hudobne izmed dobrih
 odločili,
 Ki prošnje molivcev k Bogu no-
 site,
 Ki umirajočim pomagajte,
 Ki duše pravičnih, ko so vsih
 madežev očisene, v nebesa
 spremljate,
 Ki znamenja in čudeže po Božji
 moči delate,
 Ki ste jim, ki dedino zveličanja
 prejemajo, v službo pošiljani,
 Ki ste nad kraljestva in dežele
 postavljeni,
 Ki kerdela sovražnikov velikrat
 razkropite,
 Ki ste Božje služabnike iz ječ in
 družih življenja nevarnost ve-
 likokrat rešili,
 Ki ste bili svetim mučenikom v
 njih terpinčenji velikrat v to-
 lažilo,
 Ki vikši sv. Cerkve, vladarje in
 poglavarje, ki jo branijo in
 podpirajo, s posebno skerbjo
 varujete,
 Vse verste zveličanih duhov,
 Vsih nevarnost,
 Zalezovanj hudobnega
 duha,

za nas Boga prosite!

} reši nas,
 } o Gospod!

Vsega krivoverstva in vse
 ločitve,
 Kuge, lakote in vojske,
 Nagle in neprevidene
 smerti,
 Večne smerti,

reši nas,
 o Gospod!

Mi grešniki,
 Po svojih svetih angelih,
 Da nam zanesesh,
 Da nam odpustiš,
 Da svojo sveto Cerkev vladaš in
 ohraniš,
 Da gospoda apostoljskega in vse
 cerkvene stanove varuješ,
 Da našemu cesarju, keršanskim
 kraljem in oblastnikom mir in
 edinost dodeliš,
 Da sad zemlje daš in ohraniš,
 Da vsim vernim mertvim večni
 pokoj dodeliš,

te prosimo, usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá od-
 jemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá od-
 jemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá od-
 jemlješ: usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . .

- V. In nas ne vpelji v skušnjavao.
 O. Temuč reši nas hudega.
 V. Hvalite Gospoda vsi njegovi angeli.
 O. Hvalite ga vse moči njegove.
 V. Častite Gospoda vse kreposti njegove.
 O. Služabniki njegovi, ki mu voljo spolnujete.
 V. Svojim angelom je zapovedal.
 O. Da naj te varujejo na vsih tvojih potih.
 V. Gospod, usliši mojo molitev.
 O. In moj klic naj do tebe pride.

M o l i t e v.

O Bog, ki po neizrečeni previdnosti svoje svete anjele nam v varstvo pošiljaš; ponižno te prosimo, dodeli nam, da bomo po njih brambi vselej obvarovani, in v njih družbi enkrat se vekomaj veselili.

K angelu varhu.

O naj svetejši moj tovarš, od Boga mi za brambo odločen, moj

varh in moj škit, ti nikoli od mene ne odstopiš. S čim se ti bom hvalnega skazal za zvestobo, ljubezen in neštevilne mi dodeljene dobrote? Ti pri meni spijočem čuješ, me žalostnega tolažiš, potertega vzdigneš, žugajoče nevarnosti odvrataš, prihodnjih se varovati učiš, od grehov zadržuješ, k dobremu naganjaš, zagrešenega k pokori opominjaš, in z Bogom spraviš. Že davno bi bil morebiti v pogubljenje zaveržen, ako bi ti ne bil s svojimi prošnjami Božje jeze od mene odvratal. O prosim te, nikar me nikoli ne zapusti! V britkostih me tolaži, v veselji zderžuj, v nevarnostih vari, v skušnjavah mi pomagaj, da me kdaj ne premagajo. Molitve in zdihljeje moje, in vse pobožne opravila Bogu daruj, in stori, da v milosti Božji pridem iz sedanjega v prihodnje življenje. Amen.

Litanije

k svetemu Jožefu.

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,	} usmili se nas!
Bog Sin Odrešenik sveta,	
Bog sveti Duh,	

Sveta Trojica, en sam Bog,
 Sveta Marija, nebes in zemlje
 Kraljica,

Sveti Jožef, prečisti ženin Marije
 Device,

Sveti Jožef, radovoljnega greha
 vselej čist,

Sveti Jožef, naj višji izmed očakov

Sveti Jožef, z božjo milostjo po-
 polnoma poterjen,

Sveti Jožef, v deviški zakon iz-
 voljen,

Sveti Jožef, od Kraljice nebes in
 zemlje postrežen,

Sveti Jožef, oče Jezusov ime-
 novan,

za nas Boga prosi!

Sveti Jožef, preljubeznjivi varh
Jezusov,

Sveti Jožef, zvesti in skerbni
rednik Kristusov,

Sveti Jožef, kateri si za Marijo
naj prvi počastil Kristusa,

Sveti Jožef, kateri nisi hotel Ma-
rije razglasiti, ker si bil pra-
vičen,

Sveti Jožef, kateri si po opominje-
vanju angeljevem skerb imel
za ohranjenje Jezusovega živ-
ljenja,

Sveti Jožef, kateri si z Jezusom
in z Marijo pred Herodom v
Egipt ubežal,

Sveti Jožef, kateri si Marijo va-
roval, kakor kerub rāj,

Sveti Jožef, čigar roke so bile
tron nebeškega Kralja, kadar
si Jezusa pestoval,

Sveti Jožef, kateri si Jezusa kakor
otroka varoval,

Sveti Jožef, kateri si Jezusa, ko
je bil dvanajst let star, z Ma-
rijo v Jeruzalem peljal praz-
nike posvečevat,

Sveti Jožef, kateri si z Marijo tri
dni z veliko žalostjo Jezusa
iskal po Jeruzalemu,

za nas Boga prosil!

Sveti Jožef, kteremu je sam Jezus
 Kristus podložen in pokoren bil,
 Sveti Jožef, kteremu je sam Jezus
 Kristus delati pomagal,
 Sveti Jožef visoko česēn, ker sta
 ti nebeški Kralj in nebeška
 Kraljica stregla in podložna bila,
 Sveti Jožef, kteri si Jezusa in
 Marijo čez vse ljubil,
 Sveti Jožef, angeljski mož,
 Sveti Jožef, naj bolj vreden, biti
 v družbi Jezusa in Marije,
 Sveti Jožef, z darovi svetega Duha
 ves napolnjen,
 Sveti Jožef, kteremu so bile raz-
 odate velike skrivnosti božje,
 Sveti Jožef, kteri si v rokah
 Jezusa in Marije srečno umerl,
 Sveti Jožef, kteri si očakom pred
 peklom napovedal Kristusovo
 obiskovanje,
 Sveti Jožef, kteri si v nebesih
 v posebno čast povikšan,
 Sveti Jožef, naš varh in pomoč-
 nik v življenju in ob smerti,
 Sveti Jožef, častitljivi varh naše
 dežele,

za nas Boga prosí!

Da bi tudi mi zvesto ohranili sveto
 čistost, sprosi nam to od Jezusa!

Da bi tudi mi Jezusa obvarvali
 in ohranili v svojih sercih,
 Da bi tudi mi pravični bili, in
 nerazglaševali svojega bližnjega,
 Da bi tudi mi praznike vredno
 posvečevali,
 Da bi tudi mi Jezusa in Marijo
 čez vse ljubili,
 Da bi tudi mi zmirom bolj enaki
 bili Jezusu in Mariji,
 Da bi tudi naše serca Tolažnik
 sveti Duh napolnil s svojo gnado,
 Da bi tudi mi srečno umerli,
 Da bi ti z Jezusom in Marijo bil
 pri naši smerti,
 Da bi presvete imena: Jezus,
 Marija, sveti Jožef, bile naše
 zadnje besede,
 Da bi tudi mi s teboj vred vži-
 vali nebeško čast,

sprosi nam to od Jezusa!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!
Gospod usmili se nas!

Očenaš . . . Češenasimarija . . .

V. Prosi za nas, sveti Jožef!
O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molitev.

Bog, ki si sv. Jožefa izvolil ženina Marije vselej Device, in varha ter rednika svojega ljubljenega Sina Gospoda našega Jezusa Kristusa; ponižno te prosimo, dodeli nam milostno po njegovi prošnji dušno in telesno čistost, da bomo očišeni vsacega madeža in ozaljšani s svatovskim oblačilom dopušeni k nebeški svatovšini. Po ravno tistem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev,

s ktero se sv. Jožef za posebnega pomočnika izvoli.

O sv. Jožef, mojega Odrešenika Kristusa Jezusa zvesti gospodar in rednik, in naj čistejši ženin Device Božje porodnice! Jaz I. I. te izvolim danes za pomočnika in svojega posebnega zagovornika, in terdno skle-

nem, da te nikdar ne bom zapustil, pa tudi tvoje češenje hočem po zmožnosti in priložnosti razširjati. Prosim te tedaj ponižno, sprejmi me za zmiraj za svojega varvanca, uči me v dvomih, tolaži me v nasprotnostih, vari in brani me poslednjič ob smertni uri. Amen.

Molitev,

*k sv. Jožefu za milost vredno
obhajati se.*

O preblaženi Jožef! kolika milost ti je bila dodeljena od Boga, da si njegovega edinorojenega Sina, ki ga je toliko kraljev zastonj želelo gledati, ne le vidil, temuč ga tudi z očetovsko ljubeznijo objemal: da bi pač jaz, vnét s tem tvojim zgledom in podpiran s tvojim varstvom, Gospoda in Odrešenika svojega, Kristusa Jezusa, v naj svetejšem altar-nem zakramentu objemal s priserčnostjo enake ljubezni in češenja, da bi zaslužil ga potem na vekomaj posesti v nebesih.

Sedem prošenj,

za pomoč po sv. Barbari.

1. Da bi mogel posvetne nečimernosti zaničevati.

O preimenitna devica, sv. Barbara! ti si v prvem cvetu svoje mladosti zaničevala vse posvetne veselja in nečimernosti, in vsa si se posvetila prizadevanju za čednost. Prosi za-me, da bom tudi jest duha odvrčal od škodljivega posvetnega péha in prizadevanja, vsega pa se službi Kristusovi posvetil. Amen. Očenaš itd.

2. Za dar čistosti.

O ljubljena Kristusova nevesta, sv. Barbara! ti si deviško čistost v znamenje večne vdanosti darovala Jezusu Kristusu. Prosi za-me, da si bom tudi jest prizadeval svojemu Gospodu Jezusu Kristusu vedno z neomadežanim telesom in čistim srcem dopasti. Amen. Očenaš i. t. d.

3. Za pravo spoznanje Božje.

O modra in previdna devica, sv. Barbara! ti si od Boga prejela posebno spoznanje presvete Trojice, in

delila si to spoznanje tudi nevernikom. Prosi za-me, da bom tudi jest v ravno tem spoznanji Božjem rastle čedalje bolj v njegovo čast in svoje lastno zveličanje. Amen. Očenaš itd.

4. Za stanovitnost v čednostih.

O sv. Barbara, sloveča mučenica v čednosti! ti si bila v veri, upanji in ljubezni stanovitna do smerti. Prosi za-me in dosezi mi milost, da bom stanoviten v skazovanji tako zveličavnih čednost, dokler me Bog ne prestavi z nestalnega teka tega življenja v svoje kraljestvo. Amen. Očenaš itd.

5. Za pomoč v boleznih.

O izvoljena Kristusova služabnica, sv. Barbara! tvoje smertne rane je bil Jezus v ječi ozdravil z dotikom svojih rok. Prosi za-me, da ravno ta moj Zveličar Jezus tudi mene milostno obiše v mojih boleznih in ozdravi vse moje rane na duši in na telesu. Amen. Očenaš itd.

6. Za moč v britkostih.

O junakinja katoliške Cerkve, sv. Barbara! ti si z moško serčnostjo

iz ljubezni do Kristusa premagala vse zaničevanja, bolečine in muke. Prosi za-me, da bom tudi jest vse reve sedanjega življenja vedno z mirnim srcem sprejemal, in poterpežljivo prenašal. Amen. Očenaš itd.

7. Za prejetje sv. zakramentov na zadnjo uro.

O posebno tolažilo umirajočih, sv. Barbara! tebi je pred drugimi svetniki od Boga dodeljena ta milost, da ubogim umirajočim pomagaš. Prosi za-me, da se vrednega storim še le potlej iz življenja ločiti se, kadar bom z vsemi sv. zakramenti za umirajoče vredno oskerbljen. Amen. Očenaš itd.

Litanije

vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,	} usmili se nas!
Sin vsega sveta rešnji Bog,	
Sveti Duh, resnični Bog,	
Sveta Trojica, en sami Bog,	

Sveta Marija,

Sveta Mati Božja,

Sveta devic Devica,	} za nas Boga prosi!
Sveti Mihael,	
Sveti Gabriel,	
Sveti Rafael,	

Sveti Rafael,

Vsi sveti angelji in verh-
angelji,

Vse svete verste zveli- čanih duhov,	} za nas Boga prosite!
Sveti Janez Kerstnik,	

Sveti Jožef,	} za nas Boga prosi!
Vsi sveti očaki in preroki,	

Boga prosite!

Sveti Peter,
 Sveti Pavel,
 Sveti Andrej,
 Sveti Jakob,
 Sveti Janez,
 Sveti Tomaž,
 Sveti Jakob,
 Sveti Filip,
 Sveti Jernej,
 Sveti Matevž,
 Sveti Simon,
 Sveti Tadej,
 Sveti Matija,
 Sveti Barnaba,
 Sveti Lukež,
 Sveti Marka,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

Sveta Fabijan in Sebastijan,
 Sveta Janez in Pavel,
 Sveta Kozma in Damijan,
 Sveta Gervazij in Protazij,

za nas
 Boga
 prosita!

Vsi sveti marterniki, za nas Boga prosite!

Sveti Silvester, za nas Boga prosi!

Sveti Gregor,
 Sveti Ambrož,
 Sveti Avguštin,
 Sveti Hieronim,
 Sveti Martin,
 Sveti Nikolavž,

} za nas Boga
 prosi!

Vsi sveti škofje in spoznovavci, za
 nas Boga prosite!

Vsi sveti učenički, za nas Boga prosite!

Sveti Anton,
 Sveti Benedikt,
 Sveti Bernard,
 Sveti Dominik,
 Sveti Frančišk,

} za nas Boga prosi!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas
 Boga prosite!

Vsi sveti menihi in pušavniki, za
 nas Boga prosite!

Sveta Marija Magdalena,

Sveta Agata,

Sveta Lucija,

Sveta Neža,

Sveta Cecilija,

Sveta Katarina,

Sveta Anastazija,

} za nas Boga
 prosi!

Vse svete device in vdove, za nas
 Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas
 Boga prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o
Gospod!

Bodi nam milostljiv; usliši nas, o
Gospod!

Vsega hudega,
Svoje jeze,
Nagle in neprevidene smerti,
Skušnjav hudičevih,
Jeze, sovraštva in vse hude volje,
Duha nečistosti,
Treska in hudega vremena,
Šibe potresa,
Kuge, lakote in vojske,
Večne smerti,
Zavoljo skrivnosti svojega svetega
včlovečenja,
Zavoljo svojega prihoda,
Zavoljo svojega rojstva,
Zavoljo svojega kersta in svetega
posta,
Zavoljo svojega križa in terpljenja,
Zavoljo svoje smerti in svojega
pokopa,
Zavoljo svojega svetega vstajenja,
Zavoljo svojega čudovitega vne-
bohoda,
Zavoljo prihoda Tolažnika svetega
Duha,
V dan sodbe,

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nan odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pripelješ,
 Da svojo sveto cerkev vladaš in
 ohraniš,
 Da pastirja apostolskega in vse
 cerkvene stanove v svoji sveti
 veri ohraniš,
 Da sovražnike svete cerkve po-
 nižaš,
 Da keršanskim kraljem in ob-
 lastnikom mir in pravo eno-
 voljnost daruješ,
 Da vsemu keršanskemu ljudstvu
 mir in edinost daš,
 Da nas vse v svoji sveti službi
 poterdiš in obderžiš,
 Da naše misli k nebeškim željam
 povzdigneš,
 Da vsim našim dobrotnikom večne
 dari dodeliš,
 Da duše naše in naših bratov,
 bližnjih in dobrotnikov več-
 nega pogubljenja rešiš,
 Da sad zemlji daš in ohraniš,
 Da vsim vernim dušam večni po-
 koj dodeliš,
 Da nas uslišiš,
 Sin Božji!

prosimo te, usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Očenaš . . . i. t. d.

V. In nas ne vpelji v skušnjava.

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Molitve po Litanijah

v dan sv. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otet;

Gospod! teci mi pomagat.

Omoteni in osramoteni naj bodo, kateri
mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj, in sram jih bodi, kateri
mi hočejo hudo.

Obernejo naj se zdajci osramoteni,
kateri pravijo: haha! haha!

Vsi pa, kateri tebe išejo, naj se veselé in radujejo.

Vedno naj rekó: Hvaljen bodi Bog! kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jest pa sem revež in siromak, o Bog hiti k meni.

Moj pomočnik in moj odrešenik, Bog! nikar se ne mudi.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim služabnikom,

O. Ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! močen turn,

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas,

O. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehah.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osreči ga na zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostivo za voljo svojega imena večno življenje vsim, kateri nam kaj dobrega storé.

V. Molimo za verne mertve.

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetaša.

O. In vari jih iz Siona.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride!

M o l i m o .

O Bog! ki ti je lastno, usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov ketina veže, milost tvoje dobrote odveže. Usliši, te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo s svojim odpušenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, ter nas od vsih grehov odveži, in od šib, ktere za-nje zaslužimo, reši.

Bog, ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na

prošnje k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika I., našega papeža, in vodi ga po potu večnega zveličanja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! od ktereга prihajajo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! vžgi naše serca z ognjem svojega svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili, in z očišnim srcem dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, da milostljivo odpušenje, ktereга so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim Duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe

začno, in iz tebe začete tudi v tebi končajo.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mrtve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, naj vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Bog, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v miru.

O. Amen.

M o l i t v e

po litanijah pri popoldanji službi Božji ob nedeljah in praznikih, kateri niso Matere Božje.

K svetemu Rešnjemu telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil,
O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudenem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil; daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsegamogočni, večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte,

vojsko, kugo, lakoto, dragino in žalostne revne čase.

Vsegamogočni večni Bog! usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vôdi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vsih vernikov! glej milostljivo na svojega služabnika, našega škofa I., ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, prosimo, da tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I. spoznati in častiti tvojo moč, s ktero se sovražnik premaga, da, ker je po tvoji volji cesar postal, bode tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvitli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji božji časti, k našemu zveličanju, in k miru in sreči vsega keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatle in

neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsegamogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš: pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenju, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Preoberni naša serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenju in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj uživati, in tamkej z vsimi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselju in zveličanju hvalili in molili.

To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Očenaš Češenasimarija (petkrat.)

Sveti križev pot

svetega očeta

Leonarda Porto-Mavriškega.

Opombe zastran opravljanja križevega pota. *)

1. *Bistvena reč je v tej pobožnosti, da si pred križem in podobami, ki so bile v ta namen blagoslovljene, in premišljuješ nekoliko terpljenje Jezusa Kristusa. Zadoosti je obrniti se proti podobam, ako se ne more prostor spremeniti.*
2. *Zamoreš tudi premišljevat eno samo okolišino terpljenja, postavim, britkosti Zveličarja na Oljski gori, njegove bolečine na križu itd.*
3. *Vender pa, če te ne mika posebno pri eni resnici ostati, je bolje, da vse premišljuješ.*
4. *Za odpustke ni ravno potrebno, da bi molitve z besedami molil, ktere se po bukvah najdejo, ki so iz navade in pobožnosti vpeljane; vender pa*

*) Le Chemin de la Croix; Einsiedeln, New-York itd.

so koristne, zljajšajo molitev križevega pota in nas zagotovijo sadú. Dobro je se jih posluževati.

5. Smé se molitev križevega pota pretergati, samo da se tisti dan doverši.
6. Z obiskovanjem križevega pota se dobijo vsi tisti popolnoma odpustki, ki so sklenjeni z obiskovanjem križevega pota v Jeruzalemu.
7. Odpustki se zamorejo zadobiti večkrat na dan, ako se večkrat križev pot moli.
8. Dobro je, da obiskovavec križevega pota ohrani en odpustek za-se, druge daruje dušam v vicah.
9. Ako se za duše v vicah obernejo odpustki, jih jim zamore obiskavec zadobiti, ako bi imel tudi nesrečo, da je v smertnem grehu; ne pa za-se v takem stanu. Dobro je pred obiskanjem križevega pota obuditi popolnoma skesanje, da bi se mogel obilniše odpustkov vdeležiti.

Darovanje sv. križevega pota.

U moj dobrotljivi Jezus! ljubim te čez vse, ker si večna dobrota in neskončna milost. Žal mi je iz vsega

serca, da sem kdej tebe, o naj veči dobrota! razžalil. Darujem ta sveti križev pot tebi v čast, v spomin tistega težavnega pota, po katerem si zavoljo mene ubozega grešnika hodil. Vsin odpustkov se želim vdeležiti, kateri so za sveti križev pot podeljeni; torej tudi želim tako vse opraviti, kar in kakor je v zadobljenje odpustkov storiti potreba. Prosim te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, da bi s svetim križevim potom v tem življenji tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje mogel zaslužiti. Amen.

(Zdaj daruj Bogu odpustke za tiste, za katere mu jih darovati želiš, da bi jim v prid bili.

Pri nekterih postajah se zadobé popolnoma odpustki; ker pa nobeden ne more zase več kot en popolnoma odpustek zadobiti, torej prvi popolnoma odpustek sebi v prid oberni, druge pa za duše v vicah Bogu daruj; ali za dušo ranjcega očeta ali ranjce matere, brata, sestre, prijatla ali ktereга družega.)

Oh, pridite stvari!

Kaj, glejte, se godi!

On, ki nas vse živi,

Strašno za nas terpi.

1. Postaja.

Jezusa v smert obsodijo.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je krivično sodbo brez vsega ugovaranja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ktere so sodbo podpisale. Hudobnost tvojega jezika, s katerim si se večkrat zoper Boga in bližnjega pregrešil, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa v smert obsodil. Oberni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako nezmerna je tvoja ljubezen proti meni, ubogemu grešniku! Boš li tedaj za nevredno, hudobno stvar ječo, verige, tepenje terpel? in v tako grozovito smert obsojen? Oh! to je zadosti, da mi rani moje serce, da objokujem vse pregrehe, ktere sem s svojim jezikom storil. Tedaj jih obžalujem in kličem k tebi: O Jezus! usmiljenje; prosim te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Raztepen, zapljevan,
In kronan, zasram'van,
Pred sodbo je peljan,
Nedolžno v smert izdan.

2. Postaja.

Jezus vzame križ na rame.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešili.

Premisli, s kakšnim veseljem in radovoljnim srcem objame dobrotljivi Jezus sveti križ, in kako potrpeljivo prenaša tepenje in suvanje malopridnega ljudstva! Ti pa poln nevolje in nepotrpeljivosti bežiš pred križem, kar je le mogoče! Kaj ne veš, da se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, zdihni in reci:

Ne tebi, o Jezus! ampak meni se spodobi križ. O težki križ! ki so ti ga moji grehi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi gnado in moč, da bom objel vse križe, ktere sem s svojimi grehi zaslužil. Stori, da bom voljno objel svoj križ, in se tako ločil od sveta; daj mi tako ljubezen do križa, da bom vselej s tvojo služabnico, sv. Terezijo, vošil in želel: Terpeti ali umreti; umreti ali terpeti.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Glej, križ mu naložé
Na ranjene ramé;
Oh, Jagnje Božje gré,
In nese vsih dolgé!

3. Postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus zavoljo tolikanj prelite kervi ves oslavljen prvič na zemljo pade. Oh! kako ga s pestmi bijejo, z nogami taptajo in sujejo! Vender ni pri-
toževanja ali nevolje iz njegovih ust slišati. Ti pa tarnaš in tožiš, če le majhen križ občutiš, ali zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži svojo nepoterpežljivost, svoj napuh, in svojo nečimernost. Zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej me preubozega grešnika pred tvojimi nogami. Oh, kolikrat in v kako velike pregrehe sem padel! Kolikokrat sem se v globočine pregreh pogreznil! O Jezus! stegni in podaj mi svoje roke! Pomoči, o Jezus! pomoči pri tebi išem, da bi ves čas svojega življenja nikoli nikoli smertnega greha ne storil, in bi tako v svoji zadnji uri zveličanja upati zamogel!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Opešal je v močéh,
Podre ga križ, naš greh;
Vtopljen v sveta dolgéh
Leži potert na tleh.

4. Postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo serce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijno serce, ko sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „Kaj ti je storil moj Sin“ ti kliče Marija. „Kaj hudega ti je storila moja Mati?“ te vpraša Jezus. Oh! zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva toliko žalost in britkost terpiva. O grešnik! kaj praviš na to? Reci tedaj in zdihni v svojem serci:

O Božji Sin Marije! o presveta
 Mati mojega ljubeznjivega Jezusa! ves
 raztert in ponižan klečim pri vajnih
 nogah. Jaz sem tisti izdajavec, s
 svojimi grehi sem brusil meč, kateri
 je vajno serce ranil. Oh! iz serca
 mi je žal. Prosim vaji, odpustita
 mi! Milost, o Jezus! milost, o Marija!
 Po svoji veliki milosti mi dopustita,
 da nikdar več ne bom grešil, temuč
 da bom vajno grenko terpljenje in
 žalost noč in dan premišljeval in ob-
 jokoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
 se nas!

Oh, žalosten spomin!
 Ker sreča Mater Sin,
 Nji gre meč bolečin
 Do serca globočin.

5. Postaja.

Simon Cirenejski pomaga Jezusu križ nositi.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, kateri si nečimernosti sveta in sladnostim svojih počutkov ves vdan, ki svojih križev ne nosiš radovoljno, ampak le, ker se jih braniti ne moreš, z veliko nevoljo. Oh! zbudi si že enkrat serce, in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, ktere ti bo poslal tvoj ljubeznjivi Oče. Trdno skleni, ne samo vse zopernosti s poterpežljivostjo prenašati, am-
Čast Bogú.

pak tudi svojemu Bogu zanje hvalnega se skazovati. Prosi ga takole:

O ljubeznjivi Jezus! hvalim te za toliko priložnost, ktero mi daješ, da bi za-te terpeti in za-se kaj zaslužiti mogel. Oh, moj Bog! daj mi, da bom vse, kar se mi bo v tem življenji težkega prigodilo, s potrpežljivim srcem prinašal, in potem večnega veselja se vdeležil. Stori, o Jezus! da bom kaj s teboj jokal in terpel, potem s teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Omagal Jezus je
Od teže križeve;
O Simon, prosim te,
Ne brani križa se!

6. Postaja.

Veronika podá Jezusu svoj obraz.

V Molimo te, o Kriste, za te hvalimo.
O Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in preudari v tem pertu
sveto obličje Zveličarje o! Ljubi Je-
zusa! in po tej ljubezni si njegov
obraz v serce vtisni. O kako srečen
boš, ako boš živel z Jezusovim ob-
razom v svojem sercu, in ž njim v
večnost šel. Da bi tedaj to gnado
zadobil, prosi svojega Boga in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te,
vtisni v moje serce sveti obraz svo-
jega obličja, da bom brez nehanja

na-te mislil, noč in dan tvoje grenko
terpljenje premišljeval in svoje grehe
objokoval. O Jezus! s kruhom tvo-
jega terpljenja hočem nasitovati svojo
dušo, in moje oči bodo vselej solze
točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

S pertom Veronika
Obriše Jezusa,
Spomin zato ji dá
Terpljenja britkega.

7. Postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in tvoj Gospod, zopet na zemlji leži, ves oslabiljen od velike bolečine, utrujen in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da je tvoja prevzetnost Jezusa poterla, in ga na zemljo vergla, ker je prenesti ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuhjen. Spokori se in skleni ponižnejši biti. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus ! akoravno vidim, da na zemlji pod težo križa ležiš, vender te molim in častim, kakor svojega mogočnega, večnega Boga. Prosim te, poteri moj napuh ; vzemi iz mojega serca vso ošabnost, da bom spoznal svojo nečimernost, da bom vse zasramovanja prejemal s tolikanj tebi ljubo ponižnostjo, da bom potem tudi s teboj povikšan v nebeškem kraljestvu.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod ! usmili se nas !

Slabosti ves prevzet
Pod križem pade spet ;
O jenjaj, grešni svet !
Ponavljat' greh preklet'

8. Postaja.

Jezus tolaži jeruzalemske žene.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli v svojem sercu, kolikanj ti je vender treba jokati in žalovati. Perviĉ, ker tvoj ljubeznjivi Jezus toliko zavoljo tebe terpi; drugiĉ, sam nad seboj, ker si tako nehvaležen in ga ne nehaš žaliti. Kako moreš, premišljevaje njegove grozovite boleĉine, še terdovraten ostati! Poglej, kako milostljivega se Jezus revnim jeruzalemskim ženam skazuje! Zaupaj tedaj vanj in zdihni s srcem:

O ljubeznjivi Jezus! Oh! kako je to, da se moje serce ne raztopí v solzah velike žalosti? Solze, oh Jezus! prosim, solze prave pokore in serčnega obžalovanja mi daj, da bom z objokanimi očmi in skesanim sercem zadobil tisto milost, ktero si ubogim ženam skazal. Oh, Jezus! ne obračaj od mene svojih milostljivih oči. Poglej me ubozega grešnika, da bom tudi jaz ves potolažen na zadnjo uro te viditi mogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Usmiljene žené!

Ne jokajte za mé!

Točite za se lé

Spokornih serec solzé!

9. Postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh! s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli: Jezusa, krotko, nedolžno ovčico, Judje, neverniki kakor stekli volkovi tepó, sujejo, sem ter tje po terdih kamnih vlačijo! O nesrečni greh, ki samega Sinú Božjega tako grozovito terpinčiš! O grešnik! ni morebiti tvoj ves poterti in kervavi včlovečeni Bog vreden tvojih solz? Oh, reci tedaj ves objokan:

O vsegamogočni Bog! ki nebo in zemljo z enim perstom deržiš, kdo te je tako neusmiljeno vergel? Oh! nobeden drugi ne, kakor moja pregreha, v katero sem tolikrat zopet padel. Moja hudoba ni jenjala grešiti, in zato se je množilo tvoje terpljenje. Toda poglej, o Jezus! pred teboj zdaj klečim s skesanim srcem, in terdno sklenem, svoji hudobiji konec storiti. Z objokanimi očmi ti terdno in zvesto obljubim: Nikdar več nočem grešiti; o Bog! nikdar več, nikdar več ne.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Oh, Jezus omedli,
Pod križem spet leži;
Naj vender se zbudi,
Kdor še v pregrehah spi.

10. Postaja.

Jezusa slečejo in mu želča piti dajo.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, o duša! kako Jezusu, ki je po svojem životu ves ranjen in stopen, še grenkega želča piti dajo. Poglej, kako on tvojo nesramožljivost, nespodobno obnašanje in nečimernost v obleki s svojo nagoto plačuje, z želčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez milovanja pogledati? Oh, verzi se k nogam svojemu Jezusu in reci:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med teboj in med menoj! Ti si ves ranjen, poln grenkosti, in ves s kervjo oblit; jaz pa ves nečimern, poln sladnosti in veselja, ali saj tak želim biti. Oh! jaz nisem na pravem potu. O Jezus! pelji me ti na pravo stezo. Stori, da mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke in zoperne, da bom namesto njih želel tvoje terpljenje občutiti, in da tako vreden postanem s teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Ko pride na goró,
Ga slečejo gerdó,
Pijačo mu dajo,
Ostudno in grenko.

11. Postaja.

Jezusa na križ pribijajo.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, katero je občutil dobrotljivi Jezus, kadar so mu rabeljni ude, kite in žile z žebli prebodli. O, kako je to, da tvoje serce kar žalosti ne počí, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno moré tvojega Zveličarja? Saj zdaj toči solzé, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje serce strah

in ljubezen do tebe! In, ker so moji grehi tisti žebli, ki so tebe na križ pribili, stori s svojo gnado, da bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ nabiti in tamkaj umorjeni, da bom v življenji in ob smerti s teboj križan, tudi s teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Na križ ga položé,
Razpnó roke, nogé,
Žebli mu zdaj nové
Še rane naredé.

12. Postaja.

Jezus umerje na križi.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri tukaj oči in premišluj svojega na križ pribitega Jezusa. Poglej vse blede obličje Božje. Poslušaj, kako prosi odpušenja tistim, kateri ga križajo in žalijo. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo, svojo Mater izroči Janezu, svojo dušo priporoči nebeškemu Očetu; poslednjič pa umerje z nagnjeno glavó. Tedaj je moj Jezus umerl! Res umerl je na križi in zavoljo mene. O duša moja! kaj boš zdaj počela? Oh, ne hodi proč, ako ne s ponižnim in skesanim srcem. Objemi križ in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! vem in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene gnade nisem vreden, ker sem tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kadar te slišim tudi za tiste prositi, kateri so te križali. Kaj hočem tedaj za-te storiti, ko si ti toliko za-me storil? Poglej, o Jezus! pripravljen sem in voljan, vsim odpustiti, kateri so me kdaj razžalili. Res, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsim, iz serca jih objamem, in jim želim vse dobro. In tako tudi upam ob svoji smertni uri slišati vsele besede tvoje: „Še danes boš z menoj v raji.“

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Na križi tam visí,
Oh, sveta teče Kri!
Za grehe vsih ljudi
Zveličar smert stori.

13. Postaja.

Jezusa s križa snamejo in ga Marii v naročje polože!

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako oster je bil meč, ki je prebodel serce žalostne Matere, ko je svojega mertvega Sina v naročje vzela. Vidila ga je vsega ranjenega in kervavega. O kakšno žalost in bolečino je ona takrat v svojem sercu čutila! Kteri meč pa je bil tako oster, ki je prebodel njeno serce! Oh, greh je bil, kteri je Jezusu življenje vzel in Marijno serce tako močno ranil. Objokuj tedaj ta grozoviti greh.

Čast Bogú.

Skleni svoje solze s solzami svoje žalostne Matere, in zdihni k nji tako:

O Kraljica vsih mučenikov! kdaj bom vreden, da bi prav zapopadel tvojo žalost in bolečino? Kdaj bom zadobil gnado, tvojo žalost v svojem sercu nositi in s teboj terpeti? O vélika Gospa! sprosi mi, da bom noč in dan žaloval nad svojimi grehi, kateri so tebi tako žalost napravili, da bom ves skesan in spokorjen v zaupanji in ljubezni do tebe umerl, in po smerti s teboj večno živel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Marija! k teb' hitim,
Tvoj'ga Sinú častim;
Z vama, dokler živim,
Rad jokam in terpim.

14. Postaja.

Jezusa v grob polože.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, zdiho-
vanje in jokanje Magdalene, Janeza
in družih pobožnih duš, ko jim je bil
Jezus odvzet in v grob položen. Zlasti
pa si v serce vtisni težavo in grenko
žalost Marije, njegove Matere, ko je
iz svojega naročja ljubeznjivega Sina
dala. Premišljeva je njeno tedanjo ža-
lost in njeno terpljenje se moraš res

sramovati, da si pri obiskovanju tega križevega pota tako malo milovanja občutil. Oh, zbudi svoje serce saj zdaj pri zadnji postaji. Kušni s častjo kamen svetega groba; položi v duhu vanj serce, in reci svojemu mertve-mu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si po takem kervavem potu šel iz ljubezni do mene, častim te v grob položenega in te molim. Oh, v svojem sercu te serčno želim zapertega imeti, da bi, s teboj sklenjen, po tem križevem potu k novemu življenju vstal, in se v tvoji gnadi iz tega sveta ločiti mogel! Po zasluženji tvojega terpljenja, katero sem premišljeval, mi dodeli, da bo na zadnjo uro tvoje sv. Rešnje Telo moja popotnica, da bodo moje zadnje besede: Jezus! Marija! Jožef! in da svoje zadnje zdihtovanje sklenem s tistim zdihtovanjem, s katerim si ti na svetem križi svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s

teboj in zavoljo tebe umreti, in potlej
s teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

Za naš greh mertvega
Molimo Jezusa,
In položimo ga
V grob svojega serca!

M o l i t e v.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti
ljubezni, s katero si svojega Sina Je-
zusa Kristusa zavoljo mene na svet
poslal, in s katero je on po svojem
britkem terpljenji in grenki smerti
mene odrešil, ti darujem ta sveti
križev pot, kterega sem s tvojo gnado
opravil. Vzemi to pobožno opravilo
k povikšanju svoje časti, v zahvalo
za vse, meni in drugim podeljene
gnade, za odpušenje grehov vsega
sveta, za pomoč revnim dušam v vi-

cah; zlasti pa, za ktere sem v začetku prosil. O milostljivi nebeški Oče! poglej na obličje Kristusa, svojega Sina, usliši glas njegove svete Kervi, in bodi milostljiv meni ubogemu grešniku. Amen.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus, in njegova žalostna Mati Marija!

O Jezus! hvala zdej
Ti bodi in vselej;
Po svoji smerti daj!
Te ljubit' vekomaj!

Premišljevanje o grehu.

(Primeri: Preces Sodalit Mariani, Vienn. 1728.)

A. Koliko hudo je greh, kar zadeva grešnika samega.

1. Poželenje je kratko.

Globoko v spomin si vtisni zlate besede veljavnega moža: Le trenutek je veselje, večno je terpljenje. *) Pomisli tedaj, kaj je kratko, kaj je trenutek, in kaj je večno? Trenutek je tako kratek, da se začetka že konec derži in da se oboje strinja. Veselje je tako kratko in nestanovitno, da veliko poprej mine kakor bi si kdo mislil; ravno tako je kakor blisk, ki je ob enem začetek in konec. Veselje hitro mine, nikoli se ne postara. Vse drugač pa je s kaznimi, ki si jih človek z grešnim veseljem zasluži, in ki terpe vse čase, ki so večne, kakor je sam Bog večen. O trenutek! o večnost! O napčna volitev ljudi, kateri trenutek več cenijo kakor pa večnost! **)

*) Momentum est quod delectat, aeternum quod cruciat.

**) Aeternitati perbreuem anteferunt moram.

2. Poželenje je ostudno.

Pa kaj, ali ni vse poželenje blato, ki bi imelo še bolj strašiti, ker je gnjusno, kakor pa ker je kratko? Vedi, da si takorekoč izmed ljudi med živino šel, odkar si jel dihtéti po ostudnem gnanji kakor mezeg in konj! Pa še toliko ostudniši mem živali si, ker živali so brez pameti, ti pa si pri pameti; one so poželjive po natornem nagonu, ti pa s prosto voljo. O sramota pregrehe, ktere si nihče pred človeškimi očmi storiti, nihče pa je pred Božjimi očmi ne more skriti! *) O objokovanja vredna pregreha, ktere se še nikoli noben človek ni vdeležil, kakor le v svojo lastno sramoto in škodo!

3. Poželenje je grenko.

Le trenutek je poželjivo veselje, sem rekel; pa sem se zmotil. Več ima tudi tisti trenutek kisa, kakor pa medú. Precej ko grešno veselje nastaja, že boš slišal, da te vest svari. O revež! kam dirjaš? Kje je sramož-

*) O rem pudendam! quam oculis nemo humanis audeat committere, nemo divinis posset subtrahere.

ljivost? kje je tvoj Bog? Tukaj — prav tukaj pričo tebe je. Ne boš mu ušel; on te vidi, on se bo maševal. Ko pa poželenje pojenjuje, ti bo vest govorila: Nesrečni! dopustil si, — privolil si! Tu ti je tista betva nasladnosti, ktere si s takim dihtenjem iskal. Rečem pa nasladnost le na videz in ne za resnico, zakaj že v njenem iskanji tiči naslednja britkost, njen bridki prebridki sad. Spoznaj tedaj: ne le samo v koncu poželenja, ampak tudi že v njegovem začetku je žalost. *)

4. Poželenje ti prijaznost Božjo vzame.

Do poživinjenja, sem rekel, je poželjivost nesrečnega popolnoma potlačila. Pa, o da bi tukaj vendar že konec bil, in bi ga ne verglo celo v hudobnih duhov strahoviti stan! Glejte, glejte mladenči, kaj se tam terpi! Dušo vašo, kakoršne še niste vidili, zdaj pred oči postavim: oh, kako spremenjena, kako je globoko pogreznjena! Kako vsa drugačna je mem takrat,

*) Non postrema gaudii modo, sed principia quoque luctus obsedit.

ko je bila kraljevo-lep, nedolžen in naj čistejši duh, ki je tudi med angeli s svojo lepoto zmagoval. Odkar ste namreč k poželjivosti prisegli, ste se oropali prijateljstva in milosti Božje, postali ste sovražniki vsega dobrega, nasprotniki Kristusovi; nosite v telesu posvetno, umazano, s preklicanim znamenjem hudobnega duha vžgano dušo; le toliko še, da sami niste hudobe! Ali niste vidili na podobi naj različnih obrazov, Mihaelovega in Luciferjevega, kako prvi s častitljivim obrazom, visokim čelom in berhkim truplom stoji kot naj lepši mladeneč; drugemu pa švigajo ognjene oči, je umazana gnjusoba s skračenimi udi, strašna, gerda, grozovinska pošast, kateri je vzeta svetloba modrosti Božje!*) Oba sta podoba vaše duše: uni je podoba duše, ktera je v stanu predrage milosti Božje; ta podoba duše, ki je z gnjusobo greha ogerjena. Joj meni! Kaj mi pomaga to mertvo truplo okrog nositi, ako je duša mertva, ki je glava življenja?

* Monstrum horrendum, informe, ingens, cui gratiae lumen ademptum est.

5. Poželenje te stori sužnjega.

Glej zopet novo hudo iz greha. Ker se je namreč grešnik od Boga obernil, je zašel v ječo, v verige, v dolg in še celó v trinoško robstvo satana. Prečisti angel varh je popustil nečistega varovanja; ne sterpi smerdljive sape nesrečne duše, in na njegovo mesto pride kralj in gospod, pa kateri? Ne drugi, kot satan. O kakšen varh! nič družega ne misli, kot udušiti ga, če bi bilo dopušeno, ali pa mu enake misli podtikuje.

In ti v taki nevarnosti, tako blizo smerti, tako blizo ognja večnega, si ne mara še celo dobre volje? Ne pribežiš k spravnemu zakramentu? O nespamet!

6. Poželenje vést vžiga, duha terpinči, telo mori.

Kaj pa počnè grešnik v taki pušavi? Pa kaj v pušavi, v taki družbi satanov? Kaj se godí? prašam. Kolike in kako strašne podobe ga od vsih strani obdajajo! Kakošne strašila po noči! Koliko vpitje hude vesti, kako tuljenje! Zarés, tukaj je večni červ, tukaj kregulj, ki ni izmišljen, tukaj

so vse torke, tukaj brezno nad brezno. Nevpokojljiva groza znotraj peče in vse kote dušne prešinuje. Serce v zavednosti greha se vsega bojí, na vsih udih se trese, strahú medlí; ne more ne pred sabo, ne pred drugim in ne pred Bogom obstati. Vse dušne kužljivosti ga terpinčijo. Znotranja vojska, strašan boj, slepa nevihta! Tak je bil prvič nekda j Kanj, in njemu enaki so bili vsi brezbožneži. Pa kaj čem govoriti, ker včas i se v samo življenje preseli razdjanje! Truplo se zroči razuzdanosti in ono more zavolje silne mesene poželjivosti. In od tod nastajajo pregnjusne bolezni: vidi jo se v naj boljših letih mladenči podobni zre lim starcem, udje jim omahujejo, smerdijo, trohnijo. To je žalostna, pa resnična podoba.

7. Poželenje osramoti grešnika in dobrim delom zasluženje vzame.

Tem dušnim in telesnim kaznim sledijo še druge po navadi tega sveta, kakor to, da še nikoli nobeden nepoštenega človeka ni resnično ljubil, kadar ga je za nepoštenega spoznal, še veliko manj pa ga časti vrednega cenil. Ali to je še malo. Prevdari

z menoj, koliko dobrót sam sebe oropa. Ko je bil pri Bogu v milosti (gnadi), štet med otroke Božje, je bil deležen vsih dobrót, ki so prihranjene njim, ki se Boga boje. Vsega, kar se dobrega stori po celem keršanskem svetu, je bil deležen, kakor molitev, prošinj, obljub, zatajevanj, bodi si v samostanih, bodi si po hišah Božjih; vsega tega, pravim, je bil deležen in bilo je njemu prišteto namesto zasluženja. Zdaj pa je tujec, zunaj svojega domovja, begun spred obličja Božjega, in spred vsega keršanstva. On je kakor gnjil ud odrezan, in ne iz svojih ne iz tujih dobrih del ne dobiva nobene gnade in nobenega upanja. O nevarni stan, kteremu ne pomaga več živež!

8. Poželenje pamet oslabi in grešnika terdovratnega stori.

Poslednjič h kupu vsega hudega (in to je naj hujši) pride tako terdovratna in v pregrehah zaterjena volja, da je ne gane noben pekel, nobeno žuganje. Vso zagrešeno dušo obdá potem strahovita temota, in za njo nastopi nekaka grozovita oterpnjenost do vsega. Serce postane terdo in za-

perto, in nobene nebeške pušice ga ne presunijo. Vse zasmehuje, za vse neobčutljiv postane: na eni strani se milosti zmanjšujejo, na drugi pa se vterjujejo pregrehe, kužljivosti in dušni sovražniki. Obdelano je. Hudo do tega privre, da skorej ne more hujši biti in ne boljši postati. Kolika nesreča!

Tu imaš tedaj osem premišljevanj, zbranih v tvojo prid, ki jih še enkrat takole povzemi: 1. Poželjivo veselje je kapljica, manjši kot trenutek. 2. Namešano je z mnogim žolcem. 3. Pri-dobiva se z naj večji dušno in telesno sramoto. 4. Z njim se terpi škoda na naj imenitniših dušnih in telesnih dobrotah, na časti in poštenji, na nedolžnosti, na čistosti, na Božji in tudi dostikrat na človeški milosti ali pri-jaznosti, ki je pa le senca Božje mi-losti. 5. Zgubi se varstvo dobrih duhov, in na njih mesto nastopijo naj sovražljivši torke, ktere te vjedajo, ker si njih nevredni suženj. 6. Vedni viharji hude vesti neprenehoma bučijo; celo telesna lepota se zamori, vesela moč pojéma. 7. Verh tega poželenje vzame dedišino in vdeleževanje vsih duhovnih dobrót, tako da poželjivcu molitve in priprošnje družih nič k zaslu-

ženju ne pomagajo. 8. Poslednjič duša v pregrehah okamni in je kakor žrtev — odmenjena v večni ogenj, ki čaka naj poslednjiši pogube. In vse to za voljo enega nasladnega trenutka. Pomisli sin; pomisli, ti še enkrat rečem.

B. Koliko hudo je greh, ker Boga razžali.

1. Nevrednost greha.

Zdi se mi, da sem že veliko govoril; pa nič še ni proti temu, kar sledi. Vsak smertni madež je pregreha zoper veličanstvo Božje. Na to toraj svoje oči obrni. Najprej iz cele duše pomisli, na kaj je vstavljeno, in kam sega to Veličanstvo? Kako je neskončno, kako na vse strani neobsegljivo? koliko ima v sebi oblast, koliko moč, koliko vednost in koliko krepost? Potem pa takole seboj prevdarjaj: Po vrednosti Veličanstva, ki se razžali, raste tudi hudobija; in kolikor je Veličanstvo častitljivši, toliko je hudobija strašnejši. Manj hudo je, milost priprostega človeka zavreči, kakor pa imenitnega

moža; in zopet manj hudo zoper imenitnega, kakor zoper poglavarja. Zoper kralje pa je vsaka krivica silno huda. Kaj pa tedaj, če se kdo nad Kraljem vsih kraljev pregreši? Kaj bo, če se prerevni človek to prederzne? Kakšen prepad je med umerljivim in Večnim; med človekom in Bogom, — kdo zamore mislé to zapopasti? Tako zlo je velika pregreha in tako grozovita, da ko bi najhujši pogin žugal angeljem, ljudem, nebesom in zemlji, bi se mógel poprej konec vesoljnega sveta želeti, kakor pa da bi se Bog z naj manjšim grehom razžalil. Kaj bomo tedaj rekli od tolikih in tolikošnih strašnih in nepopisljivih pregréh, ki jih tako lahko storimo? Ali meniš, da je duh zmožen tako divjanje zapopasti?

2. Nesramnost greha.

Zdaj pa to prevdari, da ne le, da se toliki Bog razžali, temuč se tudi z grehom prav pričujoč zaničuje. Dobro vemo, da v njem živimo, se gibljemo in smo; vemo, da njegovo oko vse prešinuje, in da ni daleč od vsacega iz med nas; pri vsem tem pa se prederznemo in skorej zasramovaje

rečemo: Čeravno si nazoč pri mojem početji, vse veš, z očmi vse pregledaš: vendar bom tebi v obličji hudo storil, nič mi ni mar, da te žalim, da te to naj hujši terpinči. Ali je tebi prav ali neprav, ali je greh ali ne greh, jaz bom storil in doveršil! O nesramna prederznost prenapihnjenega serca! Tako nasprotuješ Bogu, ti červ! ti prah! ti nič!

3. Nehvaležnost pregrešne duše.

Strašno je, kar sem rekel, še veliko strašnejši pa postane zavoljo neskončne ljubezni, s katero nas je Bog ljubil. Koga sovražimo? Ali ne naj boljšega Očeta, od kterega prejemamo živež, obleko in življenje? Pogledj sam na-se: od glave do pete si dar Božji. Kolikor je tvojih lás na glavi, toliko njegovih skerbi za-te; kolikor trenutkov šteješ, toliko dobrot dobivaš. Dal ti je življenje že toliko let, dá ti ga tolikrat, kolikorkrat zasopeš. Glej, zdaj ko to bereš, celo kadar grešiš (o prečudna reč!), tebe ohrani, brani, varuje, na rokah nosi. Kaj bi počel, ko bi te ta rednik le za migljej časa zapustil, kaj bi bilo s teboj? Ti pa mu dobrote vživaje gri-

zeš dajavno roko! Pa kaj grizeš?.. Raniš, tergaš, z zobmi, z rokami, z nogami suješ, njegove darove v pušice zoper njega spreminjaš! Boga z Bogom tepeš, in celo ko ga žališ, ti on naproti priteče. Kaj čem tukaj reči? Ali si nemara sovražnik? Pa ti si sin. Si odbijajoči mezeg? Pa ti si človek. Si kje kak zmešan? Pa ti si pri pameti. Zaklical bom tedaj: O sin — sovražnik! o človek — divjak! o pametni nespametnež! —

4. Greh je zaničevanje dobrote Božje.

Tožil sem slabo rabo darú, to je, tebe. Hujši je kar sledi: slaba raba dodarovavca, to je, do Boga. Prizanašljivost Očetovo v to obračaš, da sam sebi v grehu prizanašaš. Ako bi vedil, da te bo precej po storjenem grehu sterl, s strelo ubil, te v pekel pahnil, kar je v njegovi oblasti: ali bi upal greh storiti? — Tedaj zato ker je on dober, si ti hudoben? ker on prizanaša, ti divjaš? — ker te ne končá, — besniš? — odpušajočega teptaš, ki bi strahujočega spoštoval? — To namreč je tisti preveliki in prehudobni greh zoper sv. Duha, kte-

remu se Bog odrekuje dati potolažiti se — na tem in na unem svetu. Zakaj užaljeno prizanašanje in užaljena ljubezen postane serd.

5. Greh v nič dene zasluženje na križu.

Kar začnem o grehu premissljevati, se vidi, da je najhujši; pa zmiraj še kaj hujšega nastopi. Pridem do vpijoče kervi, ne Abelnove, ampak Božje, Jagnjetove. Kakšna in kako velika pregreha! Umerl je! Za koga? Za-te! Daroval se je, čez mero daroval. S kakošno hvalo mu povračaš za toliko potú, toliko ternov, toliko tepenja? Ali hočem reči, da ti to Kri po vetru izlijaš, kakor nekdaž uni, ki je kervavo roko v nebo molil in klical: „Premagal, premagal si, Galilejic?“ Razloček je. Julijan je svojo kri zoper Kristusa, mi pa Kristusovo kri zoper sami sebe zlivamo. Uni je rekel: „zmagal si“; mi pa vpijemo: „premagan si“, ki njegovo dobroto s pregrehami premagamo. Zastonj so tedaj Kristusove nade, zastonj vse trpljenje: zastonj je visel na križu: „Njegova kri prihaja čez nas.“ Sv. Pavel pa kliče grešnikom silno žalostne be-

sede: Kristus vam ne bo nič pomagal; vi nimate več Kristusa, vi ste milost (gnado) popustili.

6. Greh ponovi križanje.

Joj mi! nova rana, hujši, še bolj strahovita. Ti Kristusu v novo križ postaviš, obnoviš njegovo smert, kadar smertno grešiš. Zopet je izdan, zasramovan, zapušten, zatajen, tepen, s ternjem obdan, za Barabom postavljen, ljudstvu v zasmehovanje dan. Kaj, kje je tvoj brat? kaj si storil? Tajiš, da si ga vidil, ali da ti je v skerb zročen? ali da si ga ti tako tolovajsko umoril? Pa glej! njegova kri kliče s sv. Avguštinom: Težji je meni križ grehov, na katerem zoper svojo voljo visim, kakor uni križ, na katerega sem stopil, ko sem se tebe usmilil. In pri sv. Bernardu: Zakaj k britkostim še britkosti pridevamo! Bolj Kristusa bolijo rane naših pregréh, kakor rane njegovega života.

7. Greh Kristusa na novo izdá.

Ako bi te izdajavca Judeža, Pilata, Kajfa imenoval; bi tožil, da se ti krivica godí. Nočeš se imenovati, kar si vender biti prizadevaš! Kolikokrat

si ga že izdal za manj kot trideset srebernikov. Uni so ga izdali iz nevednosti; ti pa si izdal Kristusa, ki Boga v Kristusu dobro poznaš. Ali ni res, kjer je več milosti (gnade), tam je več hudobije, kjer je več spoznanja, tam več krivice? Judje, pravi sv. Avguštin, ki so ga križali, ko je na zemlji živel, so manj grešili, kakor pa ki ga žalijo sedečega v nebesih.

Poglej še enkrat te prevdarke. 1. Greh razžali Boga, in sicer Boga neskončnega, usmiljenega, pa tudi maševavca. 2. Žali ga pričujočega, naj boljšega Očeta. 3. Delivca vsih dobrot, brez kterega še v pregrehi ne moremo ostati. 4. Tako prederzno pa delamo, ker molči, ker precej ne udari. 5. In pa, akoravno vidimo, da je svojo kri za nas prelil, ki zastonj za nas in zoper nas kliče. 6. Ker se ne le križ v nič dene, ampak na novo postavi. 7. V tem si hujši od Judov, od Judeža, od sodnika Pilata. Ali ne bo vse to divjanja greha ustavilo? Neskončno velikega, nezmerno dobrotljivega Boga žali, tako terdovratno žali naj zaničljivši červ! In to zavoljo enega migljeja nasladnosti! O ko bi

ljudje to zapopadli, ko bi kristjani premislili! Kdo bi bil tako divjašk in tako nespameten, da bi v take neizrekljive spake sam dirjal? Sin! Kristusov nasledovavec; o da bi tebe in mene nikoli tolika temota ne zagernila! — K vsemu temu, preljubi mladeneč, ali kdor koli to bereš! bi ti imel še veliko družega od greha povedati. Postavim ti pa tukaj v tvoj lastni premislik. Prevdarjaj, kako je bil greh kaznovan v angelih, strahovan v Adamu in njegovih otrocih, kako je tepen na zemlji, pokorjen na vekomaj pripogubljenih, pa z zgubo večnega veselja v nebesih. Premišljuj nad vse, kaj je včlovečena večna Beseda terpela za greh.

Sklep.

Kaj je tedaj zdaj tvoja misel, tvoja volja? Prosim, povej mi, kako je mogoče, da bi se človek pri pameti in kakor kristjan zamogel vreči v tako žrelo vsega hudega, in pa vse to vedoma in radovoljno? Vidil si, kako je poželjivo veselje čisto kratko, prestudno, nezmerno grenko, ropar vsega dobrega: življenja, zdravja, dobrega imena, časti in poštenja, sra-

možljivosti, dušnega miru, Božje in človeške prijaznosti. Vidil si, da ti telesne moči končuje, leta življenja skrajšuje. Vidil si, kako te greh s svojo nesnago med neumno živino in celo pod živino ponižuje. Vidil si, kako te vsih čednost oropa, oropa vseh cerkvenih priprošenj, občestva svetnikov v nebesih in te stori sužnja satanovega. Vidil si strašno podobo razuzdanega in terdovratnega serca. Vidil si, kako velika je pregreha, ki Božje veličanstvo prezira, zasmehuje mogočnost, dobroto teptá, pravico psuje. Vidil si, kako grešnik obrača dobrote v pušice, prizanašljivost v zaničevanje, ljubezen v sovraštvo, kako svoje in Kristusovo življenje zapravlja, kri Božjo na novo preлива, in nov križ Kristusu teše, kako je v volji hudobniši od Iškarjota. Kaj praviš tedaj, grešnik, sam od sebe? kje si? kaj počenjaš? kam greš? — Zakaj ne kličeš: o jaz nesrečen! kako strašna je teža mojih pregréh, in vse le zavoljo enega trenutka! O moja nespamet! Vse sem zgubil, Boga zapustil, pozabil Kristusa, razžalil Odrešenika, vse dobro zapravil! Kaj bom počel, kam se obernil? —

Preljubi sin! zdihovalja, molitve, kesanja, sklepov, spovedi, popravljanja — sploh: pokore je potreba. Hiti, dokler je čas; prosim te pri vsem, kar ti je drago; pa kaj jaz? tvoje zveličanje, tvoj Kristus, tvoja večnost, karkoli je tvojega, tirja pokoro od tebe. Če ljubiš sam sebe, če ljubiš to in prihodnje življenje: delaj z vsimi močmi, da se z razžaljenim Bogom spraviš. Reci: naj pridejo skušnjave, sile, zvijače: nikoli več — vekomaj več ne bom grešil! To naj ti je v mislih, v sercu, v očéh, kadar delaš, kadar počivaš, pri igri, po dnevi in po noči — to namreč: ne grešiti, in če si grešil, v grehu ne ostati. Beži pred kačo, beži pred dušno smertjo, beži pred večnim ognjem! Poglej, vse to ti je za petami in te išče večno nesrečnega storiti. Beži, beži tedaj! beži naglo in daleč od greha!

Imenitne misli

za vsaki dan v mescu.

(Preberi vsakdanjo iskrico zjutraj in preišluj jo čez dan, zlasti v skušnjavah.)

1. dan.

Bog me je le zato vstvaril, da bi se zveličal. Daje mi tudi pomočke le k temu, da se zveličam. — Kako pa sem jih obračal? Kako živim, da bi se zveličal? Ali mi je upati, da pridem s takim življenjem v nebesa?

2. dan.

Kaj mi pomaga denar in premoženje, če dušo pogubim? Le eno samo dušo imam; ako to zgubim, je zame vse na vekomaj zgubljeno.

3. dan.

Moja duša je moja lastina; moja dolžnost je, da jo zveličam. Če pa sam na to ne mislim, kdo misli namesto mene? Ako sam svoje duše ne zavarujem, kdo bo namesto mene to storil?

4. dan.

Toliko misel imam čez dan; toliko se trudim in skerbím; skorej bi me žalost umorila; in zakaj vse to? Ko bi le pol tega, kar za svet delam, za dušo storil, o kako imenitne stopnje popolnamosti bi v kratkem dosegel; koliko tolažilo bi mi bilo to za zadnjo uro! Ino zakaj tega ne storim?

5. dan.

Le enkrat mi je umreti. Ako takrat dobro umerjem, sem za vselej dobro umerl. Ako enkrat slabo umerjem, sem zmiraj nesrečen. Zakaj ne skerbím, da bi dobro umerl?

6. dan.

Resnica je: umreti moram, in morebiti danes ali pa jutri. Ino kako bo potem s tistim blagom ali bogastvom, ki ga tako nemirno išem in tako iskreno poželim? Kaj mi bo koristilo, ko mi bo treba pot v večnost nastopiti?

7. dan.

Ko boš umerl, če si bogat, bodo sicer ljudje rekli: Ta bogatin je umerl. Pa kdo bo še na tebe mislil? Imel boš morebiti celó take dediče, ki se bodo

smejali in veselili zavoljo premoženja, ki jim ga boš zapustil. Kako pa bo s tvojo dušo? Kje se bo znajdla?

8. dan.

Ne veš, kako boš umerl. Ti utegneš umreti, da ti ne bo noben človek na pomoč prišel. Utegneš umreti ali od strele, ali od mertvuda udarjen, ali se ti kri udêre. In kako bi bilo, ko bi se to še danes, ali ta trenutek zgodilo?

9. dan.

Verjameš, da boš umerl; zakaj pa tako živiš, kakor bi ti nikoli ne bilo treba umreti? Kaj misliš dolgo živeti, ko vendar noben dan nisi brez nevarnosti? In kaj pomaga dolgo živeti, pa se ne poboljšati?

10. dan.

Ti se bojiš smerti, in ta misel te vselej ostraši. Zakaj si torej ne storiš smerti sladke in prijetne s pobožnim življenjem?

11. dan.

Pervi trenutek, ko si prišel na svet, si začel umirati, in vsako stopinjo si bližej groba. Kako je s tvojo vestjo? Ali je čista, saj brez velicega greha?

12. dan.

Kaj, ko bi ravno ta trenutek, ko to bereš, mogel stopiti pred sodnji stol Kristusov? Kdo te bo tožil? satan, ki te je skušal; angel varh, ki te je vidil; tvoja vést, ki krije toliko tvojih pregréh. Kako boš osramoten! O groza!

13. dan.

Kdo me bo sodil? Jezus Kristus, ki mi je toliko milost delil k zveličanju, in me tako preserčno ljubil, da je za me na sv. križi umerl. Kako se bom izgovarjal.

14. dan.

Sodba bo brez usmiljenja. Pravica sama bo gospodovala in sodbo govorila po zasluženji, dobrem ali slabem. Kam se bom takrat obernal? K dobrim delom, ki jih ne mara tako malo opravljam, se mi ne bo mogoče zateči. Na čednosti se morebiti ne bom mogel ozirati, ker se tako slabo zatajujem. O nesrečnega mene!

15. dan.

Kakšna sodba mi bo zaslišati? Morebiti večnega pogubljenja? In če bo temu tako, kaj bom zamogel odgovoriti? Kam bom bežal in se skril pred jezo Gospodovo?

16. dan.

Zdaj v tem življenji mi ponuja božji sodnik milost in usmiljenje. — Kaj pa potem? Takrat ne bo nobene milosti več. Kakoršnega me bo našel, tako me bo sodil. Zakaj se torej Njegovе milosti ne poprimem, zakaj se ne poboljšam? Zakaj gréh na gréh nakladam?

17. dan.

Pekel je ognjena ječa, kjer pogubljeni vekomaj goré, pa nikdar ne umerjejo; kjer zmiraj neizrečene bolečine terpé, pa nikoli pokoja ne najdejo. Zdaj se tolikanj bojím kratkega terpljenja, kako bom tam prestajal vekomaj!

18. dan.

Ako sem smertno grešil, sem pekel zaslužil, pa morebiti mi je Bog moje grehe po spovedi in pokori že odpustil? Ako spet grešim, zopet pekel zaslužim, in z eno nogo v pekel stopim. Kaj bi bilo, ko bi bil ta greh zadnji? Kaj bi bilo, ko bi me Bog v tem grehu pustil umreti? kam bi prišel?

19. dan.

Kje bi bil, ko bi me Bog ne bil pri življenji ohranil, ko sem bil v

grehu? Davno bi bil že med zaverženimi; že dolgo bi jokal, se zastonj kesal. Berž berž se hočem z Bogom spraviti in grehu za vselej se odpovedati.

20. dan.

Bog me je pri življenju ohranil, in mi daje še nekoliko časa, ne da bi v grehih naprej živel, temuč da bi pokoro delal. Zakaj tega ne storim? Ko bi bilo pogubljenim le čertert ure dovoljeno pokoro delati, kako bi se veselili! Radi bi to storili, pa ne morejo; jaz pa zamorem in vender nočem!

21. dan.

Pogubiti se je lahko, ker široka je cesta, ki pelje v pogubljenje. Težko pa je zveličati se, ker ozke so vrata v življenje, in malo jih hodi skozi tajiste: največ ljudi hodi po široki poti, ki v pekel pelje. Kako je z menoj? Ali nisem tudi jaz na tisti široki poti? —

22. dan.

Kaj se pravi pogubljen biti? — Pravi se, Boga zgubiti, in sicer na večno; goreti, in pa večno; obupovati, in zastonj, ter večno. So to mar

otročarije? Se li smejam, šalim, in sem dobre volje — v stanu smertnega greha, v toliki nevarnosti večnega pogubljenja? —

23. dan.

Oh! če bom pogubljen, kaj bom počel? Preklinjal bom uro, v kateri sem se rodil. Preklinjal čas, ki sem ga tako zanikarno zapravil, in tudi vse malopridne družine in slabe prilžnosti, ter nečimerne razveseljevanja. Ker pa vse to previdim, zakaj se ne zavarujem?

24. dan.

V peklu bi si mogel misliti: prav lahko bi se bil zveličal, pa se nisem hotel! Zdaj bi se rad zveličal, pa ne morem, vekomaj ne. Zakaj tedaj v tem življenji storim toliko hudega, kar bom tam želel, da bi ne bil nikdar storil? Zakaj si ne nabiram dobrih del, kar bom tam želel, da bi bil storil?

25. dan.

Bog ne iše od mene pretežkega, da zveličanje dosežem. Dosti je, da spolnujem njegove zapovedi, ki so z njegovo milostjo lahke, pravične in sladke. Ako tedaj tako lahko v nebesa

pridem, zakaj zapovedi Božje zaničujem?

26. dan.

Hudobni duh me draži in skuša, da bi me v pekel pripravil. Bog pa me vabi, da naj si z majhno pokoro nebesa prislužim. Mu bom li to odrekel? Bom mar bolj hudobnemu duhu služil, ki si prizadeva me večno nesrečnega storiti, kakor Bogú, ki me hoče vekomaj osrečiti?

27. dan.

Le dva kraja sta, nebesa in pekel; enega teh si moram izvoliti. In to je le na mojo voljo zastavljeno. Ako v dobrem stanoviten ostanem, bom zveličan; če pa greh delam in pokore ne storim, se bom pogubil. Kaj si bom izvolil?

28. dan.

Če Bogu služim, nebesa dobim za plačilo. Ali me ne bo to nagibalo, Bogu služiti in dobro delati? Če pa hudobnemu duhu služim, mi bo pekel v delež; ali me ne bo to strašilo od hudih dél in od službe za pekel?

29. dan.

Bog je vedno pripravljen mi nebesa dati; večno plačilo za kratko delo; vedno povračilo za kratko službo;

večno veselje za kratko terpljenje; večno za časno življenje. Torej hočem v tem življenji vse iz ljubezni do Boga storiti, kar le morem. Bog in nebesa sta vsega vredna.

30. dan.

Dva sta, ki hočeta imeti mojo dušo, namreč Kristus in satan. Kristus mi je vse dobrote skazal, in mi jih skazuje še zmiraj. Kaj pa mi je satan dobrega storil? Čisto nič ne; marveč je moji duši z veliko skušnjavami škodoval. Komu sem torej dolžan dati svojo dušo?

31. dan.

Resnica je v katoliški cerkvi, v nji je postava Kristusova, v nji pot v nebesa. Malo ljudi pa dandanašnji odkritoserčno derži s cerkvijo, in torej malo s Kristusom: oni tiše le za mesenostjo in svojim lastnim nagnjenjem. Na kateri strani sem jaz? Kaj mi bo vse drugo pomagalo na smertni postelji, če nisem zvest otrok katoliške cerkve?

Svete pesmi.

Pred svetim Rešnjim telesom.

Pred blagoslovom.

Častimo te, živi kruh angelski!
 O pravi človek skup ino Bog nebeški!
 Sveto, sveto, sveto,
 Sveto, čez vse sveto
 Jezusa rešnje teló
 V svetemu zakramentu!

Po blagoslovu.

Nikdar nas ne zapusti,
 O Jezus vse sladkosti!
 Sosebno na zadnji čas
 Bodi, Jezus, ti pri nas!
 Častito vsak čas bodi
 Presladko imé Jezus,
 Ino imé Marija!

Tantum ergo.

Pri prvem blagoslovu.

Tantum ergo sacramentum
 Veneremur cernui:
 Et antiquum documentum
 Novo cedat ritui:
 Praestet fides supplementum
 Sensuum defectui.

Pri zadnjem blagoslovu.

Genitori, genitoque
 Laus et jubilatio,
 Salus honor, virtus quoque
 Sit et benedictio:
 Procedenti ab utroque
 Compar sit laudatio.

M a š n e.

I.

Kirie.

Pred Bogom pokleknimo,
 Povzdignimo serce:
 V nebesa zdaj pošljimo
 Vse misli in želje.
 Ta dar presvete maše
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zbriše grehe naše,
 Naj var'je nas nadlog.

Mi grešniki spoznamo,
 Žalili smo Boga,
 O težko vest imamo,
 Pokoja nam ne da,
 Marija, vsi svetniki,
 Pomoči pros'mo vas;
 Smo grešniki veliki,
 O Kriste, usmil' se nas!

Glorija.

Bogu bod' čast in hvala!
 Na zemlji mir ljudem,

K' je milost Božja dala
 Rešenje vsem stvarcem.
 Bog! hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet:
 Ti slavo, čast dajemo;
 Ti sam, o Bog! si svet.

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
 V življenje srečno pot,
 Temoto razsvetljuje,
 Nas var'je grešnih zmot.
 Kristjani, poslušajmo,
 Kaj Jezus nas uči;
 Po njem se vsi ravnajmo,
 On zglede nam delí!

Darovanje.

Sprejmi Bog, Oče večni!
 Za nas prečisti dar,
 Ga grešniki nesrečni
 Damo na tvoj altar
 Za svoje hudobije,
 In celega sveta;
 Naj nam jih čisto zmije,
 Nam tvojo milost da.

V ponižnosti pošljimo
 Ta sveti dar v nebo,
 Gospod Boga prosimo,
 Da mu prijeten bo.
 Da naj mu bo češenje,
 V zahvalo ino čast,
 Nam vernim pa v življenje,
 In sveti cerkvi v rast.

Sanktus.

Svet, svet, svet Bog nebeški,
 Nezmérjena oblast!
 Nebó in rod človeški
 Ti daje hvalo, čast.
 Naj vedno hvaljen bode,
 Češen, povikševan,
 Odrešit vse narode
 Od Boga nam poslan!

Po povzdigovanji.

O angelji, hitite,
 In pridite z nebes!
 Z nam' sveti kruh molite,
 Ni več kruh, Bog je res.
 Počutkom vsim telesa
 Je Jezus tukaj skrit,
 Da prišli bi v nebesa
 Ga gledat in častit!

Zavživanje.

Moj Jezus! tebe vžiti
 Iz serca zaželim;
 Pa k teb' bojim se priti,
 Ker tolikokrat grešim.
 Očisti serce moje,
 Zedini me seboj,
 Da vselej bitje tvoje
 Bo sklenjeno z menoj.

Konec.

Svet dar smo dokončali,
 Odpeli čast Bogú;

Očetu darovali
 Njegovega Sinú.
 Mertvim in živim sprava
 Za grehe naj bo to;
 Naj nam bo vsim zastava,
 Da pridemo v nebo.

II.

Kirie.

Bog, pred tvojim veličastvom,
 Molimo iz praha te,
 S svoje milosti bogastvom
 Se ozri v nas grešnike.
 Dar ta naš ti naj dopade,
 Jagnje je brez madeža:
 Jezus, vir nebeške gnade,
 Ki odjemlje greh svetá.

Glorija.

Čast Bogu na visokosti!
 Sveto je njegovo imé;
 Po stvarjenja širokosti
 Naj ga vse stvari časté,
 Bodi hvaljen! bodi moljen!
 Večni, trojedini Bog!
 V tvojo večno čast odvoljen,
 Naj ti služi zemlje krog.

Evangelij.

Evangelij je resnica,
 Varuje nas grešnih zmot,

Nam je luč, nam je vodnica
 Skoz življenja temno pot.
 Nauk večnega življenja
 Ti, o Jezus! sam imaš;
 Luč modrosti, razsvetljenja,
 Učenik, nam vernim daš.

Darovanje.

Večni Oče vse dobrote!
 Milo glej na ta altar,
 Za brezkončne grehov zmote,
 Ti damò prijeten dar.
 Svet'ga kruha ino vina
 Dar ponižno darovan,
 To je blagor tvoj'ga Sina
 Za žive in mertve dan.

Sanktus.

Z angelji na glas pojemo
 Sveto pesem, o Gospod!
 Vse češenje ti dajemo:
 Svet, svet, svet, Bog Sabaot!
 Da za tvojo čast se vnéli
 Bomo, Bog dobrotljiv' daj!
 Tvojo bomo hvalo péli
 Tu in tam na vekomaj.

Benediktus.

Bodi moljeno, češeno
 Rešnje Jezusa Telo!
 Nam v zveličanje rojeno,
 In na križ povzdignjeno.
 Bodi moljena, častita
 Jezusova rešnja Kri,
 Ki za naš greh si prelita,
 In za grehe vsih ljudi.

Agnus Dei.

Mili Jezus, Božje Jagnje!
 Nosiš grešnikov dolgé,
 Naj se tvoja milost nagne,
 Sveti mir mi daj v sercé:
 Da se sklenem z vernim duhom
 V Zakramentu zdaj s teboj;
 Poživljen z nebeškim kruhom
 Bodem živ in mertev tvoj.

Ite Missa est.

Blagoslovi Trojedini,
 Nas z dobrotljivo rokó,
 V greha in skušnjav dolini
 Varuj nas nesreče z njo.
 S svojo milostjo ostani,
 Vselej, o Gospod! pri nas;
 V smertni uri nas ohrani,
 Nam odkri svoj svet' obraz.

III.

Kirie.

Pred stolom tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči:
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svoj'ga serca časti.
 Stor' milost vsim, ki zaželé
 V solzah oprati vse dolgé.
 Odpusti Oče grešnikom
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — liv — nam,
 Dobrotliv skaži se nam.

Glorija.

Čast bodi v visokosti
 Bogu na vekomej,
 In mir po širokosti
 Na zemlji nam vselej.
 V ponižnosti pojemo
 Ti hvalo, trojni Bog!
 Od tebe le prejmemo
 Rešenje iz nadlog.

Evangelij.

Iz Božjih ust izvira
 Nam sveti evangelj;
 Na to se dno opira
 Namen keršanskih dél,
 On naše pota viža,
 Resnico nas uči:
 Kdor se pod njó poniža,
 Ta srečno, prav živi.

Kredo.

Gospod, pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna!
 In ver'je z živim spoštovanjem
 Na tebe pravega Boga:
 Tud ver'je v tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spočet'ga od svetega Duha,
 Ko Jesova ga korenina
 V deviškem cvetju je svetla.

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, le-té dari:

Z njim tud' tvoj ljud zdihuje,
 Sercé kviško puhtí.
 Bel kruh pri čistem vinu
 Za grehe, to je dar,
 K tvoj'ga Sina spominu
 Je obložen altar.

Sprejmi to darovanje,
 Dobrotljiv' Oče naš!
 Omeči zdihovanje,
 Da nam spet milost daš.
 Le smert in kri presveta
 Sinú preljubega
 Nam daje up, da vzeta
 Bo naša prošnja tá.

Sanktus.

Poj: Sveti, sveti, sveti
 Je Bog in naš Gospod,
 Vsak z angelji poj: Sveti
 Si ti, Bog Sabaot!
 V nebesih in na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj, in na vekomej.

Po povzdigovanji.

Poglej, naš Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar;
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgolj ljubezni darovan:
 Za nas prisojen umornini,
 Strašno na križu bil zaklan.

Obhajilo.

Gospod, jest nisem vreden,
 Da tebe bi zavžil,
 Al' reci, da bom vreden,
 In vrednost bom dobil.
 Saj v duhu te prejeti
 Iz serca kopernim;
 Daj, ženin naš presveti!
 Da milost to dobim.

Konec.

Daritev smo končali,
 Ta dar je, Bog, tvoj Sin:
 Mi vsi skup smo spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Po njem smo vsi prejeli
 Rešenje 'z naših vez;
 Zato tud zdaj dodeli
 Nam blagoslov z nebes.

IV.

Kirie.

Pred tabo na kolenih,
 O Bog, te molimo,
 In polni želj ognjenih
 K tebi zdihujemo.
 Daritev svete maše
 Si daj, o Bog, dopast',
 In zdihovanje naše
 Povikšaj tvojo čast!

Telo je to, vzemite!
 Telo in moja Kri;
 Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori.
 Za vas on hoče umreti
 (O človek, pomni to),
 Da dá ljudem živeti,
 Da jim odpre nebó.

Glorija.

Čast, hvala, slava, slava
 Je tvoja bla in bo:
 Nepokoj in težava,
 O Bog! odverni jo.
 Daj najti mir v tebi,
 O Bog! nam vsaki čas,
 Služiti teb', ne sebi,
 Častiti te na glas.

Evangelij.

'z ust Božjih se iz-haja
 Svet evangelijum,
 V serce se nam vsaja,
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori, Bog večin,
 Pri Bogu ni laží;
 O srečin, trikrat srečin,
 Katér se ga derží.

Kredo.

Bog Oče, mi spoznamo,
 Da vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar;

Od tebe, Oče! ide
 Sin rojstva večnega,
 Spočetje njega pride
 Od duha svetega.

Sosesko keršenikov
 Al cerkev verjemo,
 Občestvo tud svetnikov,
 Le êno vsih teló.
 Tud grehov odpušenje
 Na svetu vernim zdaj,
 Života res vstajenje,
 Po tem pa sveti raj.

Darovanje.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Scer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samó;
 Pa 'z kruha in iz vina
 Bo kmalo, kar zdaj ni:
 Edinega ti Sina
 Telo in prava Kri.

To naše je dar'vanje,
 O Bog! ne zverzi ga;
 Vse misli in vse djanje,
 Vse serca, v dar jih ná!
 O daj, da bomo zvesti
 Ti, Oče, v vsih rečéh,
 Vzemi z naše vesti
 Težilo vsih pregreh.

Sanktus.

Povzdignímo, kristjani,
 Vsi svojo pesem zdaj,

Zapojmo skupej zbrani :
 Svet, svet, svet vekomaj!
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi tvoja moč;
 Nevercem zmoto jemlji,
 O Bog! in uma noč!

Po povzdigovanji.

Molimo klečijoči
 Boga zakritega,
 Oko ga ne razloči :
 Ga vera znati da.
 Zdaj tukaj brez pogleda,
 O Bog! te vidimo,
 Zadosti je beseda,
 Da tebe ver'jemo.

Zavživanje.

Vel'k čudež se odkriva,
 Vel'k čudež se godi,
 Gospod se zdaj vživa,
 Tud vera ima oči.
 Podoba je scer vina,
 Podoba kruha vsa,
 Ne vid' se nič spremina,
 Telo in Kri je pa.

O srečin, kdor verjame,
 Da tukaj Jagnje je,
 Katero odvzame
 Vsih grehov butare.
 Le to je jéd, to véra
 Kristjane poduči,
 Ljubezni je brez méra,
 Od ktere duh živi.

Ite Missa est.

Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpeto
 In hvalo z angelji.
 Dopade naj mu djanje
 Opravljen'ga darú,
 Vir gnade bod' dar'vanje,
 In dolžna čast Bogu.

Deržimo vselej Božje
 Pomoči se terdno,
 Le-ta naj nam orožje
 Pred vso hudobo bo.
 Brez greha daj nam stati
 Pred sodbo zadnji dan;
 Po angeljih nas zbrati;
 Na svojo desno stran.

V.

Iz pasijona.

(Po stari popravljen.)

1.

Premišlujmo, kristijani,
 Pri svet' maši vsaki čas,
 Kar je v bolečin' neznani
 Naš Gospod terpel za nas,
 Ki v ljubezni neizrečeni
 V smert je bil za nas izdan;
 Kaj pri maši vse pomeni,
 Premišlujmo vsaki dan.

2.

Mašnik Božji sveto mašo
 Gre k altarju darovat;
 Jezus za pregreho našo
 V Getsemani gre žal'vat.
 Móli in medlí v težavi,
 In kervavi pot poti. —
 To premisli, vernik pravi,
 Se boš jokal tudi ti.

3.

Ko altar zdaj mašnik kušne,
 Mašo brati gre na stran,
 Juda 'z lakomnost' nezdušne
 Jezusa izdat je gnan.
 Zdaj nevsmiljeno zvezali,
 Vlekli ga pred Anata,
 So tožili, zasram'vali
 Jezusa nedolžnega.

4.

Mašnik moli, in po šegi
 Reče: Z vam' naj bo Gospod!
 Peter Jezusa v zadregi
 Zatají, — o žal mu bod'!
 Jezus ga pogleda milo,
 Peter spomni se na tó;
 V serce se mu je vžalilo,
 Gre in joka se britkó.

5.

Mašnik zdaj nadalje moli
 List prebere še zvestó;
 Judje Jezusa okoli
 Do sodnikov vodijo:

Bil k Pilatu ino tudi
 Še k Herodu je peljan,
 V zasra'mvanji, grenkem trudi
 Za neumnega spoznán.

6.

Mašnik zdaj na drugi strani
 Bere sveti evangelj;
 Jezusa k Pilatu zbrani
 Grejo tožit krivih dél.
 Vé Pilat nedolžnost Njega,
 Pa ga judom le izdá!
 Grešnik! kriv si sam ti tega,
 Ker prederzno žališ ga.

7.

Mašnik kelih zdaj odkriva,
 Jezusa pa slačijo;
 Mašnik vina v kelh naliva,
 Z biči Jezusa tepó;
 Mašnik zopet kelh pokriva,
 Jezusa pa kronajo,
 Mašnik si roké umiva,
 Delal je Pilat takó.

8.

Mašnik vernikom naréka:
 „O molite, bratje vsi!“
 „Lejte, tukaj vam človeka!“
 K judom pa Pilat velí.
 Méni s tem zagovoriti
 Jim terpéc'ga Jezusa;
 Pa derhal ne jenja vpiti:
 Križaj ga, le križaj ga!

9.

Dalje mašnik tiho moli;
 Jezusa zapljujejo,
 Svet' obraz v prehudi volji
 Mu strašno zdelujejo,
 Mašnik moli: sveto, sveto!
 Prosijo za Baraba;
 Jezusu pa smert okleto,
 In Pilat obsodi Ga.

10.

Mašnik žive priporoča;
 Jezus vleče križ na ram'.
 Pert Veronika mu zroča,
 Dá obraz svoj v dar ji sam.
 Mašnik moli še brez glasa;
 Suje Jezusa derhal,
 Da prišli bi še do časa
 Na goró mertvaških glav.

11.

Mašnik čez dar kruha, vina
 Križe dela zdaj z roko;
 Na Kalvarji Boga Sina
 Pa na križ pribijajo.
 Mašnik povzdiguje pravo
 Rešnje presveto Teló;
 Na Kalvarji blo v višavo
 Ravno to je vzdignjeno.

12.

Mašnik dvigne kelh enako,
 In nam sveto Kri naznan';
 Jezus ravno to in tako
 Toči Kri iz svetih rán.

Mašnik zopet pokrižuje
 Hostijo in sveto Kri;
 Jezusa vse zasramuje:
 To pregreha naša stri.

13.

Mašnik dalje tiho moli,
 To naj bode ti spomin,
 Da premilo s križa doli,
 Gleda Mater Božjo Sin.
 Mašnik se na persi vdari,
 Molil zdaj za mertve je:
 Jezus, — ved'te mladi, stari!
 Moli za sovražnike.

14.

Mašnik se moléč poniža
 Sedem prošenj zaporéd;
 Jezus je govoril s križa
 Sedem zadnjih še besed.
 Mašnik Hostijo prelomi,
 Jezus Kristus umerjè;
 Človek, več nikar ne dvomi,
 Dal življenje je za vse.

15.

Mašnik kosček Hostje spuša
 V kelih, to pomeni nam,
 Da je Jezusova duša
 Šla k očakom pred peklâm.
 Mašnik Jagnje Božje kliče,
 Judje pa spoznavajo:
 „Sin je Božji:“ zdaj smo priče!
 Kdo nam greh odpustil bo?

16.

Mašnik se globoko nagne,
 Živega Bogá častí;
 'z stranske rane Božje Jagnje
 Toči vodo ino kri.
 Mašnik vžije prečešeno
 Jezusovo Kri, Telo:
 Spomni se, da položeno
 V grob je sveto truplo blo.

17.

Mašnik kelh izplakne, briše;
 Glej, z dišavami žené
 Grejo na grobá svetišé,
 Dokler še ni bilo dné.
 Mašnik kelih zagrinjuje,
 Jezus je od smerti vstal,
 Odrešenje oznanuje,
 Ker se jim je prikaz'val.

18.

Mašnik moli še na strani,
 To pomeni naj ti spét:
 Jezus je pri množ'či vdani
 Dni na svetu štirideset.
 Mašnik zadnjič nas pozdravlja,
 Jezus dvigne se v nebó;
 Mašnik s križem blagoslavlja,
 Sveti Duh gre na zemljó.

19.

Zadnji evangelj zdaj brani
 Te spominja, verni brat!
 Da učenci so poslani
 Po vsem svetu oznan'vat.

Vse narode so učili;
 Kdor bo vér'val, kerst prejél,
 Njega se Gospod usmili,
 Svojo dušo bo otél.

20.

Dar takó se svete maše
 Jezusu godí v spomin,
 Nekervav za grehe naše
 Dar je v novič Božji Sin.
 Vsi zato ga zahvalímo
 Za neskončno milost zdaj;
 Zdaj zvesto mu vsi služímo:
 On plačuje vekomaj!

Pred pridigo.

Živo ver'jem, terdno upam,
 Serčno ljubít' te želim.
 Daj mi, Bog, tvoj glas sprejeti,
 Zmotam pa serce zapreti;
 Saj iz rok ljubezni tvoje
 Je prišlo življenje moje.
 Vero, upanje povikšaj,
 Da v ljubezni ves gorim.

Živo ver'jem, i. t. d.
 Tri osebe so v skrivnosti,
 Le en Bog v svoji svetosti,
 V bistvu so močí enake,
 Čudne dela so od vsake.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo ver'jem, i. t. d.
 V tebe, Oče na višavah!
 Bom zaupal v težavah;
 Tvoja roka me podpira,
 Če me svet, pekel zatira.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo ver'jem, i. t. d.
 Jezus, tvoje odrešenje
 Naj me var'je v pogubljenje;
 Je nebesa odklenilo,
 Upanje nam uterdilo.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo ver'jem, i. t. d.
 Ti me, sveti Duh, podpiraj,
 Strah v sercu mi zatiraj;
 Da se vterjen ne preganem,
 Živ ud Jezusov ostanem.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo ver'jem, i. t. d.
 Tebi hočem zvest ostati,
 Svet naj žuga me končati,
 Le do tebe čem hiteti
 In z veselim srcem peti:
 Ljubi Oče! tebe ljubim,
 Tebe ljubiti hrepenim.

Živo ver'jem, i. t. d.
 Kedar ura mi odbije,
 In me temni grob zakrije,
 Ko trohnost život razdere,
 Naj se v mojem sercu bere:
 Ljubi Oče, tebe ljubim,
 Tebe ljubiti hrepenim.

Pred sv. Obhajilom.

I.

Moj Zveličar, tebe vžiti
 Moja duša zdaj želi,
 Terno se s teboj skleniti
 Od ljubezni hrepení;
 O da b' vreden in pripravljen
 Te pod svojo streho vzel!
 Da bi očišen in ozdravljen,
 Dansi, Jezus, te prejel!

Če svetost premislim tvojo,
 Trepetám in se bojim,
 Ker spoznam nevrednost svojo
 Ves ostrašen ostermim;
 Ti si pod podobo kruha,
 Stvarnik, moj Odrešenik!
 Ver'jem z lučjo svet'ga Duha,
 Da boš tudi moj sodnik.

Ljubi Jezus, nisem vreden,
 Da pod mojo streho greš;
 Ti, moj Bog, si vsegaveden,
 Vse slabosti moje veš;
 Daj mi, Jezus, to zdihujem,
 Predno k tvoji mizi grem,
 Da jih serčno obžalujem,
 Da očišen te prejmem.

II.

Pridi, pridi božja mana!
 Jagnje božje, živi kruh,
 Moje duše ljuba hrana,
 V Tebi le živi moj duh.
 Milo že po teb' zdihujem,
 O sercé moj'ga serca,
 In oči v nebo vzdigujem,
 Vžiti skorej te Bogá.

Ženin božji! prej operi,
 V pravih solzah mi serce,
 Čisto v meni greh zateri,
 Da prav ljubim, prejmem te.
 Čista te želim sprejeti,
 Zavolj greha žalostna,
 Ljubeznjivo te objeti,
 Tebe, Kralja večnega.

Jezus moj! o prečastiti!
 Sladki Jezus v men' ostan';
 Da se var'jem te zgubiti,
 Angel tvoj mi stoj na stran';
 V teb' živim in čem terpeti,
 Zvesta duša ti ostat',
 Druz'ga nočem še želeti,
 Kakor v teb', Gospod! zaspat'.

Po sv. Obhajilu.

I.

Duša moja! poj veselje,
Spolnjene so tvoje želje;
Jezus, Bog, Zveličar tvoj,
Se je sklenil sam s teboj.

V mojem sercu zdaj prebiva,
Mir, sladkost po njem razliva;
Slab, ubog bi jaz bil sam,
V njem življenje, vse imam.

Vedno hočem ga ljubiti,
V sercu Ljub'ga ohraniti;
Toraj prosim: Jezus moj!
Bodi vedno ti z menoj!

Kedar pride čas ločenja,
Kon'c popotnega življenja,
Jezus tvoje naj Teló
Mi takrat popotnja bo.

II.

Zdaj, o duša moja, pevaj;
Jezus tvoj
Je s teboj.
Zdaj zročuj,
Zdaj zdihuj,
In v ljubezni se ogrevaj!

Zdaj veselja glas zaženi:

Jezus moj!

Res si moj!

In kot zdaj,

Vekomaj,

Prosim — moraš biti v meni!

In tak' dolgo bom prosila:

Jezus moj!

Bod' z menoj!

Da s teboj,

Ljubi moj!

Po nebesih bom hodila.

Sploh obhajilna. *)

1.

Oh ti moj Jezus, veržem se pred tebe,
Prav vredno zdaj prejeti te želim,
Ponižno ti darujem sam'ga sebe,
Nevreden v revah k tebi pribežim.

2.

Oh ti moj Jezus! že te v serce vzamem,
Z oči presladke ti solzé rosím;
Ponižno te pozdravim in objamem,
Le tebi vmerjem, tebi le živím.

3.

Zdaj v meni, Jezus! z dušo si, s telesom,
Pri tvojih ranah prosim te lepó,
Nasiti dušo mi s kervjó in mesom,
Ko bo odhaját' v večnost mi dolgó.

*) Stara pesem, na mero djana.

4.

O Jezus! stori meni dušo srečno,
 Zročim za vselej v tvojo se pomoč;
 Nebeško luč prižgi takrat mi večno,
 Ko se približa mi življenja noč.

Pred svetim Rešnjim telesom. *)

I.

1.

Bogoljubni kristijani!
 Prid'ite zbranega duhá,
 Na kolena s serca vdani
 Pokleknite pred Bogá!
 Tu stanuje Božje Jagnje,
 K temu ga ljubezen nagne:
 Češen, hvaljen vsaki čas
 Bodi Jezus, Izveličar naš!

2.

Angeljci in vsi svetniki!
 Pridite k nam na zemljó,
 Bodite nam pomočniki,
 Prav častit' Rešnje Teló.
 V enem duhu vsi hvalimo,
 Z enim glasom vsi recimo:
 Češen, hvaljen vsaki čas
 Bodi Jezus, Izveličar naš!

*) Prelepa prav stara pesem — „Brumni verni“ — bolj olikana in vbrana.

3.

Je preslaba pamet naša,
 Prav spoznati to skrivnost,
 Božja milost doprinaša,
 Prav častiti visokost.
 Vsi molimo žlahtno Mano
 Našim dušam v živež dano:
 Češen, hvaljen vsaki čas
 Bodi Jezus, Izveličar naš!

4.

Grešniki sem pritecite,
 Pokleknite pred oltar,
 Ino Jezusa prosite
 Za pokore sveti dar;
 Grenke solze prelivajte,
 K Jezusu vsi zdihovajte:
 Češen, hvaljen vsaki čas
 Bodi Jezus, Izveličar naš!

5.

Reci: Jezus! daj ti meni
 Milost, da se spokorím,
 Da vsi grehi odpušeni
 Mi bodo, ko še živím;
 Daj ti meni k tebi priti
 In na večno te častiti:
 Češen, hvaljen vsaki čas
 Bodi Jezus, Izveličar naš!

II.

Pridi molit, o kristjan,
 Od ljubezni svete vžgan,
 Kjer je Jezus v Zakramentu
 Iz ljubezni dan.

Tukaj so svete reči:
 Jezusa Telo in Kri;
 Duša, ktera njega vživa,
 Se ne pogubi.

Bod' češen, Odrešenik!
 V nadlogah pomočnik,
 Svojim vernim, tebi zvestim,
 Varh in učenik.

Posvečuj nas ti zares,
 Čudapolni kruh z nebés!
 Ti otmi nas vseh nevarnost
 Duš ino telés.

Spokorjenja daj solzé,
 Grehov zbriši nam dolgé;
 Vera, upanje, ljubezen
 Naj v nas goré.

Kadar umerje telo,
 Vzemi dušo ti v nebo,
 Da se bomo veselili
 Vekomaj s tebo.

III.

Serce najljubeznjivši
 V nebesih in na sveti!
 Kdo da mi grešnem' sinu,
 Od tebe pesem peti? —

O Jezus, tvoje sladko serce
 Naj ljubijo, časté
 Vse ljudstva, vsi jeziki,
 Vse angelske versté.

Ti serce si ponižno,
 Oh, daj spoznat' mi tebe,
 Da tebe vsak čas išem,
 Ne išem sam'ga sebe.

O Jezus, i. t. d.

Ti serce si vse čisto,
 Nad belo lil'jo belo,
 O da b' tud' moje serce
 V nedolžnost obélelo.

O Jezus, i. t. d.

Ti serce si dobrotno
 Dobrotno vsem ubožnim,
 Dobrotno vsem dobrotnim,
 Dobrotno vsem nedolžnim.

O Jezus, i. t. d.

Ti serce si ljubljivo,
 Kdo te dohvalil bode?
 Ti ljubiš mlade, stare,
 Ti ljubiš vse narode.

O Jezus, i. t. d.

O serce, sveto serce!

Ši vse ljudi rešilo;

Človeško katero serce

Ti bo to povernilo?

O Jezus, i. t. d.

O serce, sladko serce!

Z roso nebes napajaš

Pravične in nedolžne,

Zveličanje jim dajaš.

O Jezus, i. t. d.

O serce, dobro serce!

Vse grešne k sebi vabiš

Vse hudo, kar so stor'li,

Poboljšanim pozabiš.

O Jezus, i. t. d.

O serce, ljubo serce!

Zakaj te svet ne ljubi?

Vnemi ga k ljubezni,

Nikar ga ne pogubi.

O Jezus, i. t. d.

O serce, milo serce!

Zakaj te sin ne ljubi?

Sercé mu vžgi v ljubezni,

Nikar ga ne pogubi.

O Jezus, i. t. d.

O Jezus, ti v vsih sercih

Ljubezni iskro vterni,

Zgubljene vse ovčice

Na pravo pot zaverni.

O Jezus, i. t. d.

Dolžni smo vsi ljubiti,
 Ker vseh dolgé si vmival,
 Za vse britkosti terpel,
 Oh, kri za vse prelival!
 O Jezus, i. t. d.

O serce naj sladkejši!
 Mi vsi v stotere glase
 Te hvalimo, častimo
 Zdaj in na večne čase.
 O Jezus, i. t. d.

Za Advent.

I.

Vi, oblaki, ga rosite!
 Ali zemlja naj ga dá;
 Ve, nebesa, ga pošljite
 Skor' Zveličarja svetá!
 Milo so ljudje zdih'vali,
 V grehah in temi ječali;
 Bog je bil zemljó prekel,
 Greh nebo človeku vzel.

Oče se nebeški vsmili,
 Vidi toljko bolečin;
 Da bi se ljudje rešili,
 Se ponudi božji Sin;
 D'vico Gabriel pozdravi,
 In Marija čista pravi:
 Lej pokorno je sercé,
 Kar Gospod mi zapové.

Zgodba sveta in vesela
 Nam odklene vsem nebó:
 Lej, Devica je spočela,
 In Beseda je mesó!
 Pred Gospoda pokleknimo,
 Njega milost zahvalimo.
 Blagor tebi, grešni svet!
 Jezus pride greh odvzet.

Bratje! dosti je že spanja,
 Glas nebeški kliče nas,
 Dan se bliža, noč odganja,
 Zdaj prihaja srečni čas.
 Odverzimo vso hudobo,
 Oblecimo pa svetlobo,
 Da preide grehov noč,
 In nas vodi Božja moč.

Ne živimo več pregrešno,
 Svet apostel nas uči.
 Ne nečisto, ne požrešno,
 Nevošljivost naj beži;
 Naj se vsak pred njim poniža,
 Čegar prihod se nam bliža,
 Da bo s čistim srcem vsak
 Le Zveličarju enak.

O Zveličar! pridi skorej,
 Da se spolni, kar želim,
 O prinesi moč od zgorej,
 Da se čisto spokorim,
 Ti prinesi mir nebeški,
 Da ga vživa duh človeški;
 Daj, da pridem sodnji dan
 Med ovce, na desno stran.

II. K Marii.

Za Advent in skoz leto. *)

Zberite sem se vsi, o pravi verniki!
Častite prav serčno Marijo vsi glasno.

Sej z vami jo časté vse angelske versté;
Zemljé, nebés oblast Marij' naj poje čast!

Ponižna, čista vsa svetost je angelska;
Spočeta že je bla brez greha madeža.

Poslan pa bil že vmés je angel iz nebés,
Spoštljivo jo pozdravil in te besede djál:

„Češena Dvica si, vsa polna milosti!
Boš Mat' Zveličarja vesoljnega sveta“.

Kaj misli mi kališ? Kaj angel govoriš?
Nedolžnost le poznam, se s svetom ne pečám.

Sv. Duh obsenčil bo, nedolžno ti telo,
Spočela Jezusa od sv. boš Duha.

In vtisni si v spomin, tvoj sad je Božji Sin,
Boš Mati stvarnika in živega Boga.

Ti verni pa kristjan, Bogú 'z ljubezni vdan,
Ne nehaj hvale pet', ker pride Bog na svet.

Če ljubiš ga zvestó, in če živiš svetó,
Boš mir vžival zdaj, in enkrat sveti raj.

*) Po stari: „Zberite vsi se vi, o pravi kristjani!“

Božična.

I.

O pastirci, zdaj vstanite!
 Pojte Sinu božjemu,
 K jaslim v Betlehem tecite,
 K njemu zdaj rojenemu.
 Svet je znal iz nič storiti,
 Hočemo ga počastiti;
 K nam on pride iz ljubezni,
 Zdravit grešnikov bolezn
 S trona večnega
 Sin Najvišega.

V večni moči in oblasti
 Njega vse nebo časti;
 Vendar hoče v reve pasti,
 V jasliah zanič'van leži.
 Kliče k seb' pastirce uboge,
 Ker pozná vse njih nadloge.
 Sam'ga sebe je postavil,
 Da bi grešne z Bogom spravil,
 Je prišel terpet,
 Da b' odrešil svet.

Srednik naš on hoče biti,
 Iz nesreče rešit' nas,
 Da bi môgli k njemu priti,
 Tam ga ljubit' večni čas.
 Ljubi Jezus! za dobrote,
 Hvalimo te grešne srote.
 K tvojim jaslim pritečemo,
 In svoj dar ti prinesemo:
 Naj prijetno bo
 Serce potertó.

II.

Za otročiče.

Otroci, veselje
 Nocoj se glasí:
 Se spolnijo želje,
 Se Ježčik rodi.

Že angelčik poje,
 Pastirci gredó,
 Darove mu svoje
 Že kralji nesó.

Tud mi pristopimo,
 Le pejte z menoj!
 To Dete molimo
 Ponižno nocoj.

Bo Detice zalo
 Nebeških darov
 Prav rado nam dalo,
 Če mol'mo ga prav.

Že glorijo čujem,
 Pa vse je svitló,
 Že vidit' zdiham
 To Dete lepo.

O Ježušek dragi,
 Pred tabo klečim,
 V ljubezni preblagi
 Tvoj biti želím.

Očesce premilo
 Oberni na-mé;

Daj, da Te ljubilo
Bo moje sercé.

Priserčno čutilo
Ponudim Ti v dár.
Daj, da Te žalilo
Ne bođe nikdar.

Sladko Imé Jezus.

Vsi ponižno pokleknimo,
Z vernim sercem počastimo
Sveto imé nad vse imena;
Se kloné mu vse kolena,
In ga vse stvarí časté:
Jezusa sladkó imé.

Iz nebes nam je poslano,
Nam v zveličanje je dano;
Drugo ime na celem sveti
Nas ne more več oteti;
Le kdor Jezusa častí,
On nebesa zadobí.

Kedar grešnik prežaluje,
In pod grehi omaguje,
Zdravja dušnim ranam iše,
Jezus mu dolgove zbriše;
Grešnik! le zdihuj serčno,
Jezus te ozdravil bó.

Kedar nas na pot svetosti
Zaderžujejo slabosti,

Kedar pridejo skušnjave,
In sovražnikov zmotnjave,
Vsak premaga srečno vse,
Komur Jezus moč daje.

Jezus, tvoje odrešenje,
Naj nas pelje vse v življenje,
Jezus, naš'ga serca želje,
Bodi žalostnim veselje,
Bod' v britkosti nam sladkost,
In v slabosti nam krepost.

Kedar zadnja ura pride,
Se življenja pot izide,
Stoj nam Jezus ti na strani,
V svoji gnadi nas ohrani;
Klicalo bo v nas sercé:
Jezus, Jezus, sladko imé.

Postna.

Tam na vertu Oljske gore
Izveličar naš kleči,
Smertna žalost ga premore,
Oh, kervavi pot poti!
In le hujše so težave,
Vidi strašno Golgato!
Še učencev trudne glave
V terdnem spanj' počivajo.
Že sovražni trop prihruje,
Iškarjot ga sam peljá;
Jezusa on poljubuje
In sovražnikom izdá.

„Koga išete,“ — jim reče,
 Straha vsi popadajo;
 On se jim pa branit' neče:
 Rabeljni ga zvežejo.

Iz ljubezni do Očeta,
 In do grešnih nas ljudi,
 Za dolgove vsega sveta
 Božje Jagnje v smert hiti.
 Togoté se trinogavci,
 Jezus pa terpi molčé;
 Ljudstvo šuntajo hinavci:
 Križaj, križaj ga! kričé.

Nejeverniki na sodniši,
 Ga nedolžnega spozná,
 Judovstvo pa na dvoriši
 Se vtolažiti ne dá.
 „Jaz ne najdem“ — Ponci vpije, —
 „Da bi smerti vreden bil.“ —
 „Naj nad nas pa se razlije“ —
 Kliče ljudstvo, — Njega kri!

Velikonočna.

Zveličar gre iz groba,
 Ob moč je smert, trohnoba!
 Velikonočno jagnje bil,
 Je zame drago kri prelil.
 Aleluja.

Otet je človek, rešen!
 In v brezno satan trešen!

Smert nima svoj'ga žêla več,
 Odpert je grob in kamen preč!
 Aleluja.

Odrešil je očete
 Veliko časa vjete;
 Častito jih peljá sabo
 V zaperto z grehom pred nebo!
 Aleluja.

O, kak se svet'jo rane
 Neusmiljeno mu dane!
 Veselje angelsko doní,
 Da smert je mrtva nas uči.
 Aleluja.

Je terdna naša vera,
 Resnica jo podpera,
 Zveličar je od smerti vstal;
 Tud nas ne bode grob končal.
 Aleluja.

Binkoštna.

Pridi, sv. Duh! aposteljnóm dan,
 Ker si bil danes vanje poslan,
 Da čuda božje pravijo,
 Sovražnikom se vstavijo.
 Pridi, sv. Duh! te prosi kristjan.

Pridi, sv. Duh! daj svoje darí,
 In jih med svoje verne razlij;
 Resnico da poslušajo,
 In nje sladkosti okušajo.
 Pridi, sv. Duh! razsvetli nas ti.

Pridi, sv. Duh! omeči sercé,
 Zažgi nam v sercih željé,
 Ljubiti kar je pravičnega,
 Se varovati krivičnega,
 Pridi, sv. Duh! ljubezni sveté.

Pridi sv. Duh! podpiraj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost;
 Daj, da se ne spotaknemo,
 V ljubezni ne premaknemo.
 Pridi, sv. Duh! ti naša krepost.

Pridi, sv. Duh! ti zvesti vodnik,
 Veselje naše, naš pomočnik!
 O, vâdi nas do večnosti,
 Pripelji nas do srečnosti.
 Pridi, sv. Duh! ti naš poterdnik.

Sveto Rešnje Telo.

Sion hvali rešenika,
 Svoj'ga kralja, učenika,
 V veselih pesmih hval'.
 Kar ga moreš, hvali vedno,
 Jezus je vse hvale vreden; —
 Tvoje hvale bo premal.

Danes, Sion, čast napravi,
 Ker se tu pred nas postavi
 Živi kruh, ki nas živi,
 Kter'ga bratje dvanajsteri
 Vžili pri zadnji večerji,
 V tega ver'jemo tud' mi.

Z enim glasom ga častimo,
Vsem ljudem ga oznanimo,
Duh vesel naj gor puhti.
Jezus prvič svoje obhaja,
Cerkev to naznanje daje,
Danes hvalo ponovi.

Na to mizo nov'ga kralja
Novo Jagnje se postavlja,
Staro jagnje gre na stran.
Jezus pride, staro mine,
Sprej resnice, senca zgine,
Dolga noč odžene dan.

II.

Praznika svetega
Dans veselimo se,
Prav iz unetega
Serca naj hvala gre.
Staro preide naj,
Vse novo bodi zdaj,
Misli, djanje vsak prenavljaj.

Dansi praznujemo
Zadnje noči spomin,
Ker se spomnujemo,
Kako je božji Sin
Svoje prijatle zbral,
Jagnje jim jesti dal,
S tem zapoved judov dostal.

Včenci zavživajo
Velikonočno jed,
Zadnjič dobivajo
Rešnje telo prejet'.

Jesti jim ga daje,
Pa razdeli se ne,
Vsak posebej cel'ga prejme.

Kadar prejamejo
Slabi njega telo,
Se ga navzamejo,
Moč jim je prava to;
Kelih jim tud' zročí,
Dá jim ga, in veli:
Vsi ga pite, moja je kri.

Tak je postavljeno
Njega telo za dar;
Dušam pripravljeno,
Da ga zavživa stvar.
Mašniki to storé,
Da od njega živé,
In ga vrednim vernim delé.

Zdaj od nebeškega
Kruha naš duh živí,
'z kruha človeškega
Se nam prav' Bog stori.
Čudi se, o kristjan!
Jezus je vsem jed dan,
Bod' si reven in zanič'van.

Dansi Te prosimo,
Trojni, edini Bog!
V sercih te nosimo,
Vari nas vseh nadlog.
Živi nas slabe zdaj,
K Tebi nam priti daj,
In Te vživat' na vekomaj.

Marijne pesmi.

Cisto spočetje Marije Device.

Daj mi vredno počastiti
 Tvoje čisto spočetje,
 Kjer si ti začela biti
 Božja stvar čez druge vse:
 O Marija počesena!
 Ti kraljica angelov!
 Ti človeštvu dodeljena,
 Vir rešenja grešnikov.

Od začetka bila zbrana
 V Mater sveto usmiljeno,
 V spočetji že obdar'vana
 Z božjih gnad obilnostjo:
 Hči Bogá Očeta zvesta,
 D'vica čistega rodú,
 Svetega Duhá nevesta,
 Mati božjega Sinú.

Kakor jutranja danica
 Zvezd svetlobo zatemní,
 Tvoja čistost, o Devica!
 Zmaga vrednost vseh stvari.
 Kakor limbar sred osata
 Te je vsadil večni Bog;
 Sama čista, gnad bogata
 Si zmed Evinih otrok.

Kakor solnce v zarji zlati
 V svetlem tronu prisija,
 V tebi, sveta, čista mati!
 Bog častitljiv tron ima.

V tronu tvojega telesa,
 Je prisvetil Jezus sam,
 Da bi kazal pot v nebesa,
 Nam zgubljenim grešnikom.

O Devica čista, sveta!
 Mati ti brez madeža!
 Bodi tebi hvala peta
 Vedna, neprenehana:
 Naša tukej, v solz dolini,
 Od nevrednih grešnikov,
 Tam v nebeški visočini,
 Od zveličanih duhov.

Svečnica.

Vse čistosti, Marija, cvet,
 Presveta! počesena!
 Uklanja se pred tabo svet,
 O mati posvečena!
 Lej, kakor svojega Sinú,
 Si dala dansi v dar Bogú,
 Ti serca mi dajemo,
 Zapovedi božje spoštovat',
 In vselej se po njih ravnat'
 Od tebe zgled prejmemo.

Poglej z očesom milostnim,
 Na nas z nebes višave,
 In čistost serc nam sprôsi vsim,
 Izvirje sreče prave;
 Pravice luč da v nas gori,
 In nam življenje razsvetli,
 Da pota ne zgrešimo;

Če nas opade grehov noč,
 Premagaj ti njih hudo moč,
 Nebes da ne zgubimo.

Prepevali ti bomo čast,
 Tam v nebeščanov zboru,
 Kjer tvoja se slavi oblast,
 Tam v Serafimov koru.
 In s tabo tvojega Sinú,
 Ljubezni kralja in mirú,
 Tam bodemo častili,
 In vživali sveti raj
 Se veselili vekomaj,
 Sladkost neskončno pili.

Vnebovzetje.

Za Bogom častimo
 Marijo narprej,
 Iz serca zdihnimo,
 K svoj' Materi zdej,
 K' je danes iz sveta
 Nje duša lepó
 Od angeljev vzeta,
 Nesena v nebó.

Tud kor apostoljski
 Je bil na ta dan
 V veliki britkosti
 K tej Materi zbran.
 Njih jok in zdih'vanje —
 Kdo zrekel ga bo?
 Njih silno žal'vanje,
 Ker jemlje slovó.

Čimu je jok taki?

Jim odgovori,

Moj duh, kot vsaki,

V nebesa želi;

Bom svet zapustila,

In pojdem od vas:

Pa gori prosila

Bom Sina za vas.

Na to je molila,

In dušo zroči;

Je glavo nagnila,

Zaperla oči.

Učenci žal'vali,

Zakrili obraz,

Usmili, so djali,

Se Mati ti nas!

Duhovi šumejo,

Ti gredo naprot',

In tebe nesejo

Med petjem od tod.

Mi bomo zdih'vali

Za tabo britko;

Oči povzdig'vali

Do tebe v nebo.

Tam gori vživala

Boš krono zares,

Kraljica postala

Si zemlje, nebes.

Clo angeljski kori

So v tvoji oblast',

In zvoljenih dvori

Razlegajo čast.

Mi tudi recimo:

Češena naj bo;
Se priporočimo
Marii zvesto;
Če bomo le vredno
Marijo častil',
Tud' bomo potrebno,
Pomoč zadobil'.

Pogledaj, o Mati!

Vse voljno serce,
Ti hvalo dajati
Od dneva do dne.
O stoj nam na strani
V dolini solzá,
Nas grehom ubrani
Zavoljo Boga.

Pomagaj, Marija!

In sprosi pomoč,
Ko ura odbija,
Da duša se loč':
Pomagaj, da srečno
Končamo ta svet;
Da bodemo v večno
Veselje sprejet'.

Molitev.

Bog! milostiv bodi;
Zavolj hudobij
Del naših ne sodi,
Ker cene v njih ni.
Sej pros' za nas Mati,
Le na-njo poglej:
Kar nočeš nam dati,
Naš' Materi daj.

Spomin na Šmarno goro.

O Marija, ljuba Mati!

K tebi upno pribežim;
Pred altar se tvoj podati
Zdihovati k teb' želim.

Tukaj v svetotihem kraju,
Mati, milosti deliš,
Nas navdajaš, bližaš raju,
Serca sladko poživiš.

Vse britkosti, vse težave
Tukaj dušo zapusté;
Vse posvetnosti, zmotnjave
V tvojem blišu se jasné.
Ti nam sladke misli vlivaš;
Nas pregrevaš do sercá,
Rajski dom že tu odkrivaš, —
V tebi klije sreča vsa.

Oh, kak sladko mora biti
V svetem raju tam še le,
Kjer zamore radost piti
S tabo, Mati! večna se.
Prosim, Mati! oh pripelji
Enkrat k sebi me v nebó,
Zadovoli moji želji:
Veseliti se s tabo.

Materi milosti. *)

(Za Šmarnice.)

Prišel majnik je cveteči;
 Čas Marijnih milosti;
 Vsak zamore jih doseči;
 Kdor preserčno jo častí.
 Zbud' se torej, rod človeški
 Eve zapušenih srót!
 Poj visoko čast nebeški
 Mater' mili vsih dobrót.

Vsi veselo jo častímo
 Mater; — Bog nam dal jo je;
 Čista serca ji darímo: —
 Grešnik, urno zbudi se!
 Glej, narava prenovila
 Si obličje je celó:
 Al Marija omečila
 Serca tvojega ne bo?

Ves skesán se k nji zateci
 In poklekni pred altar;
 O Marija! upno reci,
 Glej na mene, revno stvar!
 Nisem vreden tolažila,
 Vender upanje imam,
 Da dobrotna ti prosila
 Boš za mé pred Jezusam.

O presrečen, ako čuje
 Tvoja Mati prošnje té;
 Slišil boš, kak obdaruje
 Ona vdano ji sercé.

*) Glej Dan. 1863, 1. 12: „Ko spomlad . .“

Torej prosi; ne obupaj,
 Ak Marija je s teboj;
 Veruj, upaj, ljubi skupaj,
 In po smerti raj bo tvoj.

Marijo hvalite.

(Iz laškega.)

Marijo hvalite
 Vsi verni jeziki,
 Na nebu svetniki
 Ji hvalo glasite!
 Hvalite Marijo,
 Hvalite, hvalite;
 Hvalite Marijo,
 Hvalite! (Ponavlj.)

Marija cvetlica,
 Si lil'ja prebela,
 Vse serca si vnela
 K' si Božja Rodnica.
 Hvalite i. t. d.

Uklanja na nebi,
 Marija predraga!
 Luč lunina blaga
 In solnce se Tebi.
 Hvalite i. t. d.

Ti sebi v slavo
 Zastarani kači,
 In njeni zvijači
 Zaterla si glavo.
 Hvalite i. t. d.

Ti, Dvica prečista!

Preblago rodila

In' milo hranila

Si nam Jezu-Krista.

Hvalite i. t. d.

Kraljuj, o Češena!

Ki v angelskih glasih

V vsih krajih in časih,

Si péta, blagrêna.

Hvalite i. t. d.

Nebo Ti je dalo

Vsih milost dražčice,

Pletejo zvezdice

Ti krono prezalo.

Hvalite i. t. d.

O Božija Mati,

O rožica skrivna,

Svet' raj, Milostivna!

Nam sprosi vživati,

Hvalite i. t. d.

Angel varh.

Angel Božji, ki me vodiš,

Da se sam ne pogubim,

Ki zvesto pred mano hodiš,

Tebi se priporočim!

Tebe mi je Bog odločil,

Tebi moja dušo zročil.

Angel varh, prijatelj moj!

Vselej mi na strani stoj!

O prijatelj moj nebeški!
 Meni varh mogočen dan,
 Da v nezmožnosti človeški
 Nisem v hudo zapeljan.
 Ti preženi vse zmotnjave,
 In sovražnikov skušnjave!
 Angel varh, prijatelj moj!
 Slabemu na strani stoj!

Če opeša moja duša,
 Z grehom ranjena medlí,
 Satan jo končati skuša,
 In ji večno smert želi;
 Ti sovražnika preženi,
 Milost božjo sprosi meni.
 Angel varh, prijatelj moj!
 Grešnemu na strani stoj!

Uči me Boga ljubiti,
 Kakor Jezus zapové;
 Njega voljo dopolniti,
 Njemu vdati vse sercé;
 Da se vedno posvečujem,
 Vedno k Bogu približujem.
 Angel varh, prijatelj moj!
 Mlačnemu na strani stoj!

Ko približa se ločenje,
 Zadnje vojske huda noč,
 Preden sklenem to življenje,
 Bod mi bramba in pomoč!
 Zrôči me Odrešeniku,
 Meni milemu sodniku.
 Angel varh, prijatelj moj!
 V smerti mi na strani stoj!

Sv. Alojzi.

Sercé v nebesa povzdignimo,
 Svetnika da najlepšega,
 Alojzija vsi počastimo,
 Hvalimo ž njim Zveličarja.
 Alojzi! k tebi pribež'mo,
 In svoje serca ti damo.
 Alojzi naš! Alojzi naš!
 Ko zvezda v raj' se lesketaš.

Sam Bog je tebe si prihranil,
 Bil njemu ves si posvečen,
 Gnjus greha te nikol' ni ranil,
 Bil s čistostjo si obdeljen.
 Alojzi k tebi pribež'mo,
 In svoje serca ti damo.
 Alojzi naš! Alojzi naš!
 Ko zvezda v raj' se lesketaš.

Zahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogú!
 Vse stvari ga zdaj molite!
 Stvarnika, dobrotnika
 In Očeta ga častite!
 Kerub, Seraf mu pojó,
 Hvali zemlja in nebó.

Sveti, sveti, svet' Gospod!
 Vse je polno tvoje hvale;
 Trume zvoljenih, o Bog!
 Večno čast ti bodo gnale;
 Vsi svetniki te časté,
 Vsi pravični te slavé.

Češčen bodi, trojni Bog!
 Oče, Sin in ti Duh syeti!
 Cerkve tvoje nauk ves
 Moramo zvesto verjeti;
 Jezus Kristus, božji Sin,
 Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!
 Koljka je ljubezen tvoja!
 V grehe bil sem zakopan,
 Revna b'la je duša moja,
 Ti pa prideš k nam na svet,
 Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog in kralj nebes,
 Se poniža brat nam biti;
 Nam živí in nam vmerje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta Rešnja krí
 Nas očisti vse ljudi.

Svoje ljudstvo srečno stor',
 Zdaj in vselej nas obvari;
 Obdaruj in povikšuj
 In zveličaj svoje stvári;
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj in v večnosti.

Milostiv nam bodi dans,
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj, da stor'mo dobro radi.
 V tebe upamo vsak čas,
 Da ne boš zaverigel nas.

Nekaj latinskega.

Hymnus de sancto spiritu.

Veni sancte Spiritus,
Et emitte coelitus
Lucis tuae radium!
Veni pater pauperum,
Veni dator munerum,
Veni lumen cordium.

Consolator optime,
Dulcis hospes animae,
Dulce refrigerium.
In labore requies,
In aestu temperies,
In fletu solatium.

O lux beatissima,
Reple cordis intima
Tuorum fidelium.
Sine tuo numine
Nihil est in homine,
Nihil est innoxium.

Lava, quod est sordidum,
Riga, quod est aridum,
Sana, quod est saucium,
Flecte, quod est rigidum,
Fove, quod est frigidum,
Rege, quod est devium.

Da tuis fidelibus,
In te confidentibus,
Sacrum septennarium.
Da virtutis meritum,
Da salutis exitum,
Da perenne gaudium.

V. Emitte Spiritum tuum et creabuntur.

R. Et renovabis faciem terrae.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, qui corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere et de eius semper consolatione gaudere. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate eiusdem Spiritu sancti Deus per omnia saecula saeculorum.

R. Amen.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum . . .

V. Divinum auxilium maneat semper nobiscum.

R. Amen.

Hymnus Ambrosianus ali Te Deum.

(Za vsako zahvalo.)

Te Deum laudamus: te Dominum confitemur.

Te aeternum Patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi coeli et universae potestates,

Tibi Cherubim et Seraphim incessabili voce proclamant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth:

Pleni sunt coeli et terra maiestatis gloriae tuae.

Te gloriosus Apostolorum chorus,

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum sancta confitetur Ecclesia:

Patrem immensae majestatis,
 Venerandum tuum verum et unicum Filium,
 Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.

Tu Rex gloriae Christe:

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu, ad liberandum suscepturus hominem, non
 horruisti Virginis uterum.

Tu, devicto mortis aculeo, aperuisti creden-
 tibus regna coelorum.

Tu ad dexteram Dei sedes in gloria Patris.

Iudex crederis esse venturus.

Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni, quos
 pretioso sanguine redemisti.

Aeterna fac cum sanctis tuis in gloria nu-
 merari.

Salvum fac populum tuum, Domine: et bene-
 dic haereditati tuae.

Et rege eos: et extolle illos usque in aeternum.

Per singulos dies benedicimus te:

Et laudamus nomen tuum in saeculum, et in
 saeculum saeculi.

Dignare, Domine, die isto sine peccato nos
 custodire.

Miserere nostri, Domine, miserere nostri.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos:
 quemadmodum speravimus in te.

In te, Domine, speravi: non confundar in
 aeternum.

V. Benedicamus Patrem et Filium cum sancto
 Spiritu.

R. Laudemus et superexaltemus eum in sae-
 cula.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, cujus misericordiae non est numerus et bonitatis infinitus est thesaurus: piissime majestati tuae pro collatis donis gratias agimus, tuam semper clementiam exorantes, ut, qui petentibus postulata concedis, eosdem non deserens ad praemia futura disponas; per Christum Dominum nostrum. Amen.

V. Divinum auxilium maneat semper nobiscum.
R. Amen.

Ante studia.

Veni sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium, et tui amoris in eis ignem accende, qui per diversitatem linguarum cunctarum gentes in unitate fidei congregasti.

V. Emitte Spiritum tuum, et creabuntur.

R. Et renovabis faciem terrae.

Oremus.

Deus, qui corda fidelium s. Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere; et de ejus semper consolatione gaudere. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Post studia.

Benignissime Deus! gratias tibi agimus pro doctrina et institutione percepta; da, quaesumus, ut eam fideliter animo teneamus, et officia nostra rite exequentes amore tuo infinito digni evadamus. Per Christum Dominum nostrum. Amen. — Pater noster. Ave Maria.

KAZALO.

	Stran.
Zjutranje opravilo	3
Večerno opravilo	9
Vsakdanja molitev	12
Opravilo pri sv. maši	15
Druge molitve in premišljevanja pri sv. maši	51
Dopolnovanje Jezusove hvale	88
Spovedna pobožnost	90
Sveto Obhajilo	103
Po sv. Obhajilu	111
Ljubezen k sercu Jezusovemu	116
Priporočenje v serce Jezusovo	117
Litanije od sv. Rešnjega telesa	119
Šestero obiskovanje sv. Rešnjega telesa	126
Litanije od presv. Trojice	150
Vsakdanja molitev k presv. Trojici	156
Serčno premišljevanje od sv. Trojice	156
Hvala sv. Trojici	159
Obudovanje ljubezni do Boga	160
Litanije o življenji in terpljenji Gospodovem	162
Molitev od Jezusovega terpljenja	168
K peterim kervavim ranam	169
Zahvala h Kristusu	170
Ljubezen k Jezusu	171
Zdihovanje h Kristusu	172

	Stran.
Vdajanje v voljo Božjo	172
Molitev pred sv. križem	173
K vsim Jezusovim ranam	174
Litanije k sv. Duhu	175
Lavretanske litanije	181
Molitev, s katero se Marija v Mater izvoli za varstvo čistosti	189
Molitev sv. Bernarda ali Memorare . .	190
Molitev, s katero se Marija v varhinjo izvoli	191
Imenitna zaveza z Marijo	192
Počesenje brezmadežnega spočetja M. D. za obvarovanje pred nečistimi mislimi	194
Molitev, s katero se Marija milijonkrat počasti	195
Zaveza z Marijo	196
Ljubezen k Marii	197
Molitev k Marii za srečno zadnjo uro .	198
Druga za srečno zadnjo uro	199
Molitev k sv. Katarini Sen. za srečno smert	200
Litanije k angelom varhom	201
Litanije k sv. Jožefu	207
Molitev, s katero se sv. Jožef za posebnega pomočnika izvoli	211
K sv. Jožefu za vredno obhajilo	212
Sedem prošenj k sv. Barbari za 7 po- sebno potrebnih reči	213
Litanije vsih svetnikov	216
Molitve za procesije	221
Molitve po litanijah	226
Sv. križev pot sv. Leonarda Porto-Mav- ricija	230
Premišljevanje od greha. A. Kar zadeva grešnika samega. 1. Poželenje je kratko	263
2. Poželenje je ostudno	264

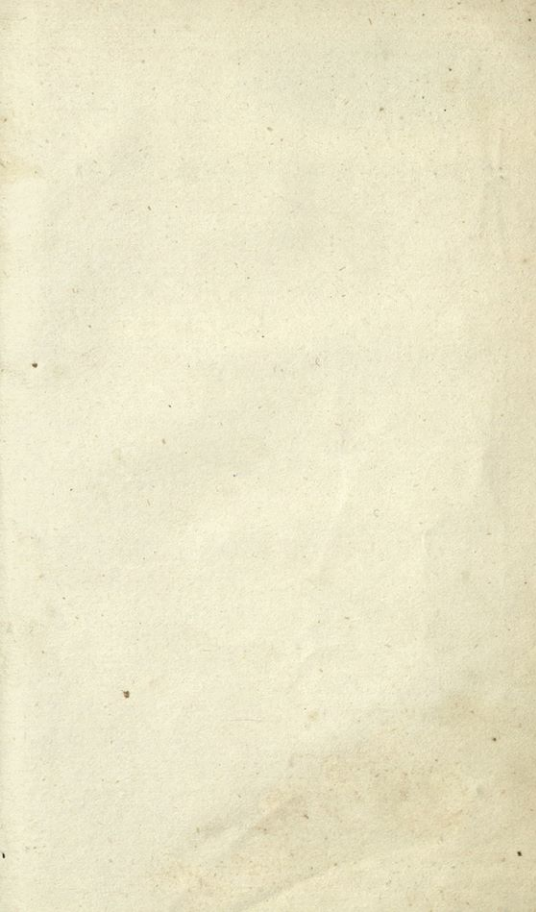
	Stran.
3. Poželenje je grenko	464
4. „ ti prijaznost Božjo vzame	265
5. „ te storí sužnjega	267
6. „ vest vžiga, duha terpinči, telo morí	267
7. „ osramoti grešnika in do- brim delom zasluženje vzame	268
8. „ pamet oslabí in grešnika terdovratnega storí	269
B. Koliko hudo je greh, ker Boga razžali.	
1. Nevrednost greha	271
2. Nesramnost greha	272
3. Nehvaležnost pregrešne duše . .	273
4. Greh je zaničevanje dobrote Božje	274
5. Greh v nič dene zasluženje na križu	275
6. Greh ponoví križanje	276
7. Greh Kristusa na novo izdá . .	276
Imenitne misli za vsak dan v mescu .	281

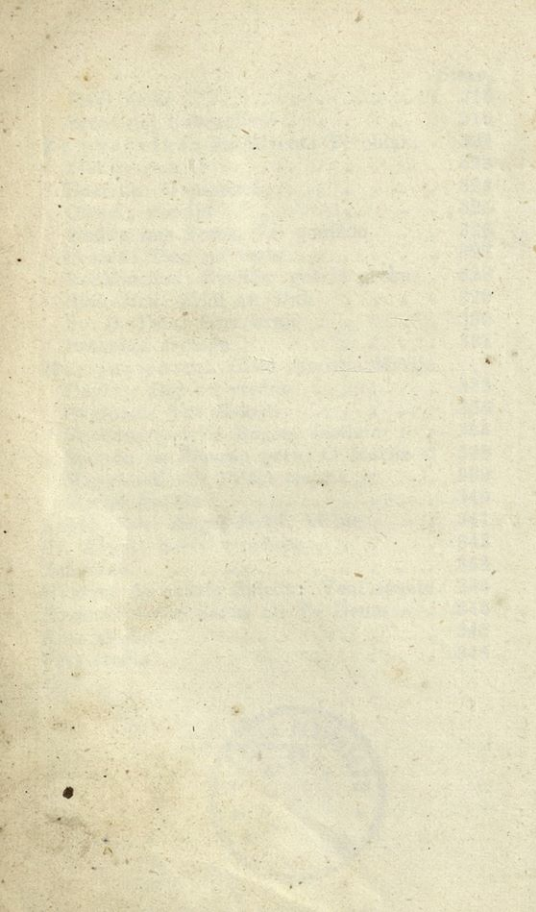
Svete pesmi.

Za blagoslov ali žegen (slovenske in latinske)	291
Mašne. Pred Bogom	292
Bog, pred tvojim	295
Pred stolom	297
Pred tabo na kolenih	300
Iz pasijona: Premišljujmo, kristijani	304
Pred pridigo	310
Pred sv. Obhajilom	312 in 313
Po sv. Obhajilu	314
Sploh obhajilna	315
Pred sv. R. telesom. Bogoljubni kri- stijani	316

	Stran.
Pridi molit	318
Serce naj ljubeznjivši	319
Za praznike: Za Advent: Vi oblaki	321
Zberite sem se	323
Božična: O pastirci	324
Otroci, veselje	325
Sladko ime Jezus. Vsi ponižno	326
Postna: Tam na vertu	327
Velikonočna: Zveličar gre iz groba	328
Binkoštna: Pridi sv. Duh	329
Sv. R. Telo: Sion hvali	330
Praznika svetega	331
Marijne pesmi. Čisto spočetje Marije	
Device: Daj mi vredno	333
Svečnica: Vse čistosti	334
Vnebovzetje: Za Bogom častimo	335
Spomin na Šmarno goro: O Marija	338
Materi milosti: Prišel majnik je	339
Marijo hvalite	340
Angel varh: Angel Božji, ki me	341
Sv. Alojzi: Serce v nebesa	343
Zahvalna	343
Hymnus de sancto Spiritu: Veni sancte	345
Hymnus Ambrosianus ali Te Deum	346
Ante studia	348
Post studia	348

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS *

00000083113

